

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2023/959**af 10. maj 2023****om ændring af direktiv 2003/87/EF om et system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen og afgørelse (EU) 2015/1814 om oprettelse og drift af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens system for handel med kvoter for drivhusgasemissioner****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen ⁽⁴⁾, der blev vedtaget den 12. december 2015 inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) (»Parisaftalen«), trådte i kraft den 4. november 2016. Parterne i Parisaftalen er blevet enige om at holde stigningen i den gennemsnitlige globale temperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og om at fortsætte indsatsen for at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Denne forpligtelse er blevet styrket med vedtagelsen inden for rammerne af UNFCCC af Glasgowklimateaftalen den 13. november 2021, hvori UNFCCC-partskonferencen, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen, anerkender, at virkningerne af klimaændringerne vil være langt mindre ved en temperaturstigning på 1,5 °C sammenlignet med en på 2 °C, og er fast besluttet på at fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C.
- (2) Det presserende behov for at holde Parisaftalens mål på 1,5 °C i live er blevet mere markant som følge af konklusionerne i den sjette vurderingsrapport fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer om, at den globale opvarmning kun kan begrænses til 1,5 °C, hvis der straks foretages kraftige og vedvarende reduktioner af de globale drivhusgasemissioner inden for dette årti.
- (3) Håndtering af klima- og miljørelaterede udfordringer og opnåelse af målene i Parisaftalen er centrale elementer i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om »den europæiske grønne pagt« (»den europæiske grønne pagt«).
- (4) Den europæiske grønne pagt kombinerer et omfattende sæt af gensidigt forstærkende foranstaltninger og initiativer, der sigter mod at opnå klimaneutralitet i Unionen senest i 2050, og indeholder en ny vækststrategi med fokus på at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor økonomisk vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede risici og konsekvenser. Denne omstilling påvirker arbejdstagere i forskellige sektorer forskelligt. Samtidig rummer denne omstilling ligestillingsaspekter og har en særlig indvirkning på visse ugunstigt stillede og sårbare grupper såsom ældre, personer med handicap, personer med en racemæssig eller etnisk minoritetsbaggrund samt personer og

⁽¹⁾ EUT C 152 af 6.4.2022, s. 175.⁽²⁾ EUT C 301 af 5.8.2022, s. 116.⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2023 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2023.⁽⁴⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

husstande med lav indkomst og lav mellemindkomst. Den indebærer også større udfordringer for visse regioner, navnlig strukturelt dårligt stillede regioner og randområder samt for øer. Det er derfor nødvendigt at sikre, at omstillingen er retfærdig og inklusiv, og at ingen lades i stikken.

- (5) Den 17. december 2020 forelagde Unionen UNFCCC sit nationalt bestemte bidrag (NDC), efter Rådet havde godkendt det. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽⁵⁾, ændret blandt andet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 ⁽⁶⁾, er et af de instrumenter, der nævnes i den generelle beskrivelse af målet i bilaget til denne forelæggelse, som kan revideres i lyset af det forbedrede 2030-mål. Rådet erklærede i sine konklusioner af 24. oktober 2022, at det snarest muligt efter afslutningen af forhandlingerne om de væsentlige elementer i »Fit for 55«-pakken er rede til efter behov at ajourføre Unionens og dens medlemsstaters NDC i overensstemmelse med punkt 29 i Glasgowklimalaftalen for at afspejle, hvordan det endelige resultat af de væsentlige elementer i »Fit for 55«-pakken gennemfører Unionens overordnede mål som vedtaget af Det Europæiske Råd i december 2020. Da EU's emissionshandelssystem (EU ETS), der blev indført ved direktiv 2003/87/EF, er en hjørnesten i Unionens klimapolitik og udgør dens vigtigste redskab til at reducere drivhusgasemissionerne på en omkostningseffektiv måde, er de ændringer af direktiv 2003/87/EF, der vedtages ved dette direktiv, herunder med hensyn til dets anvendelsesområde, blandt de væsentlige elementer i »Fit for 55«-pakken.
- (6) Nødvendigheden og værdien af at levere resultater med hensyn til den europæiske grønne pagt er kun blevet større i lyset af covid-19-pandemiens meget alvorlige indvirkning på EU-borgernes sundhed, leve- og arbejdsvilkår og trivsel. Denne indvirkning har vist, at vi er nødt til at forbedre modstandsdygtigheden i vores samfund og vores økonomi i relation til eksterne chok og skride til handling i god tid for at forebygge eller afbøde indvirkningen af eksterne chok på en måde, der er retfærdig og fører til, at ingen lades i stikken, heller ikke dem, der er i risiko for at blive ramt af energifattigdom. De europæiske borgere giver fortsat udtryk for stærke synspunkter om, at dette især gælder for klimaændringer.
- (7) Unionen forpligtede sig til at reducere Unionens nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030 i det ajourførte nationalt bestemte bidrag, der blev forelagt UNFCCC's sekretariat den 17. december 2020.
- (8) Gennem vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 ⁽⁷⁾ har Unionen i lovgivningen fastsat målet om klimaneutralitet i hele økonomien senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter. Ved nævnte forordning fastsættes der også et bindende EU-mål om en intern reduktion af nettodrivhusgasemissioner (emissioner efter fratrækning af optag) med mindst 55 % sammenlignet med 1990-niveauerne senest i 2030, og det fastsættes, at Kommissionen skal bestræbe sig på at tilpasse alle fremtidige udkast til foranstaltninger eller lovgivningsmæssige forslag, herunder budgetmæssige forslag, til målene i nævnte forordning og i alle tilfælde, hvor der ikke sker en sådan tilpasning, give en begrundelse herfor som led i den konsekvensanalyse, der ledsager disse forslag.
- (9) Alle økonomiske sektorer skal bidrage til at opnå de emissionsreduktioner, der er fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Ambitionen for EU ETS bør derfor tilpasses for at bringe det i overensstemmelse med målet om at reducere nettodrivhusgasemissioner for økonomien som helhed for 2030, målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i forordning (EU) 2021/1119.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at styrke omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (10) EU ETS bør tilskynde til produktion fra anlæg, der delvist reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissionerne. Beskrivelsen af visse kategorier af aktiviteter i bilag I til direktiv 2003/87/EF bør derfor ændres for at sikre, at anlæg, der udfører en aktivitet, som er opført i dette bilag, og som opfylder tærskelkapaciteten for samme aktivitet, men ikke udleder drivhusgasser, er omfattet af EU ETS, og dermed sikre ligebehandling af anlæg i de pågældende sektorer. Desuden bør gratistildeling til produktion af et produkt, som vejledende principper, tage hensyn til materialernes potentiale for cirkulær anvendelse, og at det faktum, at benchmarket bør være uafhængigt af råstoffet eller typen af produktionsproces, hvis produktionsprocesserne har samme formål. Det er derfor nødvendigt at ændre definitionen af de produkter, processer og emissioner, der er omfattet for nogle benchmarks, for at sikre lige konkurrencevilkår for anlæg, der anvender nye teknologier, som delvis reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissioner, og anlæg, der anvender eksisterende teknologier. Uanset disse vejledende principper bør de reviderede benchmarks for 2026-2030 fortsat skelne mellem primær og sekundær produktion af stål og aluminium. Det er også nødvendigt at afkoble ajourføringen af benchmarkværdierne for raffinaderier og brint for at afspejle den stigende betydning af produktion af brint, herunder grøn brint, uden for raffinaderisektoren.
- (11) Efter ændringen af definitionerne af de produkter og af de processer og emissioner, der er omfattet for nogle benchmarks, er det nødvendigt at sikre, at producenterne ikke modtager dobbelt kompensation for de samme emissioner med både gratistildeling og kompensation for indirekte omkostninger, og dermed tilpasse i overensstemmelse hermed de finansielle foranstaltninger for at kompensere indirekte omkostninger, der videregives i elpriserne.
- (12) Rådets direktiv 96/61/EF⁽⁸⁾ blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU⁽⁹⁾. Henvisningerne til direktiv 96/61/EF i artikel 2 i direktiv 2003/87/EF og i bilag IV hertil bør ajourføres i overensstemmelse hermed. I betragtning af behovet for hurtige emissionsreduktioner for hele økonomien bør medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger til at reducere drivhusgasemissioner, der er omfattet af anvendelsesområdet for EU ETS, også ved hjælp af andre politikker end emissionsgrænser vedtaget i henhold til direktiv 2010/75/EU.
- (13) I sin meddelelse »Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: Mod nulforurening for vand, luft og jord« af 12. maj 2021 opfordrer Kommissionen til at styre Unionen i retning af nulforurening inden 2050 ved at reducere luft-, ferskvands-, hav- og jordforureningen til niveauer, der ikke længere forventes at være skadelige for sundheden og de naturlige økosystemer. Foranstaltninger i henhold til direktiv 2010/75/EU, som er det vigtigste instrument til regulering af emissioner af luft-, vand- og jordforurenende stoffer, vil ofte også gøre det muligt at reducere drivhusgasemissionerne. I overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2003/87/EF bør medlemsstaterne sikre samordning mellem tilladelseskraevne i direktiv 2003/87/EF og kraevne i direktiv 2010/75/EU.
- (14) I erkendelse af, at nye innovative teknologier ofte vil gøre det muligt, at emissionerne af både drivhusgasser og forurenende stoffer reduceres, er det vigtigt at sikre synergier mellem foranstaltninger, der medfører reduktioner af emissioner af både drivhusgasser og forurenende stoffer, navnlig direktiv 2010/75/EU, og revidere deres effektivitet i denne henseende.
- (15) Definitionen af elektricitetsgeneratorer blev anvendt til at fastsætte den maksimale mængde gratistildelinger til industrien i perioden fra 2013 til 2020, men førte til forskellig behandling af kraftvarmeanlæg i forhold til industrianlæg. For at tilskynde til anvendelse af højeffektiv kraftvarmeproduktion og skabe lige vilkår for alle anlæg, der modtager gratistildelinger til varmeproduktion og fjernvarme, bør alle henvisninger til elektricitetsgeneratorer i direktiv 2003/87/EF udgå. Desuden fastsættes der i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331⁽¹⁰⁾ nærmere bestemmelser om, at alle industrielle processer er berettiget til gratistildeling. Bestemmelserne om kulstofopsamling og -lagring i artikel 10a, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF er derfor forældede og bør udgå.

⁽⁸⁾ Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/331 af 19. december 2018 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 59 af 27.2.2019, s. 8).

- (16) Drivhusgasser, der ikke udledes direkte i atmosfæren, bør betragtes som emissioner under EU ETS, og der bør returneres kvoter for disse emissioner, medmindre de lagres på et lagringsanlæg i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF ⁽¹¹⁾, eller de er permanent kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug og ikke kommer ud i atmosfæren ved en hvilken som helst normal aktivitet, som finder sted, efter at produktet er udtjent. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der præciserer betingelserne for, hvornår drivhusgasser skal anses for at være fast kemisk bundet til et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug og ikke kommer ud i atmosfæren ved en hvilken som helst normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent, herunder opnåelse af et certifikat for kulstofoptag, hvor det er relevant, i lyset af den lovgivningsmæssige udvikling med hensyn til certificering af kulstofoptag. Normal aktivitet efter at produktet er udtjent bør forstås bredt og omfatte alle aktiviteter, der finder sted, efter at det er udtjent, herunder genbrug, genfremstilling, genanvendelse og bortskaffelse, såsom forbrænding og deponering.
- (17) International søtransport, der består i sejlads mellem havne under to forskellige medlemsstaters jurisdiktion eller mellem en havn under en medlemsstats jurisdiktion og en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, har været det eneste transportmiddel, der ikke er omfattet af Unionens tidligere forpligtelser til at reducere drivhusgasemissioner. Emissionerne fra brændstof solgt i Unionen for sejlads, der afgår i én medlemsstat og ankommer til en anden medlemsstat eller et tredjeland, er steget med ca. 36 % siden 1990. Disse emissioner udgør næsten 90 % af alle Unionens navigationsemissioner, da emissionerne fra brændstof solgt i Unionen for sejlads, der afgår fra og ankommer til samme medlemsstat, er blevet reduceret med 26 % siden 1990. I et business-as-usual-scenarie forventes emissionerne fra internationale søtransportaktiviteter at stige med ca. 14 % mellem 2015 og 2030 og med 34 % mellem 2015 og 2050. Hvis søtransportaktiviteternes indvirkning på klimaændringerne stiger som forventet, vil det i høj grad underminere de reduktioner, som andre sektorer har foretaget for at bekæmpe klimaændringerne og dermed nå målet for reduktion af nettodrivhusgasemissioner i hele økonomien for 2030, Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119 og målene i Parisaftalen.
- (18) I 2013 vedtog Kommissionen en strategi for gradvis integration af emissioner fra søtransport i Unionens politik for reduktion af drivhusgasemissioner. Som et første skridt i denne tilgang indførte Unionen et system til overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra søtransport i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 ⁽¹²⁾, som skal følges op af fastsættelse af reduktionsmål for søtransport og anvendelse af en markedsbaseret foranstaltning. I overensstemmelse med de forpligtelser, som medlovgiverne har givet udtryk for i direktiv (EU) 2018/410, bør Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) eller Unionen begynde at handle fra 2023, herunder det forberedende arbejde med vedtagelse og gennemførelse af en foranstaltning, der sikrer, at sektoren på behørig vis bidrager til den indsats, der er nødvendig for at nå de mål, der er vedtaget i henhold til Parisaftalen, og at alle interessenter tager behørigt hensyn hertil.
- (19) I henhold til direktiv (EU) 2018/410 bør Kommissionen aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort i IMO hen imod et ambitiøst emissionsreduktionsmål, og om ledsageforanstaltninger for at sikre, at søtransport på behørig vis bidrager til den indsats, der er nødvendig for at nå de mål, der er vedtaget i henhold til Parisaftalen. Indsatsen for at begrænse de globale emissioner til søs gennem IMO er i gang og bør fremmes, herunder en hurtig gennemførelse af IMO's indledende strategi for reduktion af drivhusgasemissioner fra skibe, der blev vedtaget i 2018, og som også henviser til mulige markedsbaserede foranstaltninger, der kan tilskynde til reduktioner af drivhusgasemissionerne fra international skibsfart. Der har i den seneste tid været fremskridt med hensyn til IMO, men indtil videre ikke store nok til at indfri målene i Parisaftalen. I betragtning af søfartens internationale karakter er det vigtigt, at medlemsstaterne og Unionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser arbejder sammen med tredjelande om at øge den diplomatiske indsats for at styrke globale foranstaltninger og opnå fremgang for udviklingen af en global markedsbaseret foranstaltning på IMO-niveau.

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23. april 2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 114).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).

- (20) Kuldiioxid (CO₂)-emissioner fra søtransport tegner sig for 3-4 % af Unionens emissioner. I den europæiske grønne pagt erklærede Kommissionen, at den havde til hensigt at træffe yderligere foranstaltninger til håndtering af drivhusgasemissioner fra søtransport gennem en række foranstaltninger, der skal sætte Unionen i stand til at nå sine emissionsreduktionsmål. I denne forbindelse bør direktiv 2003/87/EF ændres for at medtage søtransport i EU ETS for at sikre, at denne sektor bidrager med en rimelig andel til Unionens øgede klimamål samt til målene i Parisaftalen, hvori det i artikel 4, stk. 4, angives, at industrilande fortsat bør gå forrest ved at fastlægge emissionsreduktionsmål for hele økonomien, mens udviklingslandene tilskyndes til med tiden at bevæge sig i retning af emissionsreduktions- eller emissionsbegrænsningsmål for hele økonomien. Mens emissioner fra international luftfart uden for Europa skulle begrænses fra januar 2021 gennem en global markedsbaseret indsats, er der endnu ikke truffet foranstaltninger, som begrænser eller fastsætter en pris for emissioner fra søtransport. Det er derfor hensigtsmæssigt, at EU ETS dækker en andel af emissionerne fra sejlads mellem en havn under en medlemsstats jurisdiktion og en havn under et tredjelands jurisdiktion, idet tredjelandet kan træffe afgørelse om passende foranstaltninger med hensyn til den anden andel af emissionerne.

Udvidelsen af EU ETS til søtransport bør således omfatte halvdelen af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion fra en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvdelen af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, om afgår fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en havn uden for en medlemsstats jurisdiktion, alle emissioner fra skibe, der udfører sejlads, som ankommer til en havn under en medlemsstats jurisdiktion fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion, og alle emissioner i en havn under en medlemsstats jurisdiktion. Denne fremgangsmåde er blevet anset for praktisk til håndtering af spørgsmålet om fælles, men forskellige ansvarsområder og kapaciteter, som længe har været en udfordring i forbindelse med UNFCCC. Dækningen af en del af emissionerne fra både indgående og udgående sejlads mellem Unionen og tredjelande sikrer effektiviteten af EU ETS, navnlig ved at øge foranstaltningens miljøvirkning sammenlignet med et geografisk anvendelsesområde, der er begrænset til sejlads inden for Unionen, samtidig med at risikoen for undvigende havneanløb og risikoen for udflytning af omladningsaktiviteter uden for Unionen begrænses. For at sikre en gnidningsløs inddragelse af sektoren i EU ETS bør rederiernes returnering af kvoter gradvist øges med hensyn til verificerede emissioner, der rapporteres for årene 2024 og 2025.

For at beskytte systemets miljømæssige integritet, hvor der returneres færre kvoter sammenlignet med de verificerede emissioner fra søtransport i de pågældende år, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, bør en mængde kvoter svarende til denne forskel annulleres. Fra 2026 skal rederierne returnere det antal kvoter, der svarer til alle deres verificerede emissioner. Selv om klimapåvirkningen fra søtransport hovedsageligt skyldes dens CO₂-emissioner, udgør ikke-CO₂-emissioner en betydelig del af emissioner fra skibe. Ifølge IMO's fjerde drivhusgasundersøgelse fra 2020 steg methanemissionerne betydeligt i perioden fra 2012 til 2018. Det er sandsynligt, at methan- og dinitrogenoxidemissionerne vil stige over tid, navnlig med udviklingen af fartøjer, der drives af flydende naturgas eller andre energikilder. Medtagelsen af methan- og dinitrogenoxidemissioner ville være gavnlig for den miljømæssige integritet og tilskynde til god praksis. Disse emissioner bør først medtages i forordning (EU) 2015/757 fra 2024, og de bør medtages i EU ETS fra 2026.

- (21) Udvidelsen af anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF til også at omfatte søtransport vil medføre ændringer i omkostningerne ved sådan transport. Alle dele af Unionen vil blive berørt af denne udvidelse af anvendelsesområdet, da de varer, der transporteres til og fra havne i Unionen med søtransport, har deres oprindelse eller bestemmelsessted i de forskellige medlemsstater, herunder i indlandsmedlemsstater. Tildelingen af kvoter, der skal auktioneres af medlemsstaterne, bør derfor i princippet ikke ændres som følge af medtagelsen af søtransportaktiviteter og bør omfatte alle medlemsstater. Medlemsstaterne vil dog blive berørt i forskelligt omfang. Navnlig medlemsstater, der er stærkt afhængige af skibsfart, vil blive mest påvirket af udvidelsen. Medlemsstater med en stor maritim sektor i forhold til deres relative størrelse vil være mere berørt af udvidelsen af EU ETS til også at omfatte søtransport. Det er derfor hensigtsmæssigt at yde yderligere tidsbegrænset bistand til disse medlemsstater i form af yderligere kvoter til støtte for dekarbonisering af maritime aktiviteter og til dækning af de påløbne administrative omkostninger. Bistanden bør indføres gradvist sideløbende med indførelsen af returneringsforpligtelser og dermed med den øgede indvirkning på disse medlemsstater. I forbindelse med revisionen af direktiv 2003/87/EF bør Kommissionen overveje relevansen af denne yderligere bistand, navnlig i lyset af udviklingen i antallet af rederier, som forskellige medlemsstater har ansvaret for.

- (22) EU ETS bør bidrage væsentligt til at reducere drivhusgasemissionerne fra maritime aktiviteter og til at øge effektiviteten i relation til sådanne aktiviteter. Anvendelsen af indtægterne fra EU ETS i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF bør bl.a. omfatte fremme af klimavenlig transport og offentlig transport i alle sektorer.
- (23) Det vil tage tid og kræve økonomisk støtte at forny flåden af skibe med isklasse og udvikle innovative løsninger, der reducerer emissionerne for sådanne skibe. Konstruktionen af skibe med isklasse, der gør det muligt for dem at sejle i isfyldte farvande, indebærer i dag, at de forbruger mere brændstof og producerer flere emissioner end skibe af tilsvarende størrelse, der er konstrueret til kun at sejle i åbent farvand. Der bør derfor i henhold til dette direktiv gennemføres en flagneutral metode, som giver mulighed for en reduktion indtil den 31. december 2030 af de kvoter, som rederier skal returnere, på grundlag af deres skibes isklasse.
- (24) Øer uden vej- eller jernbaneforbindelse med fastlandet er mere afhængige af søtransport end andre regioner og er med hensyn til deres konnektivitet afhængige af forbindelser ad søvejen. For at hjælpe øer med en lille befolkning med at forblive forbundne efter medtagelsen af søtransportaktiviteter inden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF er det hensigtsmæssigt at give en medlemsstat mulighed for at anmode om en midlertidig undtagelse fra returneringsforpligtelserne i henhold til nævnte direktiv for visse søtransportaktiviteter med øer med en befolkning på færre end 200 000 fastboende indbyggere.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne anmode om, at en tværnational offentlig tjenesteydelseskontrakt eller en tværnational offentlig serviceforpligtelse mellem to medlemsstater midlertidigt undtages fra visse forpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF. Denne muligheden bør begrænses til forbindelser mellem en medlemsstat uden landgrænse til en anden medlemsstat og den nærmest beliggende medlemsstat såsom den søforbindelse mellem Cypern og Grækenland, der har manglet i over tyve år. Denne midlertidige undtagelse vil bidrage til at imødekomme det tvingende behov for at levere en tjenesteydelse af almen interesse og sikre konnektivitet samt økonomisk, social og territorial samhørighed.
- (26) Under hensyntagen til de særlige karakteristika og permanente begrænsninger i forbindelse med regionerne i Unionens yderste periferi som anerkendt i artikel 349 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og i betragtning af disse regioners store afhængighed af søtransport bør der lægges særlig vægt på at bevare tilgængeligheden af sådanne regioner og effektiv konnektivitet ved hjælp af søtransport. Der bør derfor indrømmes en midlertidig undtagelse fra visse forpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF for emissioner fra søtransportaktiviteter mellem en havn i en region i den yderste periferi i en medlemsstat og en havn i samme medlemsstat, herunder havne i samme region i den yderste periferi og i en anden region i den yderste periferi i samme medlemsstat.
- (27) Bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF om søtransportaktiviteter bør løbende tages op til revision i lyset af den fremtidige internationale udvikling og de bestræbelser, der gøres for at nå målene i Parisaftalen, herunder den anden globale statusopgørelse i 2028, og efterfølgende globale statusopgørelser hvert femte år derefter med henblik på at danne grundlag for successive NDC'er. Disse bestemmelser bør også revideres, såfremt IMO vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport. Med henblik herpå bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest 18 måneder efter vedtagelsen af en sådan foranstaltning, og inden den træder i kraft. Kommissionen bør i rapporten undersøge denne globale markedsbaserede foranstaltning for så vidt angår dens ambition i lyset af målene i Parisaftalen, dens generelle miljømæssige integritet, herunder sammenlignet med bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF om søtransport, og ethvert spørgsmål, der vedrører sammenhængen i EU ETS og den omtalte foranstaltning. Kommissionen bør i sin rapport navnlig tage hensyn til graden af deltagelse i den globale markedsbaserede foranstaltning, dens håndhævelse, gennemsigtighed, sanktionerne for manglende overholdelse, procedurerne for inddragelse af offentligheden, overvågningen, rapporteringen og verifikationen af emissioner, registre og ansvarlighed. Hvis det er relevant, bør rapporten ledsages af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af direktiv 2003/87/EF på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, og med målet om at bevare den miljømæssige integritet og effektivitet af Unionens klimaindsats for at sikre sammenhæng mellem gennemførelsen af den globale markedsbaserede foranstaltning og EU ETS, idet enhver væsentlig dobbelt byrde samtidig undgås, og idet der i den forbindelse erindres om Unionens kompetence til at regulere sin andel af emissionerne fra internationale sejlads i overensstemmelse med forpligtelserne i Parisaftalen.

- (28) Med de øgede fragtomkostninger, som udvidelsen af direktiv 2003/87/EF til at omfatte søtransportaktiviteter medfører, er der en risiko for undvigelse, hvis der mangler en global markedsbaseret foranstaltning. Undvigende anløb af havne uden for Unionen og flytning af omladningsaktiviteter til havne uden for Unionen vil ikke blot mindske de miljømæssige fordele ved at internalisere omkostningerne ved emissioner fra søtransport aktiviteter, men kan også føre til flere emissioner på grund af de ekstra afstande, som tilbagelægges for at undvige kravene i direktiv 2003/87/EF. Det er derfor hensigtsmæssigt at udelukke visse ophold i havne uden for Unionen fra definitionen »anløbshavn«. Denne udelukkelse bør gælde havne i Unionens nærhed, hvor risikoen for undvigelse er størst. En grænse på 300 sømil fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion udgør en forholdsmæssig reaktion på undvigende adfærd, idet den yderligere byrde og risikoen for undvigelse afvejes mod hinanden. Desuden bør udelukkelsen fra definitionen »anløbshavn« kun gælde for containerskibes ophold i visse havne uden for Unionen, hvor omladning af containere tegner sig for hovedparten af containertrafikken. For sådanne transporter består risikoen for undvigelse, hvis der mangler afbødende foranstaltninger, også i, at havneknudepunktet flyttes til havne uden for Unionen, hvilket forværrer virkningerne af undvigelsen. For at sikre foranstaltningens proportionalitet, og at det fører til ligebehandling, bør der tages hensyn til foranstaltninger i tredjelande med tilsvarende virkning som direktiv 2003/87/EF.
- (29) Kommissionen bør tage anvendelsen af direktiv 2003/87/EF op til revision for så vidt angår søtransportaktiviteter i lyset af erfaringerne med anvendelsen af nævnte direktiv, herunder med hensyn til at afsløre undvigende adfærd for at forhindre en sådan adfærd på et tidligt tidspunkt, og bør derefter foreslå foranstaltninger for at sikre nævnte direktivs effektivitet. Sådanne foranstaltninger kan omfatte øgede returneringsforpligtelser for sejlads, hvor risikoen for undvigelse er højere, f.eks. til og fra en havn i nærheden af Unionen i et tredjeland, der ikke har indført foranstaltninger svarende til direktiv 2003/87/EF.
- (30) Emissioner fra skibe på under 5 000 bruttotonnage udgør mindre end 15 % af emissioner fra skibe under hensyntagen til dette direktivs anvendelsesområde, men udledes af et stort antal skibe. Af hensyn til den administrative gennemførlighed er det for tidligt at medtage sådanne skibe under 5 000 bruttotonnage i EU ETS fra starten af søtransportens medtagelse, men deres medtagelse på et senere tidspunkt vil gøre EU ETS mere effektivt og potentielt reducere undvigende adfærd ved brug af skibe under bruttotonnagetærsklen på 5 000 bruttotonnage. Kommissionen bør derfor senest den 31. december 2026 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den bør undersøge gennemførligheden og de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af at medtage emissioner fra skibe på under 5 000 bruttotonnage i direktiv 2003/87/EF, herunder offshoreskibe.
- (31) Den person eller organisation, der er ansvarlig for overensstemmelsen med EU ETS, bør være rederiet, der defineres som rederen eller en anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-charterer, som har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved denne ansvarsoverdragelse har påtaget sig alle pligter og ansvarsområder, der pålægges ved den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening. Denne definition er baseret på definitionen af »selskab« i artikel 3, litra d), i forordning (EU) 2015/757 og i overensstemmelse med det globale dataindsamlingssystem, som IMO indførte i 2016.
- (32) Emissionerne fra et skib afhænger bl.a. af de energieffektivitetsforanstaltninger for fartøjet, som rederen træffer, og af brændstoffet, lasten og skibets rute og hastighed, som kan kontrolleres af en anden enhed end rederen. Ansvar for at købe brændstof eller træffe operationelle beslutninger, der påvirker skibets drivhusgasemissioner, kan overtages af en anden enhed end rederiet i henhold til en kontraktlig aftale. På tidspunktet for kontraktforhandlingen vil navnlig sidstnævnte aspekter ikke være kendte, og de endelige emissioner fra det skib, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, vil derfor være uvisse. Medmindre kulstofomkostningerne lægges over på den enhed, der driver skibet, vil incitamenterne til at gennemføre operationelle foranstaltninger for brændstofeffektivitet imidlertid være begrænsede. I overensstemmelse med princippet om, at »forureneren betaler«, og for at tilskynde til effektivitetsforanstaltninger og indførelse af renere brændstoffer bør rederiet derfor i henhold til national ret kunne kræve godtgørelse af omkostningerne ved returnering af kvoter fra den enhed, der er direkte ansvarlig for de beslutninger, der påvirker skibets drivhusgasemissioner.

Selv om en sådan godtgørelsesmekanisme kan være underlagt en kontraktmæssig aftale, bør medlemsstaterne for at mindske de administrative omkostninger ikke være forpligtet til at sikre eller kontrollere, at der findes sådanne kontrakter, men bør i stedet i national ret fastsætte en lovbestemt ret for rederiet til at modtage godtgørelse og den tilsvarende adgang til klage og domstolsprøvelse for at håndhæve denne ret. Af samme grunde bør denne ret, herunder eventuelle konflikter vedrørende godtgørelse mellem rederiet og den enhed, der driver skibet, ikke indvirke på rederiets forpligtelser over for den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi eller de håndhævelsesforanstaltninger over for et sådant rederi, der kan være nødvendige for at sikre, at direktiv 2003/87/EF overholdes fuldt ud af rederiet. Da formålet med bestemmelsen om retten til refusion — navnlig for så vidt angår et rederis overholdelse af forpligtelserne i dette direktiv over for en medlemsstat — er tæt forbundet med Unionen, er det samtidig vigtigt, at denne ret respekteres i hele Unionen i alle kontraktforhold, der gør det muligt for en anden enhed end rederen at fastlægge den transporterede last eller skibets rute og hastighed på en måde, der sikrer lige konkurrence på det indre marked, hvilket kan omfatte bestemmelser, der forhindrer parterne i sådanne kontraktmæssige aftaler i at omgå retten til godtgørelse ved at inkludere en lovvalgsklausul.

- (33) For at mindske den administrative byrde for rederierne bør kun én medlemsstat være ansvarlig for hvert rederi. Kommissionen bør offentliggøre en foreløbig liste over rederier, der har udført en søtransportaktivitet, der er omfattet af EU ETS, med angivelse af den administrerende myndighed for et rederi. Listen bør ajourføres regelmæssigt og mindst hvert år for at omfordele rederier til en anden sådan administrerende myndighed, hvis det er relevant. For rederier, der er registreret i en medlemsstat, bør den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi være den pågældende medlemsstat. For rederier, der er registreret i et tredjeland, bør den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi være den medlemsstat, hvor rederiet i de foregående fire overvågningsår har haft det største anslåede antal havneanløb fra sejlads, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF. For rederier, der er registreret i et tredjeland, og som ikke har udført en sejlads inden for anvendelsesområdet for direktiv 2003/87/EF inden for de foregående fire overvågningsår, bør den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi være den medlemsstat, hvortil et skib fra rederiet påbegyndte eller afsluttede sin første sejlads, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde. Kommissionen bør alt efter tilfældet hvert andet år offentliggøre og ajourføre en liste over rederier, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, eventuelt med angivelse af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi. For at sikre ligebehandling af rederier bør medlemsstaterne følge harmoniserede regler for administration af rederier, som de har ansvaret for, i overensstemmelse med de nærmere regler, der fastsættes af Kommissionen.
- (34) Medlemsstaterne bør sikre, at de rederier, de administrerer, opfylder kravene i direktiv 2003/87/EF. I tilfælde af, at et rederi ikke overholder disse krav, og hvis eventuelle håndhævelsesforanstaltninger truffet af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi ikke har sikret overholdelse, bør medlemsstaterne handle solidarisk. Som en sidste udvej bør medlemsstaterne med undtagelse af den medlemsstat, hvis flag skibet fører, kunne nægte skibe adgang under det pågældende rederis ansvar, og den medlemsstat, hvis flag skibet fører, bør kunne tilbageholde skibet.
- (35) Rederierne bør overvåge og indberette deres aggregerede emissionsdata fra søtransportaktiviteter på rederiniveau i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU) 2015/757. Rapporterne om aggregerede emissionsdata på rederiniveau bør verificeres i overensstemmelse med reglerne i nævnte forordning. Ved udførelsen af verifikation på rederiniveau bør verifikatoren ikke verificere emissionsrapporterne på skibsniveau eller rapporterne på skibsniveau, såfremt et skib skifter rederi, da disse rapporter på skibsniveau allerede vil være blevet verificeret.
- (36) På grundlag af erfaringerne fra lignende opgaver i forbindelse med miljøbeskyttelse bør Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) eller en anden relevant organisation, hvor det er relevant og i overensstemmelse med dets mandat, bistå Kommissionen og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2003/87/EF. På grund af sine erfaringer med gennemførelsen af forordning (EU) 2015/757 og dets IT-værktøjer bør EMSA bistå de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi, navnlig med hensyn til overvågning, rapportering og verifikation af emissioner fra søtransportaktiviteter, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, ved at lette udvekslingen af oplysninger eller udvikle retningslinjer og kriterier.

Kommissionen bør med bistand fra EMSA bestræbe sig på at udvikle passende overvågningsværktøjer og vejledning for at lette og koordinere kontrol- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med anvendelsen af direktiv 2003/87/EF på søtransport. Sådanne værktøjer bør, så vidt det er praktisk muligt, stilles til rådighed for medlemsstaterne og verifikatorerne for bedre at sikre en robust håndhævelse af de nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF.

- (37) Sideløbende med vedtagelsen af dette direktiv ændres forordning (EU) 2015/757 for at fastsætte de overvågnings-, rapporterings- og verifikationsregler, der er nødvendige for en udvidelse af EU ETS til at omfatte søtransportaktiviteter og for at sikre overvågning, rapportering og verifikation af emissioner af yderligere drivhusgasser og emissioner fra yderligere skibstyper.
- (38) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392⁽¹³⁾ ændredes artikel 12, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF for at give alle driftsledere mulighed for at anvende alle udstedte kvoter. Kravet om, at drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde en forpligtelse til at returnere kvoter i henhold til nævnte direktivs artikel 6, stk. 2, litra e), bør tilpasses i overensstemmelse hermed.
- (39) For at nå Unionens emissionsreduktionsmål for 2030 vil det kræve en reduktion af emissionerne i de sektorer, der er omfattet af EU ETS, på 62 % i forhold til 2005. Den samlede kvotemængde i EU ETS skal reduceres for at skabe det nødvendige langsigtede kulstofprissignal og fremme denne dekarboniseringsgrad. Den samlede kvotemængde bør reduceres i 2024 og 2026 for at bringe den mere i overensstemmelse med de faktiske emissioner. Med henblik herpå bør den lineære reduktionsfaktor desuden øges i 2024 og i 2028, også under hensyntagen til medtagelsen af emissioner fra søtransport. Emissionsloftets stejlere forløb som følge af disse ændringer vil resultere i betydeligt større kumulative emissionsreduktioner frem til 2030, end det ville have været tilfældet i henhold til direktiv (EU) 2018/410. Tallene vedrørende medtagelsen af søtransport bør udledes af de emissioner fra søtransportaktiviteter, der er omhandlet i artikel 3ga i direktiv 2003/87/EF og rapporteret i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019 i Unionen og staterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og Den Europæiske Frihandelssammenslutning, justeret fra 2021 til 2024 med den lineære reduktionsfaktor for året 2024. Den lineære reduktionsfaktor bør i 2024 blive anvendt på stigningen i den samlede kvotemængde i Unionen i det år.
- (40) Opfyldelsen af de øgede klimaambitioner vil kræve, at betydelige offentlige og private ressourcer fra Unionen og medlemsstaterne afsættes til klimaomstillingen. For at supplere og styrke de betydelige klimarelaterede udgifter i EU-budgettet bør alle auktionsindtægter, der ikke tildeles EU-budgettet i form af egne indtægter, eller den tilsvarende økonomiske værdi af sådanne auktionsindtægter, anvendes til klimarelaterede formål, med undtagelse af de indtægter, der anvendes til at kompensere indirekte kulstofomkostninger. Listen over klimarelaterede formål i artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF bør udvides til at omfatte andre formål med en positiv indvirkning på miljøet. Dette bør omfatte anvendelse af finansiel støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger ved at reducere forvridende skatter og gennem målrettede lempelser af afgifter og gebyrer for el fra vedvarende energikilder. Medlemsstaterne bør hvert år aflægge rapport om anvendelsen af auktionsindtægter i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾ med angivelse af, hvis det er relevant og efter omstændighederne, hvilke indtægter, der er anvendt, og de foranstaltninger, der er truffet, for at gennemføre deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og deres territoriale planer for retfærdig omstilling.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (41) Medlemsstaternes auktionsindtægter vil stige som følge af medtagelsen af søtransport i EU ETS. Medlemsstaterne opfordres derfor til at øge anvendelsen af indtægter fra EU ETS i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF for at bidrage til beskyttelse, genopretning og bedre forvaltning af havøkosystemer, navnlig beskyttede havområder.
- (42) Der er behov for betydelige finansielle ressourcer til at gennemføre målene i Parisaftalen i udviklingslandene, og i Glasgowklimaaftalen opfordres industrilandsparter til hurtigst muligt og i væsentlig grad at øge deres klimafinansiering. I sine konklusioner om forberedelserne til den 27. partskonference (COP 27) under UNFCCC om, minder Rådet om, at Unionen og dets medlemsstater er de største bidragsydere til international offentlig klimafinansiering og har mere end fordoblet deres bidrag til klimafinansiering til støtte for udviklingslandene siden 2013. I disse konklusioner fornyer Rådet desuden det stærke tilsagn fra Unionen og dets medlemsstater om fortsat at øge deres internationale klimafinansiering til de udviklede landes mål om i fællesskab at mobilisere mindst 100 mia. USD om året så hurtigt som muligt og frem til 2025 fra mange forskellige kilder og forventer, at målet vil blive nået i 2023.
- (43) For at imødegå de fordelingsmæssige og sociale virkninger af omstillingen i lavindkomstmedlemsstater bør yderligere 2,5 % af den samlede mængde kvoter i Unionen fra 2024 til 2030 desuden anvendes til at finansiere energiomstillingen i medlemsstater med et bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger på under 75 % af EU-gennemsnittet i årene 2016-2018 ved hjælp af den moderniseringsfond, der er omhandlet i artikel 10d i direktiv 2003/87/EF.
- (44) De støttemodtagende medlemsstater bør kunne anvende de midler, der tildeles moderniseringsfonden, til at finansiere investeringer i de tilstødende EU-grænseregioner, når dette er relevant for energiomstillingen i de støttemodtagende medlemsstater.
- (45) Der bør indføres yderligere incitamenter til at reducere drivhusgasemissionerne ved hjælp af omkostningseffektive teknikker. Med henblik herpå bør gratistildelingen af emissionskvoter til stationære anlæg fra 2026 og fremefter være betinget af investeringer i teknikker til at øge energieffektiviteten og reducere emissionerne, navnlig for store energiforbrugeres vedkommende. Kommissionen bør sikre, at anvendelsen af denne konditionalitet ikke indvirker negativt på de lige konkurrencevilkår, den miljømæssige integritet eller ligebehandlingen af anlæg i hele Unionen. Kommissionen bør derfor, uden at det berører de regler, der finder anvendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ⁽¹⁵⁾, vedtage delegerede retsakter, der supplerer dette direktiv, for at løse eventuelle problemer, der navnlig konstateres med hensyn til ovennævnte principper, og fastsætte administrativt enkle regler for anvendelsen af konditionaliteten. Disse regler bør — under anvendelse af den fastlagte procedure for nationale gennemførelsesforanstaltninger — udgøre en del af de generelle regler om gratistildeling og fastsætte tidsfrister, kriterier for anerkendelse af iværksatte energieffektivitetsforanstaltninger og alternative foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner. Desuden bør incitamenterne for anlæg med høj drivhusgasintensitet til at mindske drivhusgasemissionerne styrkes yderligere. Med henblik herpå bør gratistildelingen af emissionskvoter til de 20 % stationære anlæg med den højeste emissionsintensitet i henhold til et givet produktbenchmark fra 2026 og videre frem også være betinget af, at der udarbejdes og gennemføres klimaneutralitetsplaner.
- (46) Kulstofgrænsetilpasningsmekanismen (CBAM), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 ⁽¹⁶⁾, skal erstatte de mekanismer, der er oprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF for at imødegå risikoen for kulstoflækage. I det omfang sektorer og delsektorer er omfattet af denne foranstaltning, bør de ikke modtage gratistildeling. Der er imidlertid behov for en midlertidig udfasning af gratiskvoter for at give producenter, importører og forhandlere mulighed for at tilpasse sig den nye ordning. Reduktionen af gratistildelingen bør gennemføres ved at anvende en faktor på gratistildeling til CBAM-sektorer, mens CBAM indføres. CBAM-faktoren bør være på 100 % for perioden mellem ikrafttrædelsen af nævnte forordning og udgangen af 2025, og bør på grundlag af anvendelsen af bestemmelser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, stk. 2, litra b), være på 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 bør der ikke anvendes nogen CBAM-faktor.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænsetilpasningsmekanisme (se side 52 i denne EUT).

De relevante delegerede retsakter om gratistildeling bør tilpasses i overensstemmelse hermed for de sektorer og delsektorer, der er omfattet af CBAM. Den gratistildeling, der ikke længere gives til CBAM-sektorerne på grundlag af denne beregning (CBAM-efterspørgsel), skal føjes til innovationsfonden med henblik på at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, kulstofopsamling og -anvendelse (CCU), opsamling, transport og geologisk lagring af kulstof (CCS), vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer. Der bør i den forbindelse lægges særlig vægt på projekter i CBAM-sektorer. For at respektere den andel af gratistildelingen, der er til rådighed for sektorer, der ikke er CBAM-sektorer, bør den endelige mængde, der skal fratrækkes gratistildelingen, og som skal gøres tilgængelig under innovationsfonden, beregnes på grundlag af den andel, som CBAM-efterspørgslen udgør i forhold til behovet for gratistildeling i alle sektorer, der modtager gratistildeling.

- (47) For at afbøde potentielle risici for kulstoflækage i forbindelse med varer, der er omfattet af CBAM og produceret i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, som ikke anvender EU ETS eller en lignende kulstofprissætningsmekanisme, bør der foretages en vurdering inden udløbet af overgangsperioden i henhold til forordning (EU) 2023/956. Konkluderes det i denne vurdering, at der foreligger en sådan risiko for kulstoflækage, bør Kommissionen, såfremt det er relevant, fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at håndtere denne risiko for kulstoflækage på en måde, der er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens -regler. Desuden bør medlemsstaterne kunne anvende auktionsindtægter til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i CBAM-sektorer og i overensstemmelse med statsstøttereglerne. I tilfælde af at kvoter som stammer fra en reduktion af gratistildelinger i henhold til konditionalitetsreglerne ikke anvendes fuldt ud til at undtage de anlæg, der har den laveste drivhusgasintensitet, fra den tværsektorielle korrektion, bør 50 % af disse restkvoter føjes til innovationsfonden. De øvrige 50 % bør auktioneres på vegne af medlemsstaterne, og de bør anvende indtægten derfra til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i CBAM-sektorer.
- (48) For bedre at afspejle de teknologiske fremskridt, samtidig med at der sikres emissionsreduktionsincitamenter og passende belønning af innovation, bør minimumsjusteringen af benchmarkværdierne øges fra 0,2 % til 0,3 % om året, og den maksimale justering bør øges fra 1,6 % til 2,5 % om året. For perioden fra 2026 til 2030 bør benchmarkværdierne derfor justeres inden for et interval på 6 % til 50 % sammenlignet med den værdi, der var gældende i perioden fra 2013 til 2020. For at skabe forudsigelighed for anlæg bør Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling så hurtigt som muligt inden begyndelsen af perioden fra 2026 til 2030.
- (49) For at give incitament til nye banebrydende teknologier i stålindustrien, for at undgå en markant uforholdsmæssig nedsættelse af benchmarkværdien og i lyset af stålindustriens særlige situation, eksempelvis den høje emissionsintensitet, den internationale markedsstruktur og EU-markedsstrukturen, er det nødvendigt at udelukke anlæg, der var i drift i referenceperioden fra 2021 til 2022, og som ellers ville blive medtaget i denne beregning som følge af revisionen af definitionen af produktbenchmarket for vart metal, fra beregningen af benchmarkværdien for varmt metal for perioden fra 2026 til 2030.
- (50) For at belønne de bedst præsterende virksomheder og innovation bør anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer ligger under gennemsnittet for de 10 % mest effektive anlæg i henhold til et givet benchmark, udelukkes fra anvendelsen af den tværsektorielle korrektionsfaktor. Kvoter, der på grund af en reduktion af gratistildelingen i henhold til konditionalitetsreglerne ikke bliver tildelt, bør anvendes til at dække underskuddet i reduktionen af gratistildelinger som følge af udelukkelsen af de bedst præsterende virksomheder fra anvendelsen af den tværsektorielle korrektionsfaktor.
- (51) For at fremskynde dekarboniseringen af økonomien og samtidig styrke Unionens industrielle konkurrenceevne, bør yderligere 20 millioner kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis, og yderligere fem millioner kvoter fra den mængde, der ellers kunne bortauktioneres, stilles til rådighed for innovationsfonden. I forbindelse med revisionen af tidsplanen for og rækkefølgen af auktioneringen for den ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010⁽¹⁷⁾ oprettede innovationsfond i lyset af de ændringer, der indføres ved nærværende direktiv, bør Kommissionen overveje at stille flere ressourcer til rådighed i de første år af gennemførelsen af det reviderede direktiv 2003/87/EF for at sætte gang i dekarboniseringen af relevante sektorer.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

- (52) En samlet tilgang til innovation er afgørende for at nå målene i forordning (EU) 2021/1119. På EU-plan støttes den nødvendige forsknings- og innovationsindsats bl.a. gennem Horisont Europa, som omfatter betydelig finansiering og nye instrumenter for de sektorer, der er omfattet af EU ETS. Kommissionen bør derfor efterstræbe synergier med Horisont Europa og, hvor det er relevant, med andre EU-finansieringsprogrammer.
- (53) Innovationsfonden bør støtte innovative teknikker, processer og teknologier, herunder opskalering af sådanne teknikker, processer og teknologier, med henblik på en bred udrulning af disse i hele Unionen. Banebrydende innovation bør prioriteres ved udvælgelsen af projekter, der støttes gennem tilskud.
- (54) Anvendelsesområdet for den innovationsfond, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF, bør udvides til at støtte innovation inden for kulstoffattige og kulstoffrie teknologier og processer, der vedrører brændstoffsforbruget i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, herunder kollektive transportformer såsom offentlig transport og rutebiltjenester. Innovationsfonden bør desuden tjene til at støtte investeringer i dekarbonisering af søtransport, herunder investeringer i skibes energieffektivitet, havne og nærskibsfart, i elektrificering af sektoren, i bæredygtige alternative brændstoffer såsom hydrogen og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, i nulemissionsteknologier såsom vindteknologier, og i innovation med hensyn til skibe med isklasse. Der bør lægges særlig vægt på innovative projekter, der bidrager til at dekarbonisere den maritime sektor og reducere alle dens klimapåvirkninger, herunder emissioner af sodpartikler. Kommissionen bør i den forbindelse sørge for særlige emner i indkaldelser af forslag under innovationsfonden. Der bør i disse indkaldelser tages hensyn til spørgsmål vedrørende beskyttelse af biodiversitet, støj og vandforurening. For så vidt angår søtransport, bør projekter med en klar merværdi for Unionen være støtteberettigede.
- (55) I henhold til artikel 9 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1122 ⁽¹⁸⁾ gælder det, at hvis luftfartøjsoperatører ikke længere udfører flyvninger, der er omfattet af EU ETS, gives deres konti status af »udelukket«, og der må ikke længere igangsættes processer fra disse konti. For at bevare EU ETS's miljømæssige integritet bør kvoter, der ikke udstedes til luftfartøjsoperatører, fordi de har indstillet driften, anvendes til at dække manglende returnering fra disse operatørers side, og eventuelle overskydende kvoter bør anvendes til at fremskynde indsatsen for at tackle klimaændringer ved at blive overført til innovationsfonden.
- (56) Teknisk bistand fra Kommissionen med fokus på medlemsstater, som hidtil kun har indsendt få eller ingen projekter, vil bidrage til at opnå et stort antal projektansøgninger om finansiering fra innovationsfonden i alle medlemsstater. Denne bistand bør bl.a. støtte aktiviteter, der har til formål at forbedre kvaliteten af forslag til projekter i de medlemsstater, hvorfra der er indsendt få eller ingen projekter, f.eks. gennem udveksling af oplysninger, indhøstede erfaringer og bedste praksis, og styrke de nationale kontaktpunkters aktiviteter. Andre foranstaltninger med samme mål omfatter foranstaltninger til at øge kendskabet til finansieringsmuligheder og forbedre disse medlemsstaters kapacitet til at identificere og støtte potentielle projektansøgere. Projektpartnerskaber på tværs af medlemsstaterne og matchmaking mellem potentielle ansøgere, navnlig i forbindelse med større projekter, bør også fremmes.
- (57) For at forbedre medlemsstaternes rolle i forvaltningen af innovationsfonden og øge gennemsigtigheden bør Kommissionen aflægge rapport til Udvalget for Klimaændringer om gennemførelsen af innovationsfonden med en analyse af den forventede virkning af de tildelte projekter pr. sektor og pr. medlemsstat. Kommissionen bør også forelægge rapporten for Europa-Parlamentet og for Rådet og offentliggøre den. Med forbehold af ansøgernes samtykke bør Kommissionen efter afslutningen af en indkaldelse af forslag underrette medlemsstaterne om ansøgninger om finansiering til projekter på deres respektive områder og give dem nærmere oplysninger om de pågældende ansøgninger, så medlemsstaterne lettere kan koordinere støtten til projekter. Kommissionen bør desuden underrette medlemsstaterne om listen over forhåndsudvalgte projekter inden tildeling af støtten.

⁽¹⁸⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/1122 af 12. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår driften af EU-registret (EUT L 177 af 2.7.2019, s. 3).

Medlemsstaterne bør sikre, at de nationale gennemførelsesbestemmelser ikke hæmmer innovation og er teknologineutrale, og Kommissionen bør yde teknisk bistand, navnlig til medlemsstater med lav effektiv deltagelse, for at forbedre den effektive geografiske deltagelse i innovationsfonden og øge den generelle kvalitet af de indsendte projekter. Kommissionen bør også sikre omfattende overvågning og rapportering, herunder oplysninger om fremskridt i retning af en effektiv kvalitetsbaseret geografisk dækning i hele Unionen og passende opfølgning.

- (58) Med henblik på tilpasning til den europæiske grønne pagts omfattende karakter bør der i forbindelse med udvælgelsesprocessen for projekter, der støttes gennem tilskud, gives prioritet til projekter, der håndterer flere miljøvirkninger. Med henblik på at støtte udbredelsen af de teknologier eller løsninger, der støttes, og en hurtigere markedsindtrængning bør der ske videndeling mellem projekter, der finansieres af innovationsfonden, andre relevante projekter og EU-baserede forskere, der har en legitim interesse.
- (59) Differencekontrakter (CD'er), kulstofdifferencekontrakter (CCD'er) og kontrakter med fast afgift er vigtige elementer til at udløse emissionsreduktioner i industrien gennem opskalering af nye teknologier og giver mulighed for at sikre investorer i innovative klimavenlige teknologier en pris, der belønner CO₂-emissionsreduktioner ud over dem, der følger af det fremherskende kulstofprinsniveau i EU ETS. Den vifte af foranstaltninger, som innovationsfonden kan støtte, bør udvides til at yde støtte til projekter gennem udbud, på grundlag af hvilke der tildeles CD'er, CCD'er eller kontrakter med fast afgift. Udbud vil være en vigtig mekanisme til at støtte udviklingen af dekarboniseringsteknologier og optimere brugen af de tilgængelige ressourcer. De vil også give sikkerhed for investorer i disse teknologier. Med henblik på at minimere eventualforpligtelser for Unionens budget bør der i forbindelse med udformningen af CD'er og CCD'er sikres risikoreduktion og passende dækning ved hjælp af en budgetmæssig forpligtelse, der som minimum giver fuld dækning i de første to runder af CD'er og CCD'er, med bevillinger, der hidrører fra indtægterne fra auktionering af kvoter, som er tildelt i henhold til artikel 10a, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF.

For så vidt angår kontrakter med fast afgift består der ikke sådanne risici, da den retlige forpligtelse vil være dækket af en tilsvarende budgetmæssig forpligtelse. Desuden bør Kommissionen, når de to første runder af CD'er og CCD'er er afsluttet, og hver gang det herefter er nødvendigt, foretage en kvalitativ og kvantitativ vurdering af de finansielle risici, der er forbundet med gennemførelsen af dem. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt baseret på resultaterne af denne vurdering for at fastsætte en passende tilførselssats i stedet for fuld dækning for efterfølgende runder af CD'er og CCD'er. Ved en sådan tilgang bør der tages hensyn til alle forhold, der kan reducere den finansielle risiko for Unionens budget, ud over de kvoter, der er til rådighed i innovationsfonden, såsom eventuel ansvarsdeling med medlemsstaterne på frivillig basis eller en eventuel genforsikringsmekanisme fra den private sektor. Det er derfor nødvendigt at fastsætte undtagelser fra dele af afsnit X i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁹⁾. Tilførselssatsen for de første to runder af CD'er og CCD'er bør være 100 %.

Uanset nævnte forordnings artikel 210, stk. 1, artikel 211, stk. 1 og 2, og artikel 218, stk. 1, bør der imidlertid i dette direktiv for så vidt går efterfølgende runder af CD'er og CCD'er fastsættes en minimumstilførselssats på 50 % samt et loft på 30 % for den andel af indtægterne fra innovationsfonden, der må anvendes til hensættelse, og Kommissionen bør på grundlag af erfaringerne fra de første to indkaldelser af forslag kunne præcisere den tilførselssats, der er nødvendig, og de indtægter, der skal anvendes til hensættelse. Den samlede ansvarshæftelse for Unionens budget bør derfor ikke overstige 60 % af indtægterne fra auktionering for innovationsfonden. Da tilførsler generelt vil komme fra innovationsfonden, bør der desuden ses bort fra reglerne i artikel 212, 213 og 214 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 for så vidt angår den fælles hensættelsesfond, som oprettes ved nævnte forordnings artikel 212. Differencekontrakters og CO₂-differencekontrakters nye karakter kan også nødvendiggøre undtagelser fra nævnte forordnings artikel 209, stk. 2, litra d) og h), eftersom de ikke er afhængige af gearing/multiplikatorer eller afhænger fuldstændigt af en forudgående vurdering, fra artikel 219, stk. 3, på grund af forbindelsen til artikel 209, stk. 2, litra d), samt fra artikel 219, stk. 6, da gennemførelsespartnere ikke vil have kredit- eller aktieeksponeringer under en garanti. Anvendelsen af eventuelle undtagelser fra forordning (EU, Euratom) 2018/1046 bør begrænses til, hvad der er nødvendigt. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at ændre den maksimale andel af indtægterne fra innovationsfonden, som må anvendes til tilførsler, til højst 20 procentpoint over det, som fastsættes i dette direktiv.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (60) Innovationsfonden er underlagt den generelle ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 ⁽²⁰⁾.
- (61) Hvis et anlægs aktivitet midlertidigt suspenderes, justeres gratistildelingen til de aktivitetsniveauer, der skal indberettes årligt. Desuden kan de kompetente myndigheder suspendere udstedelsen af emissionskvoter til anlæg, der har indstillet driften, så længe der ikke er dokumentation for, at de vil genoptage driften. Driftsledere bør derfor ikke længere være forpligtet til over for den kompetente myndighed at godtgøre, at deres anlæg vil genoptage produktionen inden for en nærmere angivet og rimelig frist i tilfælde af en midlertidig suspension af aktiviteterne.
- (62) Korrektioner af gratistildelinger til stationære anlæg i henhold til artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF kan kræve tildeling af yderligere gratiskvoter eller tilbageførsel af overskydende kvoter. De kvoter, der er reserveret til nytillkomne i henhold til artikel 10a, stk. 7, i direktiv 2003/87/EF, bør anvendes til disse formål.
- (63) Siden 2013 har elektricitetsproducenter været forpligtet til at købe alle de kvoter, de behøver til at producere elektricitet. Ikke desto mindre har nogle medlemsstater i overensstemmelse med artikel 10c i direktiv 2003/87/EF mulighed for at anvende midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren i perioden fra 2021 til 2030. Tre medlemsstater har valgt at benytte denne mulighed. I betragtning af behovet for hurtig dekarbonisering, navnlig i energisektoren, bør de pågældende medlemsstater kun kunne anvende denne midlertidige gratistildeling til investeringer, der gennemføres indtil den 31. december 2024. De bør i det omfang, de beslutter, kunne føje eventuelle resterende kvoter for perioden fra 2021 til 2030, som ikke anvendes til sådanne investeringer, til den samlede mængde kvoter, som den pågældende medlemsstat modtager til auktionering, eller anvende dem til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden. Med undtagelse af fristen for tilkendegivelse heraf bør kvoter, der overføres til moderniseringsfonden, være underlagt de samme regler om investeringer, som finder anvendelse på de kvoter, der allerede er overført i henhold til artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. For at sikre forudsigelighed og gennemsigtighed med hensyn til de kvotemængder, der er til rådighed for enten auktionering eller den midlertidige gratistildeling, og med hensyn til de aktiver, som moderniseringsfonden forvalter, bør medlemsstaterne senest den 15. maj 2024 underrette Kommissionen om de resterende kvotemængder, der skal anvendes til hvert respektive formål.
- (64) Moderniseringsfondens anvendelsesområde bør tilpasses Unionens seneste klimamål ved at kræve, at investeringer er i overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt og forordning (EU) 2021/1119, og fjerne støtten til investeringer i forbindelse med energiproduktion på grundlag af fossile brændstoffer, undtagen for så vidt angår støtte til sådanne investeringer fra indtægter hidrørende fra kvoter, som frivilligt overføres til moderniseringsfonden i overensstemmelse med artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Desuden bør der fortsat på visse betingelser kunne gives begrænset støtte til fossile brændstoffer med indtægter fra de tildelinger, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, navnlig hvis aktiviteten betragtes som miljømæssigt bæredygtig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽²¹⁾ og for så vidt angår de kvoter, der auktioneres indtil 2027. For sidstnævnte kategori af kvoter bør downstream-anvendelser af ikke-faste fossile brændstoffer desuden ikke støttes med indtægter fra kvoter, der auktioneres efter 2028. Endvidere bør den procentdel af moderniseringsfonden, der skal afsættes til prioriterede investeringer, øges til 80 % for de kvoter fra moderniseringsfonden, der overføres i overensstemmelse med artikel 10d, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og som omhandlet i nævnte direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, og til 90 % for den yderligere mængde på 2,5 % fra den samlede mængde kvoter i Unionen.

Energieffektivitet, herunder inden for industri, transport, bygninger, landbrug og affald, opvarmning og køling fra vedvarende energikilder samt støtte til husholdninger med henblik på at bekæmpe energifattigdom, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, bør være omfattet af de prioriterede investeringers anvendelsesområde. For at øge gennemsigtigheden og bedre kunne vurdere virkningen af moderniseringsfonden bør investeringskomitéen årligt aflægge rapport til Udvalget for Klimaændringer om erfaringerne med evalueringen af investeringer, navnlig med hensyn til emissionsreduktioner og reduktionsomkostninger.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- (65) Ved direktiv (EU) 2018/410 blev der indført bestemmelser om medlemsstaternes annullering af kvoter fra deres auktionsmængde i tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område. I lyset af Unionens øgede klimaambitioner og den deraf følgende fremskyndede dekarbonisering af elsektoren er en sådan annullering blevet stadig mere relevant. Kommissionen bør derfor vurdere, om medlemsstaternes anvendelse af annullering kan lettes gennem en ændring af de relevante delegerede retsakter, som er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.
- (66) Justeringer af gratistildeling, der blev indført ved direktiv (EU) 2018/410 og fik virkning ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1842 ⁽²²⁾, forbedrede effektiviteten og incitamenterne i forbindelse med gratistildeling, men øgede det administrative byrde og gjorde den historiske dato for udstedelse af gratistildeling den 28. februar ikkeoperationel. For bedre at tage hensyn til justeringerne af gratistildeling er det hensigtsmæssigt at justere overholdelsescyklussen. De kompetente myndigheds frist for bevilling af gratistildeling bør derfor udskydes fra den 28. februar til den 30. juni, og driftsledernes frist for returnering af kvoter bør udskydes fra den 30. april til den 30. september.
- (67) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 ⁽²³⁾ fastsætter regler om overvågning af emissioner fra biomasse, som er i overensstemmelse med de regler om anvendelse af biomasse, der er fastsat i EU-lovgivningen om vedvarende energi. Efterhånden som lovgivningen bliver mere detaljeret om bæredygtighedskriterierne for biomasse med de seneste regler, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽²⁴⁾, bør tildelingen af gennemførelsesbeføjelser i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF udtrykkeligt udvides til at omfatte vedtagelsen af de nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse af bæredygtighedskriterier for biomasse i EU ETS, herunder biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler. Desuden bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at præcisere, hvordan der skal tages hensyn til lagring af emissioner fra blandinger af nulsatsbiomasse og biomasse, der ikke stammer fra kilder med nulsats.
- (68) Vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer kan være vigtige for at reducere drivhusgasemissionerne i sektorer, der er svære at dekarbonisere. Hvis genanvendte kulstofbrændstoffer og vedvarende flydende og gasformige brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, fremstilles af opsamlet CO₂ under en aktivitet, der er omfattet af dette direktiv, bør emissionerne medregnes under denne aktivitet. For at sikre, at vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer bidrager til reduktioner af drivhusgasemissionerne, og for at undgå dobbelttælling for brændstoffer, der gør dette, er det hensigtsmæssigt udtrykkeligt at udvide beføjelsen i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF til at omfatte Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nødvendige justeringer for, hvordan der kan tages hensyn til den eventuelle udledning af CO₂, på en måde der sikrer, at alle emissioner tælles med, også når sådanne brændstoffer produceres fra opsamlet CO₂ uden for Unionen, samtidig med at man undgår dobbelttælling og sikrer, at der er passende incitament til at opsamle emissioner, idet der også tages hensyn til behandlingen af disse brændstoffer i henhold til direktiv (EU) 2018/2001.
- (69) Da CO₂ også forventes at blive transporteret med andre midler end rørledninger, f.eks. med skib og lastbil, bør den nuværende dækning i bilag I til direktiv 2003/87/EF for transport af drivhusgasser med henblik på oplagring udvides til at omfatte alle transportmidler af hensyn til ligebehandling, og uanset om transportmidlet er omfattet af EU ETS. Hvis emissionerne fra transporten også er omfattet af en anden aktivitet i henhold til direktiv 2003/87/EF, bør emissionerne medregnes under denne anden aktivitet for at undgå dobbelttælling.

⁽²²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1842 af 31. oktober 2019 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF for så vidt angår yderligere regler for justeringer af gratistildelingen af emissionskvoter som følge af ændringer i aktivitetsniveauet (EUT L 282 af 4.11.2019, s. 20).

⁽²³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/2066 af 19. december 2018 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF og om ændring af Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 af 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

- (70) Udelukkelsen fra EU ETS af anlæg, der udelukkende anvender biomasse, har ført til situationer, hvor anlæg, der forbrænder en stor andel af biomasse, har opnået uventede fortjenester ved at modtage gratiskvoter, der langt overstiger de faktiske emissioner. Der bør derfor indføres en tærskelværdi for biomasseforbrænding med nulsats, over hvilke anlæg er udelukket fra EU ETS. Indførelsen af en tærskel vil skabe større sikkerhed med hensyn til, hvilke anlæg der er omfattet af EU ETS, og gøre det muligt at fordele gratiskvoter mere ligeligt til navnlig de sektorer, hvor risikoen for kulstoflækage er større. Tærsklen bør fastsættes til et niveau på 95 % for at afveje fordele og ulemper for anlæg ved fortsat at være omfattet af anvendelsesområdet for EU ETS. Anlæg, der har bevaret den fysiske kapacitet til at forbrænde fossile brændstoffer, bør derfor ikke gives incitament til igen at anvende sådanne brændstoffer. En tærskel på 95 % vil sikre, at hvis et anlæg anvender fossile brændstoffer med det formål fortsat at være omfattet af EU ETS for at kunne nyde godt af gratisfordeling af kvoter, vil de kulstofomkostninger, der er forbundet med anvendelsen af disse fossile brændstoffer, være tilstrækkeligt store til at virke afskrækkende.

Denne tærskel vil også sikre, at anlæg, der anvender en betydelig mængde fossile brændstoffer, fortsat vil være omfattet af EU ETS' overvågningsforpligtelser, således at potentiel omgåelse af eksisterende overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforpligtelser undgås. Samtidig bør anlæg, der forbrænder en lavere andel af nulsatsbiomasse, fortsat gennem en fleksibel mekanisme tilskyndes til at reducere forbrændingen af fossile brændstoffer yderligere, samtidig med at de forbliver omfattet af EU ETS, indtil deres anvendelse af bæredygtig biomasse er så omfattende, at deres medtagelse i EU ETS ikke længere er berettiget. Desuden har erfaringer vist, at udelukkelsen af anlæg, der udelukkende anvender biomasse, hvilket i realiteten er en tærskel på 100 % bortset fra forbrænding af fossile brændstoffer i opstarts- og nedlukningsfasen, kræver en revurdering og en mere præcis definition. Tærsklen på 95 % giver mulighed for forbrænding af fossile brændstoffer i opstarts- og nedlukningsfasen.

- (71) For at give incitament til udbredelsen af kulstoffattige og kulstoffrie teknologier skal medlemsstaterne give driftsledere mulighed for at forblive omfattet af EU ETS indtil udløbet af den indeværende og den næste femårsperiode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, hvis anlægget ændrer sin produktionsproces for at reducere sine drivhusgasemissioner og ikke længere opfylder tærsklen på 20 MW for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt.
- (72) Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) offentliggjorde sin endelige rapport om emissionskvoter og de tilhørende derivater den 28. marts 2022. Rapporten indeholder en omfattende analyse af det europæiske kvotemarkeds integritet og har givet ekspertise og anbefalinger vedrørende opretholdelsen af et velfungerende kvotemarked. Med henblik på løbende overvågning af markedets integritet og gennemsigtighed bør ESMA's rapportering foregå regelmæssigt. ESMA vurderer allerede markedsudviklingen og fremsætter om nødvendigt henstillinger inden for sit kompetenceområde i sin rapport om tendenser, risici og sårbarheder i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁵⁾. En analyse af det europæiske kvotemarked, som omfatter auktioner over emissionskvoter, handel på markedspladsen og OTC-handel med emissionskvoter og derivater heraf, bør indgå i denne årlige rapportering. Denne forpligtelse vil føre til en strømning af ESMA's rapportering og muliggøre sammenligninger på tværs af markeder, navnlig på grund af stærke koblinger mellem EU ETS og råvarederivatmarkederne.

En sådan regelmæssig analyse af ESMA bør navnlig overvåge eventuel markedsvolatilitet og prisudvikling, forløbet af auktioner og handelsoperationer på markederne, likviditeten og de handlede volumener samt kategorierne af markedsdeltagere og deres handelsadfærd, herunder spekulation med en væsentlig indvirkning på priser. Dens vurdering bør, hvis det er relevant, omfatte anbefalinger om at forbedre markedets integritet og gennemsigtighed samt rapporteringsforpligtelserne og om at forbedre forebyggelsen og afsløringen af markedsmisbrug og bidrage til at opretholde velordnede markeder for emissionskvoter og de tilhørende derivater. Kommissionen bør tage behørigt hensyn til vurderingerne og henstillingerne i forbindelse med den årlige rapport om kvotemarkedet og, om nødvendigt, i rapporterne for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre.

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (73) For yderligere at tilskynde til de investeringer, der er nødvendige for at dekarbonisere fjernvarme, og for at håndtere de sociale aspekter i forbindelse med høje energipriser og det høje intensitetsniveau for drivhusgasemissioner fra fjernvarmeanlæg i medlemsstater med en meget høj andel af emissioner fra fjernvarme sammenlignet med økonomiens størrelse bør driftsledere kunne ansøge om yderligere midlertidige gratistildelinger til fjernvarmeanlæg, og den ekstra værdi af gratistildelingen bør investeres med henblik på at nedbringe emissionerne betydeligt inden 2030. For at sikre, at disse reduktioner finder sted, bør den yderligere midlertidige gratistildeling være betinget af, at der foretages investeringer, og at der opnås emissionsreduktioner som fastsat i de klimaneutralitetsplaner, som driftslederne skal udarbejde for deres relevante anlæg.
- (74) Uventede eller pludselige uforholdsmæssigt store prisstigninger på kvotemarkedet kan indvirke negativt på forudsigeligheden på markedet, som er afgørende for planlægningen af dekarboniseringsinvesteringer. Derfor bør den foranstaltning, som finder anvendelse i tilfælde af uforholdsmæssigt store prisudsving på markedet for handel med emissionskvoter, og som er omfattet af kapitel II og III i direktiv 2003/87/EF, styrkes omhyggeligt for at forbedre dens evne til at reagere på uønskede prisudsving. Hvis den udløsende betingelse baseret på stigningen i den gennemsnitlige kvotepris opfyldes, bør denne regelbaserede beskyttelsesforanstaltning finde anvendelse automatisk, hvilket resulterer i et på forhånd fastsat antal kvoter fra den markedsstabilitetsreserve, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814⁽²⁶⁾. Den udløsende betingelse bør overvåges nøje af Kommissionen og offentliggøres på månedsbasis med henblik på at forbedre gennemsigtigheden. For at sikre en korrekt auktionering af de kvoter, der frigives fra markedsstabilitetsreserven i henhold til denne beskyttelsesforanstaltning, og forbedre forudsigeligheden på markedet bør denne foranstaltning først finde anvendelse igen, når der er gået mindst tolv måneder efter afslutningen af den foregående frigivelse af kvoter på markedet under foranstaltningen.
- (75) I Kommissionens meddelelse af 17. september 2020 med titlen: »Styrkelse af Europas klimaambitioner for 2030 — Investering i en klimaneutral fremtid til gavn for borgerne« understreges det, at det er en særlig udfordring at reducere emissionerne i bygningssektoren og vejtransportsektoren. Kommissionen meddelte derfor, at en yderligere udvidelse af emissionshandelen kunne omfatte emissioner fra bygninger og vejtransport, idet den påpegede, at der ville være store fordele ved at dække alle emissioner fra brændstofferbrænding. Emissionshandel bør finde anvendelse på brændstoffer, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren, vejtransportsektoren samt i andre sektorer, der svarer til industrielle aktiviteter, som ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF, såsom opvarmning af industrieanlæg (»bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer«). For disse sektorer bør der oprettes et særskilt, men parallelt emissionshandelssystem for at undgå enhver forstyrrelse af det velfungerende emissionshandelssystem for stationære anlæg og luftfart. Det nye system ledsages af supplerende politikker, der skaber forventninger hos markedsdeltagerne og sigter mod at give et kulstofprissignal for hele økonomien, samtidig med at det indeholder foranstaltninger til at undgå unødige prisvirkninger. Tidligere erfaringer har vist, at udviklingen af det nye system kræver, at der etableres et effektivt overvågnings-, rapporterings- og verifikationssystem. Med henblik på at sikre synergier og sammenhæng med Unionens eksisterende infrastruktur for EU ETS er det hensigtsmæssigt at indføre et emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer gennem en ændring af direktiv 2003/87/EF.
- (76) For at etablere den nødvendige gennemførelsesramme og skabe en rimelig tidsramme for at nå 2030-målet bør emissionshandelen i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer starte i 2025. I løbet af de første år bør de regulerede enheder forpligtes til at være i besiddelse af en drivhusgasemissionstilladelse og indberette deres emissioner for årene 2024 til 2026. Udstedelsen af kvoter og overholdelsesforpligtelserne for disse enheder bør finde anvendelse fra 2027. Denne sekvensering vil gøre det muligt at starte emissionshandelen i disse sektorer på en velordnet og effektiv måde. Det vil også gøre det muligt at indføre foranstaltninger for at sikre en socialt retfærdig indførelse af emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer med henblik på at afbøde kulstofprisen indvirkning på sårbare husholdninger og transportbrugere.
- (77) På grund af det meget store antal små udledere i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer er det ikke muligt at fastlægge reguleringspunktet for enheder, der udleder drivhusgasser direkte, som det er tilfældet for stationære anlæg og luftfart. Af hensyn til den tekniske gennemførlighed og den administrative effektivitet er det derfor mere hensigtsmæssigt at fastlægge reguleringspunktet længere opstrøms i forsyningskæden. Den retsakt, der udløser overholdelsesforpligtelsen i forbindelse med det nye emissionshandelssystem, bør være overgangen til

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

forbrug af brændstoffer, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren og vejtransportsektoren, herunder til vejtransport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring, og i de andre sektorer, som svarer til industrielle aktiviteter, der ikke er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87/EF. For at undgå dobbelt dækning bør overgangen til forbrug af brændstoffer, der anvendes i aktiviteter i henhold til bilag I til nævnte direktiv ikke være omfattet.

- (78) De regulerede enheder i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer og reguleringspunktet bør defineres i overensstemmelse med den punktafgiftsordning, der er indført ved Rådets direktiv (EU) 2020/262 ⁽²⁷⁾, med de nødvendige tilpasninger, da nævnte direktiv allerede fastlægger et solidt kontrolsystem for alle mængder brændstof, der overgår til forbrug med henblik på betaling af punktafgifter. Endelige forbrugere af brændstoffer i disse sektorer bør ikke være underlagt forpligtelser i henhold til direktiv 2003/87/EF.
- (79) De regulerede enheder, der er omfattet af emissionshandelssystemet i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, bør være underlagt de samme krav til drivhusgasemissionstilladelser som driftsledere af stationære anlæg. Det er nødvendigt at fastsætte regler for ansøgninger om tilladelser, betingelser for udstedelse af tilladelser, indhold og revision samt eventuelle ændringer vedrørende den regulerede enhed. For at det nye system kan iværksættes på en velordnet måde, bør medlemsstaterne sikre, at regulerede enheder, der er omfattet af det nye emissionshandelssystem, har en gyldig tilladelse fra systemets start i 2025.
- (80) Den samlede mængde kvoter til det nye emissionshandelssystem bør følge et lineært forløb for at nå emissionsreduktionsmålet for 2030, idet der tages hensyn til bygningssektoren og vejtransportsektoren omkostningseffektive bidrag på 43 % emissionsreduktioner frem til 2030 i forhold til 2005 og til bidraget fra de øvrige sektorer, et kombineret omkostningseffektivt bidrag på 42 % emissionsreduktioner frem til 2030 i forhold til 2005. Den samlede kvotemængde bør fastsættes første gang i 2027 for at følge et forløb begyndende i 2024 fra værdien af emissionsgrænserne for 2024, beregnet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽²⁸⁾ på grundlag af referenceemissionerne for de omfattede sektorer for 2005 og perioden fra 2016 til 2018 som fastsat i nævnte forordnings artikel 4, stk. 3. Den lineære reduktionsfaktor bør derfor fastsættes til 5,10 %. Fra 2028 bør den samlede kvotemængde fastsættes på grundlag af de gennemsnitlige rapporterede emissioner for årene 2024, 2025 og 2026 og bør falde med den samme absolutte årlige reduktionssats som fastsat fra 2024, hvilket svarer til en lineær reduktionsfaktor på 5,38 % sammenlignet med den sammenlignelige 2025-værdi af ovennævnte forløb. Hvis disse emissioner er betydeligt højere end denne forløbskurve, og hvis sådan afvigelse ikke skyldes små forskelle i emissionsmålingsmetoderne, bør den lineære reduktionsfaktor justeres for at nå det krævede emissionsreduktionsniveau i 2030.
- (81) Auktionering af kvoter er den enkleste og økonomisk mest effektive metode til tildeling af emissionskvoter og forhindrer også uventede fortjenester. Både bygningssektoren og vejtransportsektoren er under relativt lille eller ikkeeksisterende konkurrencepres fra lande uden for Unionen og er ikke udsat for en risiko for kulstoflækage. Kvoter til bygninger og vejtransport bør derfor kun tildeles via auktionering uden nogen gratistildeling.
- (82) For at sikre en gnidningsløs start for det nye emissionshandelssystem og under hensyntagen til de regulerede enheders behov for at sikre eller på forhånd købe kvoter for at mindske deres pris- og likviditetsrisiko bør en større mængde kvoter auktioneres tidligt. I 2027 bør auktionsmængderne derfor være 30 % højere end den samlede kvotemængde for 2027. Dette beløb vil være tilstrækkeligt til at skabe likviditet, både hvis emissionerne falder i overensstemmelse med de nødvendige reduktioner, og hvis emissionsreduktionerne kun gennemføres gradvist. De nærmere regler for denne forhåndsdistribution af auktionsmængder bør fastsættes i en delegeret retsakt vedrørende auktionering, der vedtages i henhold til artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF.

⁽²⁷⁾ Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

- (83) Fordelingsreglerne for auktioneringsandele er yderst relevante for alle auktionsindtægter, der tilfalder medlemsstaterne, navnlig i betragtning af behovet for at styrke medlemsstaternes evne til at håndtere de sociale virkninger af et kulstofprissignal i bygningssektoren og vejtransportsektoren. Selv om disse bygningssektorer, vejtransportsektorer og andre sektorer har meget forskellige karakteristika, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en fælles distributionsregel svarende til den, der gælder for stationære anlæg. Størstedelen af kvoterne bør fordeles mellem alle medlemsstater på grundlag af den gennemsnitlige fordeling af emissionerne inden for vejtransport, kommercielle og institutionelle bygninger og beboelsesejendomme i perioden fra 2016 til 2018.
- (84) Indførelsen af kulstofprisen inden for bygningssektoren og vejtransportsektoren bør ledsages af en effektiv social kompensation, navnlig i betragtning af de eksisterende niveauer for energifattigdom. Omkring 34 millioner europæere, næsten 6,9 % af Unionens befolkning, har sagt, at de ikke har råd til at opvarme deres hjem tilstrækkeligt i en EU-dækkende undersøgelse fra 2021. For at opnå en effektiv social og fordelingsmæssig kompensation bør medlemsstaterne forpligtes til at anvende auktionsindtægterne fra emissionshandel vedrørende bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer til de klima- og energirelaterede formål, der allerede er angivet for den eksisterende emissionshandelssystem, idet der gives prioritet til aktiviteter, der kan bidrage til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, eller til foranstaltninger, der specifikt er tilføjet for at løse relaterede problemer for disse sektorer, herunder relaterede politikforanstaltninger i henhold til direktiv 2012/27/EU.

En ny social klimafond oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 ⁽²⁹⁾ vil yde målrettet finansiering til medlemsstaterne til støtte for de mest berørte sårbare grupper, navnlig husstande i energi- eller transportfattigdom. Den sociale klimafond vil fremme retfærdighed og solidaritet mellem og inden for medlemsstaterne og samtidig mindske risikoen for energi- og transportfattigdom i overgangsperioden. Den vil bygge videre på og supplere eksisterende solidaritetsmekanismer i synergi med andre EU-udgiftsprogrammer og -fonde. 50 millioner kvoter fra EU ETS i henhold til artikel 10a, stk. 8b, i direktiv 2003/87/EF og 150 millioner kvoter fra emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer samt indtægter, der hidrører fra auktionering af kvoter vedrørende bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, et maksimalt beløb på 65 000 000 000 EUR, bør anvendes til finansiering af den sociale klimafond i form af eksterne formålsbestemte indtægter på midlertidig og ekstraordinær basis i afventning af drøftelserne og forhandlingerne om Kommissionens forslag af 22. december 2021 til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter om fastlæggelse af nye egne indtægter baseret på EU ETS i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF.

Det er nødvendigt at fastsætte, at hvis der vedtages en afgørelse i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF om fastlæggelse af disse nye egne indtægter, bør disse indtægter ophøre med at være eksternt formålsbestemte, når en sådan afgørelse træder i kraft. For så vidt angår den sociale klimafond skal Kommissionen i tilfælde af vedtagelsen af en sådan afgørelse om nødvendigt forelægge de nødvendige forslag i overensstemmelse med artikel 27, stk. 4, i forordning (EU) 2023/955. Dette berører ikke resultatet af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2027.

- (85) Rapportering om brugen af auktionsindtægter bør bringes i overensstemmelse med den nuværende rapportering, der er fastsat i forordning (EU) 2018/1999.
- (86) Regulerede enheder, der er omfattet af det nye emissionshandelssystem, bør returnere kvoter for deres verificerede emissioner svarende til de mængder brændstof, de har frigivet til forbrug. De bør første gang returnere kvoter for deres verificerede emissioner i 2027. For at minimere den administrative byrde bør en række regler, der finder anvendelse på det eksisterende emissionshandelssystem for stationære anlæg og luftfart, finde anvendelse på det nye emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer med de nødvendige tilpasninger. Dette omfatter navnlig regler om overdragelse, returnering og annullering af kvoter samt regler om kvoters gyldighed, sanktioner, kompetente myndigheder og medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser.

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (se side 1 i denne EUT).

- (87) Visse medlemsstater har allerede nationale kulstofafgifter, der finder anvendelse på bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, der er omfattet af bilag III til direktiv 2003/87/EF. Derfor bør der indføres en midlertidig undtagelse indtil udgangen af 2030. For at sikre at målene i direktiv 2003/87/EF nås, og at det nye emissionshandelssystem er sammenhængende, bør det kun være muligt at anvende denne undtagelse, hvis den nationale afgiftssats er højere end den gennemsnitlige auktionspris for det pågældende år, og den bør kun finde anvendelse på returneringsforpligtelsen for de regulerede enheder, der betaler en sådan afgift. For at sikre systemets stabilitet og gennemsigtighed bør Kommissionen underrettes om den nationale afgift, herunder de relevante afgiftssatser, ved udgangen af dette direktivs gennemførelsesperiode. Undtagelsen bør ikke berøre de eksterne formålsbestemte indtægter til den sociale klimafond eller, hvis det er fastsat i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF, en egen indtægt baseret på auktionsindtægterne fra emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer.
- (88) Hvis handel med emissioner i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer skal være effektiv, bør det være muligt at overvåge emissionerne med høj sikkerhed og til rimelige omkostninger. Emissioner bør tildeles regulerede enheder på grundlag af de mængder brændstof, der overgår til forbrug, og kombineres med en emissionsfaktor. Regulerede enheder bør på pålidelig og præcis vis kunne identificere og differentiere de sektorer, hvor brændstofferne overgår til forbrug, samt de endelige brugere af brændstofferne for at undgå uønskede virkninger, såsom en dobbelt byrde. I de få tilfælde, hvor dobbelttælling af emissioner i det eksisterende EU ETS og det nye emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer ikke kan undgås, eller hvor der opstår omkostninger som følge af returneringen af kvoter for emissioner fra aktiviteter, der ikke omfatter af direktiv 2003/87/EF, bør medlemsstaterne anvende sådanne indtægter til at kompensere for den uundgåelige dobbelttælling og andre sådanne omkostninger uden for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen bør derfor tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at sikre ensartede betingelser for at undgå dobbelttælling og returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, og for at yde finansiel kompensation. For at afbøde problemer med dobbelttælling bør fristerne for overvågning og returnering i det nye emissionshandelssystem ligge en måned efter fristerne for stationære anlæg og luftfart i det eksisterende system. For at råde over tilstrækkelige data til at fastslå den samlede kvotemængde for perioden fra 2028 til 2030 bør de regulerede enheder, der er indehavere af en tilladelse ved systemets start i 2025, indberette deres tilknyttede historiske emissioner for 2024.
- (89) Gennemsigtighed med hensyn til kulstofomkostninger og omfanget, hvormed de væltes over på forbrugerne, er af afgørende betydning for at muliggøre hurtige og omkostningseffektive emissionsreduktioner i alle økonomiens sektorer. Dette er særlig vigtigt i et emissionshandelssystem, der er baseret på forpligtelser opstrøms. Det er hensigten, at det nye emissionshandelssystem skal tilskynde regulerede enheder til at reducere indholdet af kulstof i brændstoffer, og sådanne enheder bør ikke opnå uretmæssige fortjenester ved at vælte flere kulstofomkostninger over på forbrugerne, end de pådrager sig. Selv om fuld auktionering af emissionskvoter inden for rammerne af emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer allerede begrænser forekomsten af uretmæssige fortjenester, bør Kommissionen overvåge omfanget, hvormed regulerede enheder overvælter kulstofomkostninger, således at uventede fortjenester undgås. I forbindelse med kapitel IVa bør Kommissionen årligt meddele det gennemsnitlige niveau for de kulstofomkostninger, der er blevet væltet over på de forbrugere i Unionen og, hvor det er muligt, meddele dette pr. type brændstof.
- (90) Det er hensigtsmæssigt at indføre foranstaltninger for at imødegå den potentielle risiko for overdrevne prisstigninger, som, hvis de er særligt høje ved begyndelsen af det nye emissionshandelssystem, kan underminere husholdningernes og enkeltpersoners parathed til at investere i at reducere deres drivhusgasemissioner. Disse foranstaltninger bør supplere sikkerhedsforanstaltningerne i den markedsstabilitetsreserve, som blev taget i brug i 2019. Selv om markedet fortsat vil fastsætte kulstofprisen, vil beskyttelsesforanstaltningerne blive udløst af en regelbaseret automatisk mekanisme, hvorved kvoter kun frigives fra markedsstabilitetsreserven, hvis en eller flere af de konkrete udløsende betingelser baseret på stigningen i den gennemsnitlige kvotepris opfyldes. Denne supplerende mekanisme bør også være yderst reaktiv med henblik på at imødegå overdreven volatilitet som følge af andre faktorer end ændrede grundlæggende markedsforhold. Foranstaltningerne bør tilpasses til forskellige niveauer af for store prisstigninger, hvilket vil resultere i forskellige grader af intervention. Udløsningsbetingelserne bør overvåges nøje af Kommissionen, og foranstaltningerne bør vedtages af Kommissionen så hurtigt som muligt, når disse betingelser er opfyldt. Dette bør ikke berøre eventuelle ledsageforanstaltninger, som medlemsstaterne måtte vedtage for at imødegå negative sociale virkninger.

- (91) For at øge borgernes sikkerhed for, at kulstofprisen i de første år af det nye emissionshandelssystem ikke overstiger 45 EUR, er det hensigtsmæssigt at medtage en yderligere prisstabilitetsmekanisme for at frigive kvoter fra markedsstabilitetsreserven, hvis kulstofprisen overstiger dette niveau. I princippet bør foranstaltningen finde anvendelse én gang i løbet af en periode på 12 måneder. Den bør dog også kunne anvendes igen inden for den samme 12-måneders periode, hvis Kommissionen med bistand fra Udvalget for Klimaændringer vurderer, at prisudviklingen berettiger endnu en frigivelse af kvoter. I lyset af denne mekanismes mål om at sikre stabilitet i de første år i det nye emissionshandelssystem bør Kommissionen vurdere dens virkning, og om den bør videreføres efter 2029.
- (92) Som en yderligere sikkerhedsmekanisme forud for påbegyndelsen af emissionshandelen i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer bør det være muligt at udskyde anvendelsen af loftet og returneringsforpligtelserne, hvis engrospriserne på gas eller olie er usædvanligt høje sammenlignet med historiske tendenser. Mekanismen bør være automatisk, hvilket betyder, at anvendelsen af loftet og returneringsforpligtelserne udskydes med et år, hvis de konkrete energiprisudløsende faktorer opfyldes. Referencepriserne bør fastsættes på grundlag af benchmarkkontrakter på engrosmarkederne for gas og olie, som er umiddelbart tilgængelige og de mest relevante for de endelige forbrugere. Der bør overvejes særskilte udløsende betingelser for gas- og oliepriserne, da deres prisudvikling følger forskellige historiske tendenser. For at sikre markedssikkerheden bør Kommissionen skabe klarhed om anvendelsen af udskydelsen i tilstrækkelig god tid ved hjælp af en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- (93) Anvendelsen af emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer bør overvåges af Kommissionen, herunder graden af priskonvergens med det eksisterende EU ETS, og om nødvendigt bør Europa-Parlamentet og Rådet forelægges en revision med henblik på at forbedre effektiviteten, forvaltningen og den praktiske anvendelse af emissionshandelen i disse sektorer på grundlag af den erhvervede viden samt øgede priskonvergens. Kommissionen bør forpligtes til at forelægge den første rapport om disse spørgsmål senest den 1. januar 2028.
- (94) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 3ga, stk. 2, artikel 3gf, stk. 2 og 4, artikel 10b, stk. 4, artikel 12, stk. 3-d og 3-c, artikel 14, stk. 1, artikel 30f, stk. 3 og 5 og artikel 30h, stk. 7, i direktiv 2003/87/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. For at sikre synergier med det eksisterende regelsæt bør tildelingen af gennemførelsesbeføjelser i nævnte direktivs artikel 14 og 15 udvides til også at omfatte bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer. Disse gennemførelsesbeføjelser, med undtagelse af gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med artikel 3gf, stk. 2, og artikel 12, stk. 3-d og 3-c, i direktiv 2003/87/EF, bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁰⁾.
- (95) For at opnå målene i dette direktiv og anden EU-lovgivning, navnlig dem i forordning (EU) 2021/1119, bør Unionen og dens medlemsstater basere sig på den seneste videnskabelige dokumentation, når de gennemfører politikker. Når det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer yder videnskabelig rådgivning og udsender rapporter vedrørende EU ETS, bør Kommissionen derfor tage hensyn til sådan rådgivning og sådanne rapporter, navnlig for så vidt angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger for at sikre overholdelse af målsætningerne og målene i forordning (EU) 2021/1119 og yderligere EU-politikker og -foranstaltninger i lyset af ambitionerne og den miljømæssige integritet i forbindelse med globale markedsbaserede foranstaltninger for luftfart og søtransport.
- (96) For at anerkende bidraget fra EU ETS-indtægterne til klimaomstillingen bør der indføres et EU ETS-mærke. Blandt andre foranstaltninger til at sikre synligheden af finansieringen fra EU ETS bør medlemsstaterne og Kommissionen sikre, at projekter og aktiviteter, der støttes gennem moderniseringsfonden og innovationsfonden, tydeligt angives som hidrørende fra EU ETS-indtægter ved at bære et passende mærke.

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (97) Med henblik på at nå målet om klimaneutralitet, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119, bør der fastsættes et EU-dækkende klimamål for 2040 på grundlag af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af nævnte forordning. EU ETS bør revideres for at bringe det i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2040. Som følge heraf bør Kommissionen senest i juli 2026 aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om en række aspekter af EU ETS og, hvor det er relevant, lade rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag og en konsekvensanalyse. I overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1119 bør der prioriteres direkte emissionsreduktioner, som vil skulle suppleres med øget kulstofoptag for at opnå klimaneutralitet. Derfor bør Kommissionen bl.a. inden juli 2026 aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan emissioner, der fjernes fra atmosfæren og lagres sikkert og permanent, f.eks. gennem direkte opsamling fra luften, potentielt kan omfattes af emissionshandel, uden at de nødvendige emissionsreduktioner modregnes. Indtil alle faser af et produkts levetid, hvor der anvendes opsamlet kulstof, er underlagt kulstofprissætning, navnlig i affaldsforbrændingsfasen, vil medregning af emissioner på det tidspunkt, hvor de frigives fra et produkt til atmosfæren, medføre en for lav optælling af emissioner.

For at regulere kulstofopsamlingen på en måde, der reducerer nettoemissionerne og sikrer, at alle emissioner medregnes, og at dobbelttælling undgås, og at der samtidig skabes økonomiske incitamenter, bør Kommissionen senest i juli 2026 vurdere, om alle drivhusgasemissioner, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, reelt er medregnet, og om dobbelttælling reelt er undgået. Den bør navnlig vurdere medregningen af de drivhusgasemissioner, der anses for at være opsamlet og anvendt i et produkt på en anden måde end den, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3b, og tage hensyn til de efterfølgende faser, herunder bortskaffelse og affaldsforbrænding. Endelig bør Kommissionen også aflægge rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om gennemførligheden af at sænke tærsklerne for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt på 20 MW for aktiviteterne i bilag I til direktiv 2003/87/EF under hensyntagen til de miljømæssige fordele og den administrative byrde.

- (98) Senest i juli 2026 bør Kommissionen også vurdere og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS, så de kan medtages fra 2028, og vurdere det potentielle behov for en medlemsstats mulighed for fravalg frem til udgangen af 2030, idet der tages hensyn til vigtigheden af, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner. Medtagelsen af kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS vil bidrage til den cirkulære økonomi ved at tilskynde til genanvendelse, genbrug og reparation af produkter og vil samtidig bidrage til dekarbonisering i hele økonomien. Medtagelsen af kommunale affaldsforbrændingsanlæg vil styrke incitamenterne til bæredygtig affaldshåndtering i overensstemmelse med affaldshierarkiet og skabe lige konkurrencevilkår for de regioner, der har medtaget kommunal affaldsforbrænding under anvendelsesområdet for EU ETS.

For at undgå, at affald fra kommunale affaldsforbrændingsanlæg omdirigeres til deponeringsanlæg i Unionen, hvilket skaber methanemissioner, og for at undgå affaldseksport til tredjelande med en potentielt negativ indvirkning på miljøet, bør Kommissionen i sin rapport tage hensyn til den potentielle omdirigering af affald henimod bortskaffelse ved deponering i Unionen og affaldseksport til tredjelande. Kommissionen bør også tage hensyn til indvirkningen på det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, miljømæssig integritet, tilpasning til målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF⁽¹⁾ og robusthed og nøjagtighed med hensyn til overvågning og beregning af emissioner. I betragtning af methanemissionerne fra deponering og for at undgå at skabe ulige konkurrencevilkår bør Kommissionen også vurdere muligheden for at medtage andre affaldshåndteringsprocesser såsom deponering, fermentering, kompostering og mekanisk-biologisk behandling i EU ETS, når den vurderer gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg.

- (99) For at vedtage almengyldige ikkelovgivningsmæssige retsakter, der supplerer eller ændrer visse ikkevæsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter, reglerne for anvendelse af konditionalitet, reglerne for innovationsfondens drift, reglerne om driften af udbudsmekanismer i forbindelse med CD'er og CCD, kravene for at anse at drivhusgasser er blevet permanent kemisk bundet i et produkt, og udvidelsen af den aktivitet, der er omhandlet i bilag III til direktiv 2003/87/EF. For at sikre synergier med de eksisterende lovgivningsmæssige rammer bør delegationen i artikel 10, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF vedrørende auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter udvides til også

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

at omfatte bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽³²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

- (100) Bestemmelserne vedrørende det eksisterende EU ETS og udvidelsen heraf til søtransport bør finde anvendelse fra 2024 i overensstemmelse med behovet for en hurtig klimaindsats og for, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner på en omkostningseffektiv måde. Medlemsstaterne bør derfor gennemføre bestemmelserne vedrørende disse sektorer senest den 31. december 2023. Fristen for gennemførelse af bestemmelserne vedrørende emissionshandelssystemet for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer bør dog være den 30. juni 2024, da reglerne om overvågning, rapportering, verifikation og tilladelse for disse sektorer finder anvendelse fra den 1. januar 2025 og kræver tilstrækkelig tid til en korrekt gennemførelse. For at sikre gennemsigtighed og solid rapportering bør medlemsstaterne undtagelsesvis gennemføre forpligtelsen til at rapportere om historiske emissioner for disse sektorer senest den 31. december 2023, da denne forpligtelse vedrører emissionerne i året 2024. I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽³³⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesforskrifter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (101) Et velfungerende, reformeret EU ETS, der omfatter et instrument til at stabilisere markedet, er et vigtigt middel for Unionen til at nå målet for reduktion af nettodrivhusgasemissioner i hele økonomien for 2030, Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at opnå negative emissioner derefter som fastsat i forordning (EU) 2021/1119 samt Parisaftalens mål. Markedsstabilitetsreserven søger at rette op på ubalancen mellem udbud og efterspørgsel af kvoter på markedet. I henhold til artikel 3 i afgørelse (EU) 2015/1814 skal reserven tages op til revision tre år efter, at den er operationel, idet der lægges særlig vægt på procentsatsen for fastsættelse af antallet af kvoter, der skal overføres til markedsstabilitetsreserven, tærsklen for det samlede antal kvoter i omsætning (TNAC), som fastsætter kvotetilførslen, og antallet af kvoter, der skal frigives fra reserven. Den nuværende tærskel for overførsel af kvoter til markedsstabilitetsreserven blev fastsat i 2018 med den seneste revision af EU ETS, mens den lineære reduktionsfaktor øges med dette direktiv. Som led i den regelmæssige revision af markedsstabilitetsreservens funktion bør Kommissionen derfor også vurdere behovet for en potentiel tilpasning af denne tærskel i overensstemmelse med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 2003/87/EF.
- (102) I betragtning af behovet for at sende et stærkere investeringssignal for at reducere emissionerne på en omkostnings-effektiv måde og med henblik på at styrke EU ETS bør afgørelse (EU) 2015/1814 ændres med henblik på at øge procentsatsen for fastsættelse af det antal kvoter, der hvert år skal overføres til markedsstabilitetsreserven. Desuden bør tilførslen for lavere niveauer i TNAC være lig med forskellen mellem TNAC og den tærskel, der bestemmer tilførslen af kvoter. Dette vil forhindre den betydelige usikkerhed i de auktionsmængder, der resulterer, når TNAC ligger tæt på grænseværdien, og samtidig sikre, at overskuddet når den båndbredde, inden for hvilken kvotemarkedet anses for at fungere på en afbalanceret måde.
- (103) For at sikre, at niveauet af kvoter, der forbliver i markedsstabilitetsreserven, er forudsigelig, bør ugyldiggørelsen af kvoter i reserven desuden ikke længere afhænge af auktionsmængderne i det foregående år. Antallet af kvoter i reserven bør derfor fastsættes til 400 mio. kvoter, hvilket svarer til den nedre tærskel for værdien af TNAC.

⁽³²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³³⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (104) Analysen af den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget til dette direktiv, har også vist, at nettoefterspørgslen fra luftfarten bør indgå i TNAC. Da luftfartskvoter kan anvendes på samme måde som almindelige kvoter, vil en medtagelse af luftfartskvoter i reserven desuden gøre den mere præcis, og dermed til et bedre redskab, til at sikre markedets stabilitet. Beregningen af TNAC bør omfatte luftfartsemissioner og kvoter udstedt for luftfart fra året efter dette direktivs ikrafttræden.
- (105) For at præcisere beregningen af TNAC bør det i afgørelse (EU) 2015/1814 præciseres, at kun kvoter, der udstedes og ikke optages i markedsstabilitetsreserven, medregnes i kvoteudbuddet. Desuden bør formelen ikke længere trække antallet af kvoter i markedsstabilitetsreserven fra udbuddet af kvoter. Denne ændring vil ikke have nogen væsentlig indvirkning på resultatet af beregningen af TNAC, herunder på de tidligere beregninger af TNAC, eller på reserven.
- (106) For at mindske risikoen for ubalancer mellem udbud og efterspørgsel i forbindelse med starten på emissionshandel for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer, og for at gøre den mere modstandsdygtig over for markedschok, bør markedsstabilitetsreservens regelbaserede mekanisme anvendes på disse sektorer. For at reserven kan være operationel fra systemets start, bør den oprettes med en indledende tildeling på 600 mio. kvoter til emissionshandel i bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer. De indledende nedre og øvre tærskler, som udløser frigivelse eller udnyttelse af kvoter fra reserven, bør være underlagt en generel revisionsklausul. Andre elementer såsom offentliggørelse af TNAC eller den mængde kvoter, der frigives eller overføres til reserven, bør følge reglerne for reserven for andre sektorer.
- (107) Målene for dette direktiv, nemlig at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde, der svarer til dette mål for reduktion af nettodrivhusgasemissioner for hele økonomien for 2030 gennem en udvidet og ændret markedsbaseret mekanisme i hele Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (108) Direktiv 2003/87/EF og forordning (EU) 2015/1814 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 2, affattes således:

»Dette direktiv fastsætter også, at reduktionerne af drivhusgasemissioner skal øges for at bidrage til de reduktionsniveauer, som videnskabeligt anses for påkrævet for at undgå farlige klimaændringer. Det bidrager til at nå Unionens klimaneutralitetsmål og dens klimamål som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (*) og dermed til målene i Parisaftalen (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

(**) EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

2) Artikel 2, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Dette direktiv finder anvendelse på de aktiviteter, der er opført i bilag I og III, og på de drivhusgasser, der er opført i bilag II. Hvis et anlæg, der er omfattet af EU ETS som følge af driften af forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, ændrer sine produktionsprocesser for at reducere sine drivhusgasemissioner og ikke længere opfylder denne tærskel, giver medlemsstaten, hvori det pågældende anlæg befinder sig, driftslederen mulighed for at forblive omfattet af EU ETS indtil udløbet af den nuværende og kommende femårsperiode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet afsnit, efter ændringen af produktionsprocesserne. Driftslederen af det pågældende anlæg kan beslutte, at anlægget kun forbliver omfattet af EU ETS indtil udløbet af den nuværende femårsperiode, eller at det også er omfattet heraf i den kommende femårsperiode, efter ændringen i dens produktionsprocesser. Den pågældende medlemsstat giver Kommissionen meddelelse om ændringer i forhold til den liste, der er fremsendt til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1.

2. Dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).«

3) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

»b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser fra kilder i et anlæg eller udledning fra et luftfartøj, der udfører en luftfartsaktivitet som opført i bilag I, eller fra skibe, der udfører en søtransportaktivitet som opført i bilag I, af de gasser, der er specificeret for den pågældende aktivitet, eller udledning af drivhusgasser svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet«.

b) Litra d) affattes således:

»d) »drivhusgasemissionstilladelse«: en tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5, 6 og 30b«.

c) Litra u) udgår.

d) Følgende litra indsættes:

»w) »rederi«: den reder eller enhver anden organisation eller person, såsom forvalteren eller bareboat-charterer, der har overtaget ansvaret for skibets drift fra rederen, og som ved varetagelsen af dette ansvar har accepteret at overtage alle de pligter og ansvarsområder, der er fastsat i den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, der er fastsat i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 (*)

x) »sejlads«: en sejlads som defineret i artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 (**)

y) »administrativ myndighed for så vidt angår et rederi«: den myndighed, der er ansvarlig for forvaltningen af EU ETS for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med artikel 3gf

z) »anløbshavn«: en havn, hvor et skib tager ophold for at laste eller losse fragt eller for at ud- eller indskibe passagerer, eller en havn, hvor et offshoreskib tager ophold for at udskifte besætning; ophold udelukkende med henblik på at påfylde brændstof, proviantere, skifte besætning på et andet skib end et offshoreskib, sejle i tørdok eller foretage reparationer på skibet eller dets udstyr eller begge dele, ophold i havn, fordi skibet har behov for hjælp eller er i nød, skibsoverførsler uden for havnen, ophold udelukkende for at søge ly i forbindelse med ugunstige vejrforhold eller af nødvendighed på grund af eftersøgnings- og redningsaktiviteter samt containerskibes ophold i en nærliggende containeromladningshavn, der er opført i gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til artikel 3ga, stk. 2, er udelukket

- aa) »krydstogtskib«: et passagerskib, der ikke har et lastdæk, og som udelukkende er beregnet til erhvervsmæssig transport af passagerer med indkvartering på en søsejlad
- ab) »differencekontrakt« eller »CD«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte fra innovationsfonden, der dækker forskellen mellem den vindende pris, også kendt som strikeprisen, på den ene side og en referencepris afledt af prisen på det producerede kulstoffattige eller kulstoffrie produkt, markedsprisen på en tæt substitut eller en kombination af disse to priser på den anden side
- ac) »kulstofdifferencekontrakt« eller »CCD«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte fra innovationsfonden, der dækker forskellen mellem den vindende pris, og kendt som strikeprisen, på den ene side og en referencepris afledt af gennemsnitsprisen på kvoter på den anden side
- ad) »kontrakt med fast præmie«: en kontrakt mellem Kommissionen og producenten, som er blevet udvalgt gennem en udbudsmekanisme såsom en auktion, af et kulstoffattigt eller kulstoffrit produkt, og hvorunder producenten ydes støtte i form af et fast beløb pr. enhed af det producerede produkt
- ae) »reguleret enhed« med henblik på kapitel IVa: enhver fysisk eller juridisk person, bortset fra enhver endelig forbruger af brændstofferne, som udøver den i bilag III omhandlede aktivitet og som falder ind under en af følgende kategorier:
- i) hvis brændstoffet passerer gennem et afgiftsoplag som defineret i artikel 3, nr. 11), i Rådets direktiv (EU) 2020/262 (**), den godkendte oplagshaver som defineret i nævnte direktivs artikel 3, nr. 1), som skal betale den punktafgift, der er forfaldet i henhold til nævnte direktivs artikel 7
 - ii) hvis dette litras nr. i) ikke finder anvendelse, enhver anden person, der hæfter for betalingen af den punktafgift, der er forfaldet i henhold til artikel 7 i direktiv (EU) 2020/262 eller artikel 21, stk. 5, første afsnit, i Rådets direktiv 2003/96/EF (****), for de brændstoffer, der er omfattet af nærværende direktivs kapitel IVa
 - iii) hvis dette litras nr. i) og ii) ikke finder anvendelse, enhver anden person, der skal registreres af de relevante kompetente myndigheder i medlemsstaten med henblik på at hæfte for betalingen af punktafgiften, herunder enhver person, der er fritaget for betaling af punktafgiften, jf. artikel 21, stk. 5, fjerde afsnit, i direktiv 2003/96/EF
 - iv) hvis litra i), ii) og iii) ikke finder anvendelse, eller hvis flere personer hæfter solidarisk for betalingen af den samme punktafgift, enhver anden person, der er udpeget af en medlemsstat
- af) »brændsel« med henblik på dette direktivs kapitel IVa: ethvert energiprodukt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2003/96/EF, herunder brændstoffer, der er opført i tabel A og C i bilag I til nævnte direktiv, samt ethvert andet produkt, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, jf. nævnte direktivs artikel 2, stk. 3, herunder til elproduktion
- ag) »overgang til forbrug« med henblik på dette direktivs kapitel IVa: overgang til forbrug som defineret i artikel 6, stk. 3, i direktiv (EU) 2020/262
- ah) »TTF-gaspris« med henblik på kapitel IVa: prisen på den gasfutures-month-ahead-kontrakt, der handles på det virtuelle handelspunkt Title Transfer Facility (TTF), der drives af Gasunie Transport Services B.V.

- ai) »Brent-tillægget på råolie« med henblik på kapitel IVa: den futures-month-ahead-pris på råolie, der anvendes som referencepris for køb af olie.

- (*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 1).
- (**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757 af 29. april 2015 om overvågning, rapportering og verifikation af CO₂-emissioner fra søtransport og om ændring af direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 55).
- (***) Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (EUT L 58 af 27.2.2020, s. 4).
- (****) Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51).«

- 4) Titlen på kapitel II affattes således:

»LUFTFART OG SØTRANSPORT«

- 5) Artikel 3a affattes således:

»Artikel 3a

Anvendelsesområde

Artikel 3b-3g finder anvendelse på tildeling og udstedelse af kvoter for de luftfartsaktiviteter, der er opført i bilag I. Artikel 3ga-3gg finder anvendelse på de søtransportaktiviteter, der er opført i bilag I.»

- 6) Artikel 3g affattes således:

»Artikel 3g

Overvågnings- og rapporteringsplaner

Den administrerende medlemsstat sikrer, at hver luftfartøjsoperatør indsender en overvågningsplan til den kompetente myndighed i denne medlemsstat, hvori der redegøres for foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner, samt at sådanne planer godkendes af den kompetente myndighed i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter.»

- 7) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 3ga

Anvendelsesområde for søtransportaktiviteter

1. Tildelingen af kvoter og anvendelsen af krav om returnering af kvoter i forbindelse med søtransportaktiviteter finder anvendelse for halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion, halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion, hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads, som afgår fra en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og ankommer til en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion, og hundrede procent (100 %) af emissionerne fra skibe i en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion.

2. Kommissionen opstiller senest den 31. december 2023 ved hjælp af gennemførelsesretsakter en liste over nærliggende containeromladningshavne og ajourfører denne liste senest den 31. december hvert andet år derefter.

Disse gennemførelsesretsakter skal opføre en havn som en nærliggende containeromladningshav, hvor andelen af omladning af containere, målt i tyvefodscontainere, overstiger 65 % af den samlede containertrafik i den pågældende havn i den seneste 12-måneders periode, for hvilken relevante data foreligger, og hvor en havn er beliggende uden for Unionen, men mindre end 300 sømil fra en havn under en medlemsstats jurisdiktion. Med henblik på dette stykke

anses containere for at være omladet, når de losses fra et skib i en havn alene med det formål blive lastet på et andet skib. Den af Kommissionen opstillede liste i medfør af første afsnit, må ikke omfatte havne i et tredjeland, for hvilke tredjelandet effektivt anvender foranstaltninger, der svarer til dette direktiv.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

3. Artikel 9, 9a og 10 finder anvendelse på søtransportaktiviteter på samme måde, som de finder anvendelse på andre aktiviteter, der er omfattet af EU ETS, med følgende undtagelse for så vidt angår anvendelsen af artikel 10.

Indtil den 31. december 2030 tildeles en andel af kvoterne til medlemsstater med en andel af rederier svarende til det, der ville have været under deres ansvar i henhold til artikel 3gf i forhold til deres respektive befolkning i 2020 og baseret på tilgængelige data for perioden fra 2018 til 2020, over 15 rederier pr. million indbyggere. Kvotemængden skal svare til 3,5 % af den yderligere kvotemængde som følge af forhøjelsen af loftet for søtransport, jf. artikel 9, stk. 3, i det pågældende år. For årene 2024 og 2025 multipliceres kvotemængden desuden med de procentsatser, der gælder for det pågældende år i henhold til artikel 3gb, stk. 1, litra a) og b). Indtægterne fra auktioneringen af denne kvoteandel bør anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, første afsnit, litra g), for så vidt angår søfartssektoren, og litra f) og i). 50 % af kvotemængden fordeles mellem de relevante medlemsstater i forhold til andelen af rederier under deres ansvar, og resten fordeles ligeligt mellem dem.

Artikel 3gb

Indfasning af krav til søtransport

Rederierne er forpligtet til at returnere kvoter efter følgende tidsplan:

- a) 40 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2024, og som vil være omfattet af returneringskrav i overensstemmelse med artikel 12
- b) 70 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2025, og som vil være omfattet af returneringskrav i overensstemmelse med artikel 12
- c) 100 % af de verificerede emissioner, der er rapporteret for 2026 og hvert år derefter i overensstemmelse med artikel 12.

Hvor der returneres færre kvoter sammenlignet med de verificerede emissioner fra søtransport i årene 2024 og 2025, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, annulleres en mængde kvoter svarende til denne forskel i stedet for at blive auktioneret i henhold til artikel 10.

Artikel 3gc

Bestemmelser om overførsel af EU ETS-omkostninger fra rederiet til en anden enhed

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at rederiet, når det endelige ansvar for køb af brændstof eller skibets drift eller begge dele overtages af en anden enhed end rederiet i henhold til en kontraktmæssig aftale, har ret til godtgørelse fra den pågældende enhed for omkostningerne i forbindelse med returnering af kvoter.

I denne artikel forstås ved »skibets drift« beslutninger om fragten eller skibets rute og hastighed. Rederiet er fortsat den enhed, der er ansvarlig for returnering af kvoter som krævet i henhold til artikel 3gb og 12 og for generel overholdelse af de bestemmelser i national ret, hvorved dette direktiv gennemføres. Medlemsstaterne sikrer, at rederier, som de har ansvaret for, opfylder deres forpligtelser til at returnere kvoter i henhold til artikel 3gb og 12, uanset sådanne rederiers ret til at få godtgjort omkostningerne i forbindelse med returneringen af de kommercielle driftsledere.

*Artikel 3gd***Overvågning og rapportering af emissioner fra søtransport**

Med hensyn til emissioner fra søtransportaktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, sikrer den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, at et rederi under dens ansvar overvåger og rapporterer de relevante parametre i en rapporteringsperiode og indsender aggregerede emissionsdata på virksomhedsniveau til den i overensstemmelse med kapitel II i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/757.

*Artikel 3ge***Verifikations- og akkrediteringsregler for emissioner fra søtransport**

Den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi sikrer, at rapporteringen af aggregerede emissionsdata på rederiniveau indsendt af et rederi i henhold til dette direktivs artikel 3gd verificeres i overensstemmelse med reglerne for verifikation og akkreditering i kapitel III i forordning (EU) 2015/757.

*Artikel 3gf***Administrerende myndighed for så vidt angår et rederi**

1. Den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi er:
 - a) hvis der er tale om et rederi, der er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, hvor rederiet er registreret
 - b) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, den medlemsstat, der har det største anslåede antal havneanløb fra sejlads udført af det pågældende rederi inden for de foregående fire overvågningsår, og som falder inden for det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde
 - c) hvis der er tale om et rederi, der ikke er registreret i en medlemsstat, og som ikke har udført sejlads, der er omfattet af artikel 3ga i de fire foregående overvågningsår, den medlemsstat, hvor et af rederiets skibe er ankommet eller har påbegyndt eller afsluttet sin første sejlads, som er omfattet af nævnte artikel.
2. Kommissionen skal ved hjælp af gennemførelsesretsakter og ud fra de bedste tilgængelige oplysninger opstille:
 - a) inden den 1. februar 2024 en liste over rederier, der udførte en søtransportaktivitet, der er opført i bilag I, og som faldt ind under det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, den 1. januar 2024 eller med virkning fra samme dato, med angivelse af den administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1
 - b) inden den 1. februar 2026 og hvert andet år derefter en ajourført liste for at henføre rederier, der er registreret i en medlemsstat, til en anden administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, hvis de har ændret registreringsmedlemsstat inden for Union i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a), eller for at medtage rederier, som efterfølgende har udført en søtransportaktivitet, der er opført i bilag I, og som faldt ind under det i artikel 3ga fastsatte anvendelsesområde, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra c), og
 - c) inden den 1. februar 2028 og hvert fjerde år derefter en ajourført liste for at henføre rederier, der ikke er registreret i en medlemsstat, til en anden administrerende myndighed for så vidt angår et rederi i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b).
3. En administrerende myndighed for så vidt angår et rederi, der ifølge den liste, der er opstillet i henhold til stk. 2, er ansvarlig for et rederi, bevarer dette ansvar uanset senere ændringer i rederiets aktiviteter eller registrering, indtil de pågældende ændringer fremgår af en ajourført liste.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler for de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederis administration af rederier i henhold til dette direktiv. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.

*Artikel 3gg***Rapportering og revision**

1. I tilfælde af at Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport, reviderer Kommissionen dette direktiv i lyset af den vedtagne foranstaltning.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest 18 måneder efter vedtagelsen af en sådan global markedsbaseret foranstaltning, og inden den træder i kraft. I denne rapport undersøger Kommissionen den globale markedsbaserede foranstaltning for så vidt angår:

- a) dens ambition i lyset af målene i Parisaftalen
- b) dens overordnede miljømæssige integritet, herunder i forhold til bestemmelserne i dette direktiv om søtransport, og
- c) ethvert spørgsmål vedrørende sammenhængen mellem EU ETS og den pågældende foranstaltning.

Hvis det er relevant, kan Kommissionen lade den i dette stykkes andet afsnit omhandlede rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af dette direktiv på en måde, der er i overensstemmelse med Unionens klimamål for 2030 og målet om klimaneutralitet som fastsat i forordning (EU) 2021/1119, og med det sigte at bevare den miljømæssige integritet og effektiviteten af Unionens klimaindsats for at sikre sammenhæng mellem gennemførelsen af den globale markedsbaserede foranstaltning og EU ETS, idet enhver væsentlig dobbelt byrde samtidig undgås.

2. I tilfælde af, at IMO ikke senest i 2028 vedtager en global markedsbaseret foranstaltning til reduktion af drivhusgasemissioner fra søtransport i overensstemmelse med målene i Parisaftalen og mindst til et niveau svarende til det, der følger af de EU-foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den undersøger behovet for at anvende tildelingen af kvoter og returneringskravene for mere end halvtreds procent (50 %) af emissionerne fra skibe, der udfører sejlads mellem en anløbshavn under en medlemsstats jurisdiktion og en anløbshavn uden for en medlemsstats jurisdiktion, i lyset af målene i Parisaftalen. I denne rapport tager Kommissionen navnlig hensyn til fremskridt på IMO-niveau og undersøger, om et tredjeland har en markedsbaseret foranstaltning svarende til dette direktiv, og vurderer risikoen for en stigning i undvigende praksis, herunder ved at skifte til andre transportformer eller ved at flytte havneknudepunkter til havne uden for Unionen.

Hvor det er relevant, ledsages den i første afsnit omhandlede rapport af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at ændre dette direktiv.

3. Kommissionen overvåger gennemførelsen af dette kapitel i forbindelse med søtransport, navnlig med henblik på at afsløre undvigende adfærd for at forhindre en sådan adfærd på et tidligt tidspunkt, herunder under hensyntagen til regionerne i den yderste periferi, og aflægger hvert andet år fra 2024 rapport om gennemførelsen af dette kapitel i forbindelse med søtransport og eventuelle tendenser vedrørende rederier, der forsøger at undgå kravene i dette direktiv. Kommissionen overvåger også virkninger vedrørende bl.a. mulige stigninger i transportomkostningerne, markedsfordrejninger og ændringer i havnetrafikken, såsom havneunddragelse og flytning af omladningsknudepunkter, den maritime sektors overordnede konkurrenceevne i medlemsstaterne og navnlig virkninger på de søtransporttjenester, der udgør væsentlige tjenester i forbindelse med territorial kontinuitet. Hvis det er relevant, foreslår Kommissionen foranstaltninger til at sikre en effektiv gennemførelse af dette kapitel i forbindelse med søtransport, navnlig foranstaltninger til at imødegå tendenser vedrørende rederier, der forsøger at omgå kravene i dette direktiv.

4. Senest den 30. september 2028 vurderer Kommissionen, om det er hensigtsmæssigt at forlænge anvendelsen af artikel 3ga, stk. 3, andet afsnit, ud over den 31. december 2030, og forelægger i givet fald et lovgivningsmæssigt forslag herom.

5. Senest den 31. december 2026 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den undersøger gennemførligheden og de økonomiske, miljømæssige og sociale konsekvenser af at medtage emissioner fra skibe, herunder offshoreskibe, under 5 000 bruttotonnage, men ikke under 400 bruttotonnage, i dette direktiv, navnlig på grundlag af den analyse, der ledsager revisionen af forordning (EU) 2015/757, som skal foreligge senest den 31. december 2024.

Rapporten skal også behandle de indbyrdes forbindelser mellem dette direktiv og forordning (EU) 2015/757 og trække på erfaringen fra anvendelsen heraf. I rapporten undersøger Kommissionen desuden, hvordan direktivet bedst kan tage hensyn til udbredelsen af vedvarende og kulstoffattige brændstoffer inden for søtransport på livscyklusbasis. Hvis det er relevant, kan rapporten ledsages af lovgivningsmæssigt forslag.»

- 8) Artikel 3h affattes således:

»Artikel 3h

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af kvoter for aktiviteter, der er opført i bilag I, bortset fra luftfartsaktiviteter og søtransportaktiviteter.»

- 9) Artikel 6, stk. 2, litra e), affattes således:

»e) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15, senest ved fristen fastlagt i artikel 12, stk. 3.»

- 10) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 2010/75/EU, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for udstedelse af en godkendelse som omhandlet i nævnte direktiv. Kravene i nærværende direktivs artikel 5, 6, og 7 kan indarbejdes i de i direktiv 2010/75/EU omhandlede procedurer.

Kommissionen vurderer effektiviteten af synergier med direktiv 2010/75/EU. Miljø- og klimarelevante tilladelser koordineres for at sikre en effektiv og hurtigere gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde Unionens klima- og energimål. Kommissionen kan forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med en eventuel fremtidig revision af nærværende direktiv.»

- 11) I artikel 9 tilføjes følgende stykker:

»I 2024 nedsættes den samlede kvotemængde i Unionen med 90 mio. kvoter. I 2026 nedsættes den samlede kvotemængde i Unionen med 27 mio. kvoter. I 2024 øges den samlede kvotemængde i Unionen med 78,4 mio. kvoter til søtransport. Den lineære faktor er 4,3 % fra 2024 til 2027 og 4,4 % fra 2028. Den lineære faktor finder også anvendelse på kvoter svarende til de gennemsnitlige emissioner fra søtransport rapporteret i overensstemmelse med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019, som er omhandlet i dette direktivs artikel 3ga. Kommissionen offentliggør den samlede kvotemængde i Unionen senest den 6. september 2023.

Fra henholdsvis den 1. januar 2026 og den 1. januar 2027 øges kvotemængden for at tage hensyn til dækningen af andre drivhusgasemissioner end CO₂-emissioner fra søtransportaktiviteter og dækningen af emissioner fra offshoreskibe på grundlag af deres emissioner for det seneste år, for hvilket der foreligger data. Uanset artikel 10, stk. 1, skal kvoter, der følger af denne forøgelse, stilles til rådighed for at støtte innovation i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8.»

- 12) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»2 % af den samlede kvotemængde mellem 2021 og 2030 auktioneres for at oprette en fond til forbedring af energieffektiviteten og modernisering af energisystemerne i visse medlemsstater (»de støttemodtagende medlemsstater«), jf. artikel 10d (»moderniseringsfonden«). De støttemodtagende medlemsstater for denne kvotemængde er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 60 % af EU-gennemsnittet i 2013. De midler, der svarer til denne kvotemængde, fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del A.

Derudover auktioneres 2,5 % af den samlede kvotemængde mellem 2024 og 2030 til moderniseringsfonden. De støttemodtagende medlemsstater for denne kvotemængde er medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 75 % af EU-gennemsnittet i perioden fra 2016 til 2018. Midlerne svarende til denne kvotemængde fordeles i overensstemmelse med bilag IIb, del B.«

b) I stk. 3, første afsnit, affattes indledningen således:

»3. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i denne artikels stk. 2 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender disse indtægter med undtagelse af de indtægter, der anvendes til kompensation for indirekte kulstofomkostninger, jf. dette direktivs artikel 10a, stk. 6, eller en til disse indtægter svarende økonomisk værdi, til en eller flere af følgende:«.

c) Stk. 3, første afsnit, litra b)-f), affattes således:

»b) til at udvikle vedvarende energikilder og eltransmissionsnet for at opfylde Unionens tilsagn om vedvarende energi og Unionens mål om interkonnektivitet samt til at udvikle andre teknologier, der bidrager til overgangen til en sikker og bæredygtig kulstoffattig økonomi og for at bidrage til at opfylde Unionens tilsagn om at øge sin energieffektivitet med de niveauer, der er vedtaget i de relevante lovgivningsmæssige retsakter, herunder produktion af elektricitet fra egenforbrugere af vedvarende energi og fællesskaber inden for vedvarende energi

c) til foranstaltninger til forebyggelse af skovrydning og støtte til beskyttelse og genopretning af tørveområder, skove og andre landbaserede økosystemer eller havbaserede økosystemer, herunder foranstaltninger, der bidrager til beskyttelsen, genopretningen og en bedre forvaltning heraf, navnlig hvad angår beskyttede havområder, og fremme af biodiversitetsvenlig rejsning og genplantning af skov, herunder i udviklingslande, der har ratificeret Parisaftalen, og foranstaltninger til overførsel af teknologier samt til at lette tilpasningen til klimaændringernes skadelige virkninger i disse lande

d) til kulstofbinding i skove og i jordbunden i Unionen

e) til miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, herunder navnlig fra kraftværker, der anvender faste fossile brændstoffer, og en række industrisektorer og delsektorer, herunder også i tredjelande, og innovative teknologiske metoder til kulstofoptag, såsom direkte opsamling fra luften og lagring

f) til at investere i og fremskynde omstillingen til transportformer, der bidrager væsentligt til dekarboniseringen af sektoren, herunder udvikling af klimavenlig passager- og godstransport og klimavenlige bustjenester og -teknologier, foranstaltninger til dekarbonisering af søfartssektoren, herunder forbedring af energieffektiviteten i skibe, havne, innovative teknologier og infrastruktur og bæredygtige alternative brændstoffer såsom brint og ammoniak, der produceres af vedvarende energikilder, og nulemissionsfremdriftsteknologier, og til at finansiere foranstaltninger til støtte for dekarboniseringen af lufthavne i overensstemmelse med en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU og en forordning af Europa-Parlamentet og Rådet om sikring af lige konkurrencevilkår for bæredygtig lufttransport«.

d) Stk. 3, første afsnit, litra h), affattes således:

»h) til foranstaltninger til at forbedre energieffektivitet, fjernvarmesystemer og isolering, til at støtte effektive opvarmnings- og kølingssystemer baseret på vedvarende energi eller til at støtte gennemgribende renovering og gennemgribende renovering i etaper af bygninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU (*), startende med renovering af bygninger med den dårligste ydeevne

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).«

e) I stk. 3, første afsnit, indsættes følgende litra:

- »ha) til at yde økonomisk støtte til at håndtere sociale aspekter i lav- og mellemindkomsthusholdninger, herunder ved at reducere forvridende skatter, og gennem målrettede lempelser af afgifter og gebyrer for el fra vedvarende energikilder
- hb) til at finansiere nationale klimadividendeordninger med en bevist positiv miljøpåvirkning som dokumenteret i den årlige rapport som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).«

f) Stk. 3, første afsnit, litra k), affattes således:

- »k) til at fremme udvikling af færdigheder og omfordeling af arbejdskraft for at bidrage til en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi, navnlig i de regioner, der er mest berørt af jobmobiliteten, i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og at investere i opkvalificering og omskoling af arbejdstagere, der potentielt berøres af omstillingen, herunder arbejdstagere i søtransport
- l) til imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i de sektorer, der er omfattet af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 (*), støtte omstillingen og fremme dekarbonisering heraf i overensstemmelse med statsstøttereglerne.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/956 af 10. maj 2023 om indførelse af en kulstofgrænse-tilpasningsmekanisme (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 52).«

g) I stk. 3 indsættes følgende afsnit efter første afsnit:

»Når medlemsstaterne træffer afgørelse om anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af kvoterne, tager de hensyn til behovet for fortsat at øge den internationale klimafinansiering i sårbare tredjelande som omhandlet i første afsnit, litra j).«

h) I stk. 3 affattes andet afsnit således:

»Medlemsstaterne har opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de allerede har indført eller gennemfører skattemæssige eller økonomiske støttepolitikker, herunder navnlig i udviklingslande, eller nationale reguleringspolitikker, der udløser økonomisk støtte, er etableret til de i første afsnit nævnte formål og har en værdi svarende til de i første afsnit omhandlede indtægter.«

i) I stk. 3 affattes tredje afsnit således:

»Medlemsstaterne orienterer Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og om de trufne foranstaltninger, jf. dette stykke, i de rapporter, som de indsender i medfør af artikel 19, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1999, med angivelse af, hvis det er relevant og efter omstændighederne, hvilke indtægter, der er anvendt, og de foranstaltninger, der er truffet, for at gennemføre deres integrerede nationale energi- og klimaplaner, der er indgivet i overensstemmelse med nævnte forordning, og deres territoriale planer for retfærdig omstilling, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 (*).

Rapporteringen skal være tilstrækkelig detaljeret til, at Kommissionen kan vurdere medlemsstaternes overholdelse af første afsnit.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).«

j) I stk. 4 affattes første afsnit således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende auktioners tidsmæssige og administrative forløb og andre aspekter, herunder de nærmere bestemmelser om auktioneringen, der er nødvendige for overførsel af en del af indtægterne til Unionens budget som eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30d, stk. 4, eller som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF for at sikre, at de gennemføres på en åben, gennemsigtig, harmoniseret og ikkediskriminerende måde. Med henblik herpå skal processen være forudsigelig, navnlig hvad angår auktioners tidsmæssige forløb og rækkefølge og de anslåede kvotemængder, der skal stilles til rådighed.«

k) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen overvåger det europæiske kvotemarkeds funktion. Den forelægger hvert år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om kvotemarkedets funktion og om andre relevante klima- og energipolitikker, herunder om auktionernes forløb, likviditet og de handlede mængder, og med en sammenfatning af oplysningerne fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i overensstemmelse med denne artikels stk. 6 og oplysningerne fra medlemsstaterne om de finansielle foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10a, stk. 6. Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at enhver relevant oplysning fremsendes til Kommissionen mindst to måneder før Kommissionens vedtagelse af rapporten.«

l) Følgende stykke tilføjes:

»6. ESMA overvåger regelmæssigt det europæiske kvotemarkeds integritet og gennemsigtighed, navnlig med hensyn til markedsvolatilitet og prisudvikling, auktionernes funktion, handelstransaktionerne på markedet for emissionskvoter og derivater heraf, herunder over the counter-handel, likviditet og de handlede mængder, samt markedsdeltagernes kategorier og handelsadfærd, herunder finansielle formidlers positioner. ESMA medtager relevante resultater og fremsætter om nødvendigt henstillinger i sine vurderinger til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 (*). Med henblik på de i nærværende stykkes første punktum omhandlede opgaver samarbejder og udveksler ESMA og de relevante kompetente myndigheder detaljerede oplysninger om alle typer transaktioner i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).«

13) I artikel 10a foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Følgende afsnit indsættes efter andet:

»Hvis et anlæg er omfattet af forpligtelsen til at foretage energisyn eller gennemføre et certificeret energiledelsessystem i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (*), og hvis anbefalingerne i synsrapporten eller i det certificerede energiledelsessystem ikke gennemføres, nedsættes mængden af gratistildeling med 20 %, medmindre tilbagebetalingstiden for de relevante investeringer overstiger tre år, eller medmindre omkostningerne ved disse investeringer er uforholdsmæssige. Mængden af gratistildelinger må ikke reduceres, hvis en driftsleder påviser, at den har gennemført andre foranstaltninger, der fører til reduktioner af drivhusgasemissionerne svarende til dem, der anbefales i synsrapporten eller af det certificerede energiledelsessystem for det pågældende anlæg.

Kommissionen supplerer dette direktiv ved i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til dette stykke, og med forbehold af de regler, der finder anvendelse i henhold til direktiv 2012/27/EU, at fastsætte administrativt enkle harmoniserede regler for anvendelsen af dette stykkes tredje afsnit, der sikrer, at anvendelsen af konditionaliteten ikke bringer lige konkurrencevilkår, miljømæssig integritet eller ligebehandling af anlæg i Unionen i fare. Disse harmoniserede regler skal navnlig indeholde tidsfrister, kriterier for anerkendelse af gennemførte energieffektivitetsforanstaltninger samt alternative foranstaltninger til reduktion af drivhusgasemissioner, ved hjælp af proceduren for nationale gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 11, stk. 1.

Ud over kravene fastsat i dette stykkes tredje afsnit finder den i nævnte afsnit omhandlede reduktion på 20 % anvendelse, når driftsledere af anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer er højere end 80-percentilen af emissionsniveauerne for de relevante produktbenchmarks, ikke senest den 1. maj 2024 har udarbejdet en plan for klimaneutralitet for hvert af disse anlæg for de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Planen skal indeholde de elementer, der er anført i artikel 10b, stk. 4, og udarbejdes i overensstemmelse med den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4. Artikel 10b, stk. 4, læses som en henvisning udelukkende til anlægsniveauet. Opnåelsen af de mål og milepæle, der er omhandlet i artikel 10b, stk. 4, tredje afsnit, litra b), skal verificeres for perioden, der løber indtil den 31. december 2025, og for hver periode, der slutter den 31. december hvert femte år derefter, i overensstemmelse med verifikations- og akkrediteringsprocedurerne i artikel 15. Der tildes ingen gratiskvoter ud over 80 %, hvis opfyldelsen af delmålene og milepælene ikke er blevet verificeret for perioden indtil udgangen af 2025 eller for perioden fra 2026 til 2030.

Kvoter, der ikke er tildelt på grund af en reduktion af gratistildelingen i overensstemmelse med dette stykkes tredje og femte afsnit, anvendes til at undtage anlæg fra justeringen i overensstemmelse med denne artikels stk. 5. Hvis der er sådanne kvoter tilbage, stilles 50 % af disse kvoter til rådighed til støtte for innovation i overensstemmelse med denne artikels stk. 8. De øvrige 50 % af disse kvoter auktioneres i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 1, og medlemsstaterne bør anvende de respektive indtægter til at imødegå enhver resterende risiko for kulstoflækage i de sektorer, der er omfattet af bilag I til forordning (EU) 2023/956, støtte omstillingen og fremme dekarboniseringen i overensstemmelse med statsstøttere reglerne.

Der tildes ingen gratiskvoter til anlæg i sektorer eller delsektorer, i det omfang de er omfattet af andre foranstaltninger til håndtering af risikoen for kulstoflækage som fastsat i forordning (EU) 2023/956. De i dette stykkes første afsnit omhandlede foranstaltninger tilpasses i overensstemmelse hermed.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

ii) Tredje afsnit affattes således:

»For hver sektor og delsektor beregnes benchmarket i princippet for slutproduktet, frem for inputtet, for at maksimere drivhusgasreduktioner og energibesparelser i hele produktionsprocessen i den pågældende sektor eller delsektor. For at skabe yderligere incitamenter til at reducere drivhusgasemissionerne og forbedre energieffektiviteten og for at sikre lige konkurrencevilkår for anlæg, der anvender nye teknologier, som delvist reducerer eller helt eliminerer drivhusgasemissionerne, og anlæg, der anvender eksisterende teknologier, revideres de fastlagte forudgående benchmarks på EU-plan i relation til deres anvendelse i perioden fra 2026 til 2030 med henblik på eventuelt at ændre definitionerne og systemgrænserne for eksisterende produktbenchmarks, idet der som vejledende principper tages hensyn til materialernes potentiale for cirkulær anvendelse, og til at benchmarkene bør være uafhængige af råproduktet og produktionsprocesstypen, hvis produktionsprocesserne har samme formål. Kommissionen bestræber sig på at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de reviderede benchmarkværdier for gratistildeling i overensstemmelse med stk. 2, tredje afsnit, så hurtigt som muligt og inden påbegyndelsen af perioden fra 2026 til 2030.«

b) Følgende stykke indsættes:

»1a. Med forbehold af anvendelsen af forordning (EU) 2023/956 tildeles der ingen gratiskvoter i forbindelse med produktion af varer, der er opført i bilag I til nævnte forordning.

Uanset dette stykkes første afsnit tildeles produktionen af varer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/956, i de første år af anvendelsen af nævnte forordning gratiskvoter i reducerede mængder. Der anvendes en faktor, der reducerer gratistildelingen for produktion af de pågældende varer (CBAM-faktor). CBAM-faktoren er lig med 100 % for perioden mellem ikrafttrædelsen af nævnte forordning og udgangen af 2025, og er på grundlag af anvendelsen af bestemmelser, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 36, stk. 2, litra b), lig med 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 anvendes der ikke nogen CBAM-faktor.

Reduktionen af gratistildelingen beregnes årligt som den gennemsnitlige andel af efterspørgslen efter gratistildelinger til produktion af varer, der er opført i bilag I til forordning (EU) 2023/956, sammenlignet med den beregnede samlede efterspørgsel efter gratistildeling for alle anlæg for den relevante periode, der er omhandlet i dette direktivs artikel 11, stk. 1. CBAM-faktoren anvendes i denne beregning.

Kvoter, der følger af reduktionen af gratistildelinger, stilles til rådighed for at støtte innovation i overensstemmelse med stk. 8.

Senest den 31. december 2024 og som en del af sin årlige rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 5, vurderer Kommissionen risikoen for kulstoflækage for varer, som er underlagt CBAM og produceret i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, og som ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme. Rapporten skal navnlig vurdere risikoen for kulstoflækage i sektorer, som CBAM vil finde anvendelse på, navnlig betydningen og den fremskyndede udbredelse af brint, og udviklingen med hensyn til handelsstrømme og de indlejrede emissioner i varer, der produceres af disse sektorer på det globale marked. Hvis det i rapporten konkluderes, at der er en risiko for kulstoflækage hvad angår varer, der er fremstillet i Unionen med henblik på eksport til tredjelande, der ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende kulstofprisfastsættelsesmekanisme, fremsætter Kommissionen, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at håndtere denne risiko for kulstoflækage på en måde, der er i overensstemmelse med Verdenshandelsorganisationens regler, herunder artikel XX i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, og tager højde for dekarboniseringen af anlæg i Unionen.«

c) Stk. 2 ændres således:

i) Tredje afsnit, litra c), affattes således:

»c) For perioden fra 2026 til 2030 fastlægges benchmarkværdierne på samme vis som fastsat i dette afsnits litra a) og d), idet der tages hensyn til dette afsnits litra e), på grundlag af de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 11 for årene 2021 og 2022, og på grundlag af anvendelse af den årlige reduktionssats for hvert år mellem 2008 og 2028.«

ii) I tredje afsnit tilføjes følgende litraer:

»d) Hvis den årlige reduktionssats overstiger 2,5 % eller er under 0,3 %, er benchmarkværdierne for perioden fra 2026 til 2030 de benchmarkværdier, der gælder i perioden fra 2013 til 2020, nedsat med den af disse to procentsatser, der er relevant, for hvert år mellem 2008 og 2028.

e) I perioden fra 2026 til 2030 berøres den årlige reduktionssats for produktbenchmarket for varmt metal ikke af ændringen af de benchmarkdefinitioner og systemgrænser, der finder anvendelse i henhold til stk. 1, ottende afsnit.«

iii) Fjerde afsnit affattes således:

»Som en undtagelse for så vidt angår benchmarkværdier for aromater og syntesegas justeres disse benchmarkværdier med den samme procentsats som procentsatsen for raffinaderibenchmarkene for at sikre lige konkurrencevilkår for producenterne af disse produkter.«

d) Stk. 3 og 4 udgår.

e) Stk. 5 affattes således:

»5. For at overholde den auktioneringsandel, der er fastsat i artikel 10, skal for hvert år, i hvilket summen af gratistildelinger ikke når op på den maksimale mængde, der svarer til auktioneringsandelen, de resterende kvoter op til denne mængde anvendes til at forhindre eller begrænse reduktionen af gratistildelinger, således at auktioneringsandelen overholdes i senere år. Hvis den maksimale mængde ikke desto mindre er nået, justeres gratistildelingerne i overensstemmelse hermed. Enhver sådan justering skal foretages på en ensartet måde. Anlæg, hvis drivhusgasemissionsniveauer ligger under gennemsnittet for de 10 % mest effektive anlæg i en sektor eller delsektor i Unionen for de relevante benchmarks i et år, hvor justeringen finder anvendelse, undtages dog fra denne justering.«

f) Stk. 6, første afsnit, affattes således:

»Medlemsstaterne bør vedtage finansielle foranstaltninger i overensstemmelse med dette stykkes andet og fjerde afsnit til fordel for sektorer eller delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, der faktisk skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i elpriserne, forudsat at sådanne finansielle foranstaltninger er i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og navnlig ikke forårsager urimelige konkurrencefordrejninger på det indre marked. De vedtagne finansielle foranstaltninger bør ikke kompensere indirekte omkostninger, der dækkes af gratistildeling i overensstemmelse med de benchmarks, der er fastsat i henhold til denne artikels stk. 1. Hvis en medlemsstat anvender et beløb, der er højere end 25 % af de i artikel 10, stk. 3, omhandlede auktionsindtægter i det år, hvor de indirekte omkostninger blev afholdt, angiver den årsagerne til overskridelsen af dette beløb.«

g) Stk. 7, andet afsnit, affattes således:

»Fra 2021 lægges kvoter, der i henhold til stk. 19, 20 og 22, ikke tildeles anlæg, til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, første punktum.«

h) Stk. 8 affattes således:

»8. 345 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 80 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til artikel 10, samt de kvoter, der følger af reduktionen af gratistildelinger som omhandlet i nærværende artikels stk. 1a, stilles til rådighed for en fond (»innovationsfonden«) med det formål at støtte innovation inden for kulstoffattige og kulstoffrie teknikker, processer og teknologier, der bidrager væsentligt til dekarboniseringen af de sektorer, der er omfattet af dette direktiv, og bidrage til nulforurenings- og cirkularitetsmål, herunder projekter, der tager sigte på at opskalere sådanne teknikker, processer og teknologier med henblik på en bred udrulning i hele Unionen. Sådanne projekter skal have et betydeligt potentiale for reduktion af drivhusgasemissioner og bidrage til energi- og ressourcebesparelser i overensstemmelse med Unionens klima- og energimål for 2030.

Kommissionen fremrykker innovationsfondens kvoter for at sikre, at der er tilstrækkelige ressourcer til rådighed til at fremme innovation, herunder opskalering.

Kvoter, der ikke udstedes til luftfartøjsoperatører, fordi de ophører med driften, og som ikke er nødvendige for at dække manglende returneringer fra disse operatørers side, skal også anvendes til innovationsstøtte som omhandlet i første afsnit.

Desuden stilles 5 mio. kvoter fra den i artikel 3c, stk. 5 og 7, omhandlede mængde vedrørende luftfartskvoter for 2026 til rådighed for innovationsstøtte som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

Derudover skal 50 mio. ikketildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven supplere eventuelle resterende indtægter fra de 300 mio. kvoter for perioden fra 2013 til 2020 i henhold til Kommissionens afgørelse 2010/670/EU (*) og anvendes rettidigt til innovationsstøtte, jf. dette stykkes første afsnit.

Innovationsfonden skal dække de sektorer, der er opført i bilag I og III, samt produkter og processer, der erstatter kulstofintensive produkter, der produceres eller anvendes i de sektorer, der er opført i bilag I, herunder innovative teknologier for vedvarende energi og energilagring og miljømæssigt forsvarlig kulstofopsamling og -anvendelse (CCU), som bidrager væsentligt til at modvirke klimaændringer, navnlig i forbindelse med uundgåelige emissioner, og bidrage til at stimulere opførelsen og driften af projekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling, transport og geologisk lagring (CCS) af CO₂, navnlig i forbindelse med uundgåelige emissioner fra industrielle

processer og direkte opsamling af CO₂ fra atmosfæren med sikker, bæredygtig og permanent lagring (DACS) i geografisk afbalancerede områder. Innovationsfonden kan også støtte banebrydende innovative teknologier og infrastruktur, herunder produktion af kulstoffattige og kulstoffrie brændstoffer, til dekarbonisering af den maritime sektor, luftfartssektoren, jernbanetransportsektoren og vejtransportsektoren, herunder kollektive transportformer såsom offentlig transport og bustjenester.

Hvad angår luftfart kan den også støtte elektrificering og foranstaltninger til at reducere luftfartens indvirkning på klimaet.

Kommissionen skal lægge særlig vægt på projekter i sektorer, der er omfattet af forordning (EU) 2023/956, for at støtte innovation inden for lavemissionsteknologier, CCU, CCS, vedvarende energi og energilagring på en måde, der bidrager til at modvirke klimaændringer med det formål at tildele en betydelig andel af den finansielle værdi svarende til de i denne artikels stk. 1a, fjerde afsnit, omhandlede kvoter til projekter i disse sektorer i perioden fra 2021 til 2030. Kommissionen kan endvidere, inden 2027, iværksætte indkaldelser af forslag målrettet de sektorer, der er omfattet af nævnte forordning.

Kommissionen lægger også særlig vægt på projekter, der bidrager til dekarboniseringen af den maritime sektor, og medtager emner dedikeret til dette formål i innovationsfondens indkaldelser af forslag, hvor det er relevant, herunder med henblik på elektrificering af søtransport og imødegåelse af dens fulde klimapåvirkning, herunder emissioner af sodpartikler. Sådanne indkaldelser af forslag skal også i de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af projekter, tage særligt hensyn til potentialet for at øge beskyttelsen af biodiversiteten og for at reducere støj- og vandforureningen fra projekter og investeringer.

Innovationsfonden kan i overensstemmelse med stk. 8a støtte projekter gennem udbud, såsom CD'er, CCD'er eller kontrakter med fast afgift med henblik på at støtte dekarboniseringsteknologier, for hvilke kulstofprisen måske ikke er et tilstrækkeligt incitament.

Kommissionen skal tilstræbe synergier mellem innovationsfonden og Horisont Europa, navnlig i forbindelse med europæiske partnerskaber, og skal, hvor det er relevant, tilstræbe synergier mellem innovationsfonden og andre EU-programmer.

Projekter på alle medlemsstaters område, herunder mindre og mellemstore projekter, er støtteberettigede, og, for så vidt angår søfartsaktiviteter, er projekter med en klar merværdi for Unionen støtteberettigede. Teknologier, der modtager støtte, skal være innovative og endnu ikke kommercielt levedygtige i samme omfang uden støtte, men skal udgøre banebrydende løsninger eller være tilstrækkeligt modne til anvendelse i prækommerciel målestok.

Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til innovationsfonden, auktioneres i overensstemmelse med de i dette direktivs artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser. Auktionsprovenuet udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (**). Budgetforpligtelser til foranstaltninger, der løber over mere end et regnskabsår, kan opdeles i årlige rater over flere år.

Kommissionen yder efter anmodning teknisk bistand til medlemsstater med lav effektiv deltagelse i projekter under innovationsfonden med henblik på at øge den anmodende medlemsstats kapacitet til at støtte projektansøgernes arbejde med på deres respektive områder at indgive ansøgninger om finansiering fra innovationsfonden med henblik på at forbedre den effektive geografiske deltagelse i innovationsfonden og øge den samlede kvalitet af de indsendte projekter. Kommissionen skal tilstræbe en effektiv, kvalitetsbaseret geografisk dækning i relation til finansiering fra innovationsfonden i hele Unionen og sikre omfattende overvågning af fremskridt og passende opfølgning i den forbindelse.

Med forbehold af ansøgernes samtykke og efter afslutningen af en indkaldelse af forslag underretter Kommissionen medlemsstaterne om ansøgninger om finansiering til projekter på deres respektive områder og giver dem nærmere oplysninger om disse ansøgninger, så medlemsstaterne lettere kan koordinere støtten til projekter. Kommissionen underretter desuden medlemsstaterne om listen over forhåndsudvalgte projekter inden tildeling af støtten.

Projekterne udvælges på grundlag af en gennemsigtig udvælgelsesprocedure, på en teknologineutral måde i overensstemmelse med innovationsfondens mål som fastsat i dette stykkes første afsnit og på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, idet der tages hensyn til, i hvilket omfang projekterne yder et væsentligt bidrag til Unionens klima- og energimål og samtidig bidrager til nulforurenings- og cirkularitetsmål i

overensstemmelse med dette stykkes første afsnit, og, hvor det er relevant, i hvilket omfang projekterne bidrager til at opnå emissionsreduktioner, der ligger et godt stykke under de i stk. 2 omhandlede benchmarks. Projekterne skal have potentiale til at kunne anvendes på mange felter eller til i betydelig grad at sænke omkostningerne ved at overgå til en klimaneutral økonomi i de pågældende sektorer. Der gives prioritet til innovative teknologier og processer, der forholder sig til flere forskellige miljøvirkninger. Projekter, der involverer CCU, skal give en nettoreduktion af emissionerne og sikre undgåelse eller permanent lagring af CO₂. I forbindelse med tilskud, der ydes gennem indkaldelser af forslag, kan der ydes støtte til op til 60 % af de relevante projektkomkostninger, hvoraf op til 40 % ikke behøver at afhænge af verificeret undgåelse af drivhusgasemissioner, forudsat at forud fastsatte milepæle under hensyntagen til den anvendte teknologi nås. I tilfælde af støtte ydet gennem udbud og i tilfælde af teknisk bistand kan op til 100 % af de relevante projektkomkostninger støttes. Potentialet for kombinerede projekters emissionsreduktioner i flere sektorer, herunder i nærliggende områder, skal tages i betragtning i de kriterier, der anvendes ved udvælgelsen af projekter.

Projekter, der finansieres af innovationsfonden, forpligtes til at dele viden med andre relevante projekter samt med EU-baserede forskere med en legitim interesse. Betingelserne for videndeling fastlægges af Kommissionen i indkaldelser af forslag.

Indkaldelserne af forslag skal være åbne og gennemsigtige. Ved udarbejdelsen af indkaldelserne af forslag tilstræber Kommissionen at sikre, at alle sektorer er behørigt repræsenteret. Kommissionen træffer foranstaltninger til at sikre, at indkaldelserne formidles så bredt som muligt og navnlig til små og mellemstore virksomheder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende regler for innovationsfondens drift, herunder udvælgelsesproceduren og -kriterierne, og de støtteberettigede sektorer og teknologiske krav til de forskellige typer støtte.

Intet projekt skal modtage mere støtte via denne mekanisme end 15 % af det samlede antal kvoter, der er til rådighed til dette formål. Disse kvoter skal tages i betragtning i henhold til stk. 7.

Senest den 31. december 2023 og hvert år derefter aflægger Kommissionen rapport til Udvalget for Klimaændringer, jf. dette direktivs artikel 22a, stk. 1, om gennemførelsen af innovationsfonden med en analyse af de projekter, der er tildelt finansiering, pr. sektor og pr. medlemsstat og disse projekters forventede bidrag til opfyldelsen af målet om klimaneutralitet i Unionen som fastsat i forordning (EU) 2021/1119. Kommissionen forelægger rapporten for Europa-Parlamentet og for Rådet og offentliggør rapporten.

(*) Kommissionens afgørelse 2010/670/EU af 3. november 2010 om kriterier og foranstaltninger til finansiering af kommercielle demonstrationsprojekter, der tager sigte på miljømæssigt forsvarlig opsamling og geologisk lagring af CO₂, samt demonstrationsprojekter vedrørende innovative teknologier for vedvarende energi inden for rammerne af ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 290 af 6.11.2010, s. 39).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

i) Følgende stykker indsættes:

»8a. For CD'er og CCD'er, der tildeles efter afslutningen af en udbudsmekanisme, sørges der for en passende gennem budgetforpligtelser som følge af indtægterne fra auktioneringen af de kvoter, der er til rådighed i innovationsfonden, og disse budgetmæssige forpligtelser kan opdeles i årlige rater over flere år. I de første to runder af udbudsmekanismen sikres det fuldt ud, at det finansielle ansvar i forbindelse med CD'er og CCD'er dækkes med bevillinger, der hidrører fra indtægterne fra auktionering af kvoter, der er tildelt innovationsfonden i henhold til stk. 8.

På grundlag af en kvalitativ og kvantitativ vurdering fra Kommissionens side af de finansielle risici, der opstår som følge af gennemførelsen af CD'er og CCD'er, som skal foretages efter afslutningen af de to første udbudsrunder, og hver gang det er nødvendigt derefter i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, ifølge hvilket aktiver og overskud ikke må overvurderes, og forpligtelser og tab ikke må undervurderes, kan Kommissionen i overensstemmelse med beføjelsen i ottende afsnit beslutte kun at dække en del af det finansielle ansvar i forbindelse med CD'er og CCD'er gennem de i første afsnit omhandlede metoder og den resterende del på gennem andre metoder. Kommissionen bestræber sig på at begrænse anvendelsen af andre dækningsmetoder.

Hvis vurderingen fører til den konklusion, at der er behov for andre dækningsmetoder for at realisere det fulde potentiale i CD'erne og CCD'erne, bestræber Kommissionen sig på at opnå en afbalanceret blanding af andre dækningsmetoder. Uanset artikel 210, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 fastsætter Kommissionen omfanget af anvendelsen af andre dækningsmetoder i henhold til den i nærværende stykkes ottende afsnit delegerede retsakt.

Den resterende finansielle forpligtelse dækkes i tilstrækkeligt omfang under hensyntagen til principperne i afsnit X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, om nødvendigt tilpasset de særlige forhold, der gør sig gældende for CD'er og CCD'er, som undtagelse fra nævnte forordnings artikel 209, stk. 2, litra d) og h), artikel 210, stk. 1, artikel 211, stk. 1, 2, 4 og 6, artikel 212, 213 og 214, artikel 218, stk. 1, og artikel 219, stk. 3 og 6. Hvor det er relevant, fastsættes andre dækningsmetoder, tilførselssatsen og de nødvendige undtagelser i en delegeret retsakt, jf. nærværende stykkes ottende afsnit.

Kommissionen må ikke anvende mere end 30 % af indtægterne fra auktionering af kvoter, der er tildelt innovationsfonden i henhold til stk. 8, til hensættelser til CD'er og CCD'er.

Tilførselssatsen må ikke være lavere end 50 % af de samlede finansielle forpligtelser, der bæres af EU-budgettet til CD'er og CCD'er. Ved fastsættelsen af tilførselssatsen, tager Kommissionen hensyn til elementer, der kan reducere de finansielle risici for Unionens budget ud over de bevillinger, der er til rådighed i innovationsfonden, såsom eventuel ansvarsdeling med medlemsstaterne på frivillig basis eller en eventuel genforsikringsmekanisme fra den private sektor. Kommissionen reviderer tilførselssatsen mindst hvert tredje år fra datoen for anvendelsen af den delegerede retsakt, hvori den fastsættes for første gang.

For at undgå ansøgninger i spekulationsøjemed kan adgangen til at afgive bud gøres betinget af, at ansøgerne betaler et depositum, der fortabes i tilfælde af manglende opfyldelse af kontrakten. Fortabte deposita anvendes til innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Ethvert bidrag, som en støttemodtager betaler til den tildelende myndighed i overensstemmelse med vilkårene i CD'en eller CCD'en, anvendes til — hvis referenceprisen er højere end strikeprisen (»tilbageførsler») — innovationsfonden som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til nævnte forordnings artikel 21, stk. 5.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 23 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte og præcisere eventuelle andre dækningsmetoder og, hvor det er relevant, tilførselssatsen og de nødvendige yderligere undtagelser fra afsnit X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 som fastsat i dette stykkes fjerde afsnit, og derudover reglerne om driften af udbudsmekanismen, navnlig i forbindelse med deposita og tilbageførsler.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at ændre dette stykkes femte afsnit ved at hæve den i nævnte afsnit omhandlede grænse på 30 % med højst 20 procentpoint, hvis det er nødvendigt for at imødekomme en efterspørgsel efter CD'er og CCD'er, under hensyntagen til erfaringerne fra de første runder af udbudsmekanismen og i betragtning af behovet for at finde en passende balance i støtten fra innovationsfonden mellem tilskud og sådanne kontrakter.

Den finansielle bistand fra Investeringsfonden skal være proportional med de politiske mål, der fastsættes i denne artikel, og må ikke føre til urimelige fordrejninger af det indre marked. Med henblik på dette må bistanden kun ydes til at dække supplerende omkostninger eller investeringsrisici, som ikke kan bæres af investorerne under normale markedsbetingelser.

8b. 40 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne tildeles gratis i henhold til denne artikel, og 10 mio. kvoter fra den mængde, der ellers kunne auktioneres i henhold til dette direktivs artikel 10, stilles til rådighed for den sociale klimafond, der er oprettet ved forordning (EU) 2023/955 (*). Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til den sociale klimafond, auktioneres i 2025 i overensstemmelse med de i dette direktivs artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser og den delegerede retsakt, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 10, stk. 4. Indtægterne fra denne auktion udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og anvendes i overensstemmelse med reglerne for den sociale klimafond.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og om ændring af forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 af 16.5.2023, s. 1).«

j) Stk. 19 affattes således:

»19. Der tildeles ingen gratiskvoter til anlæg, der har indstillet driften. Anlæg, hvis drivhusgasemissionstilladelse er udløbet eller er blevet inddraget, og anlæg, for hvilke drift eller genoptagelse af drift er teknisk umulig, anses for at have indstillet driften.«

k) Følgende stykke tilføjes:

»22. Hvis korrektioner af gratistildelinger, der er tildelt i henhold til artikel 11, stk. 2, er nødvendige, foretages sådanne korrektioner med kvoter fra eller ved at tilføje kvoter til den kvotemængde, der er sat til side i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7.«

14) I artikel 10b, stk. 4, tilføjes følgende afsnit:

»I en medlemsstat, hvis andel af Unionens samlede emissioner fra fjernvarme i gennemsnit i årene fra 2014 til 2018 divideret med denne medlemsstats andel af Unionens samlede BNP er større end fem, gives der en yderligere gratistildeling på 30 % af den mængde, der er fastsat i henhold til artikel 10a, til fjernvarme i perioden fra 2026 til 2030, forudsat at der investeres en investeringsmængde svarende til værdien af denne yderligere gratistildeling med henblik på væsentligt at reducere emissionerne inden 2030 i overensstemmelse med planerne om klimaneutralitet, jf. dette stykkes tredje afsnit, og at opnåelsen af de i nævnte afsnit, litra b), omhandlede mål og delmål, bekræftes af den verifikation, der foretages i overensstemmelse med dette stykkes fjerde afsnit.

Senest den 1. maj 2024 udarbejder driftsledere af fjernvarme en plan for klimaneutralitet for de anlæg, for hvilke de ansøger om yderligere gratistildeling i overensstemmelse med dette stykkes andet afsnit. Denne plan skal være i overensstemmelse med målet om klimaneutralitet, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og skal fastsætte:

- a) foranstaltninger og investeringer med henblik på at opnå klimaneutralitet senest i 2050 på anlægs- eller selskabsniveau, undtagen anvendelsen af kulstofkompensationskreditter
- b) delmål og milepæle, der skal gøre det muligt at måle fremskridtene med hensyn til klimaneutralitet, jf. dette afsnits litra a), inden den 31. december 2025 og inden den 31. december hvert femte år derefter
- c) et skøn over virkningerne af hver af de foranstaltninger og investeringer, der er omhandlet i dette afsnits litra a), med hensyn til reduktion af drivhusgasemissionerne.

Opnåelsen af de i dette stykkes tredje afsnit, litra b), omhandlede mål og milepæle verificeres for perioden, der løber indtil den 31. december 2025, og for hver periode, der slutter den 31. december hvert femte år herefter i overensstemmelse med verifikations- og akkrediteringsprocedurerne fastsat i artikel 15. Der tildeles ingen gratiskvoter ud over den i dette stykkes første afsnit omhandlede mængde, hvis opnåelsen delmålene og milepælene ikke er blevet verificeret for perioden, der løber indtil udgangen af 2025, eller for perioden fra 2026 til 2030.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at præcisere minimumsindholdet af de oplysninger, der er omhandlet i dette stykkes tredje afsnit, litra a), b) og c), og formatet for de klimaneutralitetsplaner, der er omhandlet i nævnte afsnit og i artikel 10a, stk. 1, femte afsnit. Kommissionen tilstræber synergier med lignende planer som fastsat i EU-retten. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2.«

15) Artikel 10c, stk. 7, affattes således:

»7. Medlemsstaterne pålægger elproducerende anlæg og netoperatører, der modtager kvoter, senest den 28. februar hvert år at aflægge rapport om gennemførelsen af deres udvalgte investeringer, herunder saldoen af gratistildelinger og afholdte investeringsudgifter og de typer af investeringer, der støttes. Medlemsstaterne aflægger rapport herom til Kommissionen, og Kommissionen offentliggør rapporterne.«

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10ca

Tidligere frist for midlertidig gratistildeling til modernisering af energisektoren

Uanset artikel 10c må de berørte medlemsstater kun midlertidigt tildele gratiskvoter til anlæg i overensstemmelse med nævnte artikel for investeringer, der gennemføres indtil den 31. december 2024. Kvoter, der er til rådighed for de berørte medlemsstater i henhold til artikel 10c for perioden fra 2021 til 2030, og som ikke anvendes til sådanne investeringer, skal i den andel, der fastsættes af den pågældende medlemsstat:

- a) lægges til den samlede kvotemængde, som den pågældende medlemsstat skal auktionere i henhold til artikel 10, stk. 2, eller
- b) anvendes til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden, jf. artikel 10d, i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse på indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10d, stk. 4.

Senest den 15. maj 2024 underretter den pågældende medlemsstat Kommissionen om de respektive kvotemængder, der skal anvendes i henhold til artikel 10, stk. 2, første afsnit, litra a), og, uanset artikel 10d, stk. 4, andet punktum, i henhold til artikel 10d.«

17) Artikel 10d ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Der oprettes en fond til støtte for investeringer foreslået af de støttemodtagende medlemsstater, herunder finansiering af mindre investeringsprojekter, til modernisering af energisystemer og forbedring af energieffektiviteten for perioden fra 2021 til 2030 (»moderniseringsfonden«). Moderniseringsfonden finansieres gennem auktionering af kvoter som fastsat i artikel 10 for de støttemodtagende medlemsstater, der er fastsat deri.

De investeringer, der støttes, skal være i overensstemmelse med målene i dette direktiv samt målene i Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 og de langsigtede mål som udtrykt i Parisaftalen. De støttemodtagende medlemsstater kan, hvor det er relevant, anvende moderniseringsfondens midler til at finansiere investeringer, der involverer de tilstødende EU-grænseregioner. Der ydes ikke støtte fra moderniseringsfonden til energiproduktionsanlæg, der anvender fossile brændstoffer. Indtægter fra kvoter, der omfattes af en underretning i henhold til denne artikels stk. 4, kan dog anvendes til investeringer, der involverer gasformige fossile brændstoffer.

Indtægter fra kvoter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, kan endvidere, hvis aktiviteten betragtes som miljømæssigt bæredygtig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 (*) og er behørigt begrundet af hensyn til energisikkerheden, anvendes til investeringer, der involverer gasformige fossile brændstoffer, forudsat at kvoterne auktioneres inden den 31. december 2027 med henblik på energiproduktion, og at kvoterne auktioneres inden den 31. december 2028 med henblik på investeringer, der involverer downstream-anvendelser af gas.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Mindst 80 % af indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, tredje afsnit, og fra kvoter, der er omfattet af en meddelelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, og mindst 90 % af indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, fjerde afsnit, anvendes til at støtte investeringer i følgende:

- a) produktion og anvendelse af elektricitet fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende brint
- b) opvarmning og køling fra vedvarende energikilder
- c) reduktionen af det samlede energiforbrug gennem energieffektivitet, herunder inden for industri, transport, bygninger, landbrug og affald
- d) energilagring og modernisering af energinet, herunder efterspørgselsstyring, fjernvarmenet, eltransmissionsnet, øgede sammenkoblinger mellem medlemsstaterne og infrastruktur for nulemissionsmobilitet
- e) støtte til lavindkomsthushold, herunder i landdistrikter og fjerntliggende områder, med henblik på at bekæmpe energifattigdom og modernisere deres opvarmningssystemer, samt
- f) en retfærdig omstilling i kulstofafhængige regioner i de støttemodtagende medlemsstater med henblik på at støtte omplacering, omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, uddannelse, jobsøgningsinitiativer og nystartede virksomheder i dialog med civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter på en måde, der er i overensstemmelse med og bidrager til de relevante tiltag, som medlemsstaterne har medtaget i deres territoriale planer for retfærdig omstilling i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, første afsnit, litra k), i forordning (EU) 2021/1056, hvor det er relevant.«

c) Stk. 11 affattes således:

»11. Investeringskomitéen aflægger årligt rapport til Kommissionen om erfaringerne med evalueringen af investeringer, navnlig med hensyn til emissionsreduktioner og reduktionsomkostninger. Senest den 31. december 2024 reviderer Kommissionen under hensyntagen til investeringskomitéens konklusioner de områder for projekter, der er omhandlet i stk. 2, og det grundlag, hvorpå investeringskomiteen baserer sine henstillinger.

Investeringskomitéen sørger for, at årsberetningen offentliggøres. Kommissionen forelægger denne årsberetning for Europa-Parlamentet og for Rådet.«

18) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10f

Princippet om »ikke at gøre væsentlig skade«

Fra den 1. januar 2025 anvender de støttemodtagende medlemsstater og Kommissionen indtægterne fra auktioneringen af kvoter bestemt til innovationsfonden i henhold til dette direktivs artikel 10a, stk. 8, og af de kvoter, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, i overensstemmelse med kriteriet om »ikke at gøre væsentlig skade« fastsat i artikel 17 i forordning (EU) 2020/852, hvis sådanne indtægter anvendes til en økonomisk aktivitet, for hvilken der er fastsat tekniske screeningskriterier til bestemmelse af, hvorvidt en økonomisk aktivitet i væsentlig grad skader et eller flere af de relevante miljømål, jf. nævnte forordnings artikel 10, stk. 3, litra b).«

19) I artikel 11, stk. 2 ændres datoen »28. februar« til »30. juni«.

20) Titlen på kapitel IV affattes således:

»Bestemmelser for luftfart, søtransport og stationære anlæg«.

21) I artikel 12 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sikrer, at kvoter udstedt af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat anerkendes med henblik på at opfylde en driftsleders, en luftfartøjsoperatørs eller et rederis forpligtelser i henhold til stk. 3.«

b) Stk. 2a udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Medlemsstaterne, de administrerende medlemsstater og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi sikrer følgende senest den 30. september hvert år:

a) at driftslederen for hvert anlæg returnerer et antal kvoter, der svarer til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15

b) at hver luftfartøjsoperatør returnerer et antal kvoter, der svarer til vedkommendes samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15

c) at hvert rederi returnerer et antal kvoter, der svarer til dets samlede emissioner i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 3ge.

Medlemsstaterne, de administrerende medlemsstater og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi sikrer, at kvoter, der returneres i overensstemmelse med første afsnit, efterfølgende annulleres.«

d) Følgende stykker indsættes efter stk. 3:

»3-e. Uanset stk. 3, første afsnit, litra c), kan rederier returnere 5 % færre kvoter end deres verificerede emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030, fra skibe med isklasse, forudsat at sådanne skibe har isklasse IA eller IA Super eller en tilsvarende isklasse, der er fastsat på grundlag af HELCOM-henstilling 25/7.

Hvor færre kvoter returneres sammenlignet med de verificerede emissioner, og når forskellen mellem de verificerede emissioner og de returnerede kvoter er blevet fastlagt for hvert år, annulleres en mængde kvoter svarende til denne forskel i stedet for at blive auktioneret i henhold til artikel 10.

3-d. Uanset denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), og artikel 16 fastsætter Kommissionen på anmodning af en medlemsstat ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, at medlemsstaterne skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at være opfyldt, og at de ikke må gribe ind over for rederier for så vidt angår emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030 fra sejlads udført med andre passagerskibe end krydstogtskibe og med ro-ro-passagerskibe mellem en havn på en ø under den anmodende medlemsstats jurisdiktion uden nogen vej eller jernbaneforbindelse med fastlandet og med en befolkning på færre end 200 000 fastboende indbyggere i henhold til de seneste bedste tilgængelige data i 2022 og en havn under samme medlemsstats jurisdiktion og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejlads.

Kommissionen offentliggør en liste over de øer, der er omhandlet i første afsnit, og de berørte havne og ajourfører denne liste.

3-c. Uanset denne artikels stk. 3, første afsnit, litra c), og artikel 16, fastsætter Kommissionen efter fælles anmodning fra to medlemsstater, hvoraf den ene ikke har nogen landegrænse til en anden medlemsstat og den anden medlemsstat er den medlemsstat, der er geografisk tættest på medlemsstaten uden en sådan landegrænse, ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, at medlemsstaterne skal anse kravene fastsat i disse bestemmelser for at

være opfyldt, og at de ikke må gribe ind over for rederier med hensyn til emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030 fra sejladsen udført med passagerskibe eller ro-ro-passagerskibe inden for rammerne af en tværnational kontrakt om offentlig tjeneste eller en tværnational forpligtelse til offentlig tjeneste som fastsat i den fælles anmodning, der forbinder de to medlemsstater, og fra sådanne skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejladsen.

3-b. Der opstår ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for emissioner, der udledes indtil den 31. december 2030, fra sejladsen mellem en havn i en region i den yderste periferi i en medlemsstat og en havn i samme medlemsstat, herunder sejladsen mellem havne inden for en region i den yderste periferi og sejladsen mellem havne i regioner i den yderste periferi i samme medlemsstat, og fra disse skibes aktiviteter i en havn i forbindelse med sådanne sejladsen.

e) Stk. 3-a affattes således:

»3-a. Hvor det er nødvendigt, og så længe det er nødvendigt for at beskytte den miljømæssige integritet af EU ETS, forbydes det driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier i EU ETS at anvende kvoter, der er udstedt af en medlemsstat, for hvilke der er forpligtelser, der bortfalder for driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier. De i artikel 19, stk. 3, omhandlede delegerede retsakter skal omfatte de nødvendige foranstaltninger i de tilfælde, der er omhandlet i dette stykke.«

f) Følgende stykke indsættes:

»3b. Der opstår ikke en forpligtelse til at returnere kvoter for emissioner af drivhusgasser, der anses for at være opsamlet og anvendt på en sådan måde, at de er blevet permanent kemisk bundet i et produkt, således at de ikke kommer ud i atmosfæren ved normal brug, herunder enhver normal aktivitet, der finder sted, efter at produktet er udtjent.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende kravene for at anse, at drivhusgasser er blevet permanent kemisk bundet som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit.

g) Stk. 4 affattes således:

»4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren. I tilfælde af nedlukning af elproduktionskapacitet på deres område på grund af yderligere nationale foranstaltninger kan medlemsstaterne annullere kvoter, og opfordres kraftigt til at gøre dette, fra den i artikel 10, stk. 2, omhandlede samlede kvotemængde, som de skal auktionere, op til et beløb, der svarer til de gennemsnitlige verificerede emissioner for det pågældende anlæg over en periode på fem år forud for nedlukningen. Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne påtænkte annulleringer eller om årsagerne til ikke at annullere, i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4.«

22) I artikel 14, stk. 1, affattes det første afsnit således:

»Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere ordninger for overvågning og rapportering af emissioner og, hvor det er relevant, aktivitetsdata fra de aktiviteter, der er opført i dette direktivs bilag I, og ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart på ruter, for hvilke der rapporteres emissioner i henhold til dette direktiv, som baseres på principperne for overvågning og rapportering fastsat i dette direktivs bilag IV og kravene i denne artikels stk. 2 og 5. Disse gennemførelsesretsakter skal også specificere det globale opvarmningspotentiale for hver drivhusgas og tage hensyn til ajourført videnskabelig viden om virkningerne af ikke-CO₂-luftfartsemissioner i kravene til overvågning og rapportering af emissioner og deres virkninger, herunder ikke-CO₂-relaterede virkninger af luftfart. Ved disse gennemførelsesretsakter fastsættes muligheden for anvendelse af de bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterier for anvendelse af biomasse, der er fastsat i (EU) 2018/2001, med de tilpasninger, der er nødvendige for anvendelsen i henhold til dette direktiv, for at en sådan biomasse kan opnå nulsats. De skal præcisere, hvordan der skal tages hensyn til lagring af emissioner fra en blanding af kilder med nulsats og kilder, der ikke er omfattet af en nulsats. De skal også specificere, hvordan emissioner fra vedvarende brændstoffer, der ikke er af biologisk oprindelse, og genanvendte kulstofbrændstoffer skal medregnes, og sikre, at der tages højde for sådanne emissioner, og at dobbelttælling undgås.«

23) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere, luftfartøjsoperatører og rederier, som ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til dette direktiv.«

b) I stk. 3 ændres datoen »30. april« til »30. september«.

c) Følgende stykke indsættes:

»3a. De i stk. 3 fastsatte sanktioner finder også anvendelse på rederier.«

d) Følgende stykke indsættes:

»11a. For et rederi, der ikke har overholdt returneringsforpligtelserne i to eller flere på hinanden følgende rapporteringsperioder, og hvor andre håndhævelsesforanstaltninger ikke har sikret overholdelse, kan den kompetente myndighed i anløbshavnens medlemsstat, efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, udstede en afgørelse om bortvisning, som meddeles Kommissionen, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA), de øvrige medlemsstater og den pågældende flagstat. Som følge af udstedelsen af en sådan afgørelse om bortvisning skal enhver medlemsstat, med undtagelse af den medlemsstat, hvis flag skibet fører, nægte de skibe, som det pågældende rederi har ansvaret for, at anløbe enhver af sine havne, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser i henhold til artikel 12. Hvis skibet fører en medlemsstats flag og anløber eller befinder sig i en af dens havne, skal den pågældende medlemsstat, efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger, tilbageholde skibet, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser.

Hvor et skib fra et rederi som omhandlet i første afsnit befinder sig i en af havnene i den medlemsstat, hvis flag skibet fører, kan den pågældende medlemsstat efter at have givet det pågældende rederi lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger udstede en flagstatsafgørelse om tilbageholdelse, indtil rederiet opfylder sine returneringsforpligtelser. Den underretter Kommissionen, EMSA og de øvrige medlemsstater herom. Som følge af udstedelsen af en sådan flagstatsafgørelse om tilbageholdelse træffer hver medlemsstat de samme foranstaltninger som er påkrævet ved udstedelsen af en afgørelse om bortvisning i overensstemmelse med første afsnit, andet punktum.

Dette stykke berører ikke de internationale søfartsregler, der gælder i tilfælde af nødstedte skibe.«

24) Artikel 18b affattes således:

»Artikel 18b

Bistand fra Kommissionen, EMSA og andre relevante organisationer

1. Med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 3c, stk. 4, og artikel 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg og 18a kan Kommissionen, den administrerende medlemsstat og de administrerende myndigheder for så vidt angår et rederi anmode om bistand fra EMSA eller en anden relevant organisation og kan med henblik herpå indgå passende aftaler med disse organisationer.

2. Kommissionen bestræber sig med bistand fra EMSA på at udvikle passende værktøjer og vejledning for at lette og koordinere kontrol- og håndhævelsesaktiviteter i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv på søtransport. I det omfang det er muligt, stilles en sådan vejledning og sådanne værktøjer til rådighed for medlemsstaterne og verifikatorerne til informationsudveksling for bedre at sikre en robust håndhævelse af de nationale foranstaltninger, der gennemfører dette direktiv.«

25) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 og 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c og artikel 30j, stk. 1, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. april 2018.

3. Den i artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 og 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c, og artikel 30j, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

b) stk. 6 affattes således:

»6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3c, stk. 6, artikel 3d, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 10a, stk. 1, 8 eller 8a, artikel 10b, stk. 5, artikel 12, stk. 3b, artikel 19, stk. 3, artikel 22, artikel 24, stk. 3, artikel 24a, stk. 1, artikel 25a, stk. 1, artikel 28c eller artikel 30j, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

26) Artikel 29 affattes således:

»Artikel 29

Rapport for at sikre, at kvotemarkedet fungerer bedre

Hvis de regelmæssige rapporter om kvotemarkedet, der er omhandlet i artikel 10, stk. 5 og stk. 6, indeholder dokumentation for, at kvotemarkedet ikke fungerer korrekt, forelægger Kommissionen inden for en periode på tre måneder Europa-Parlamentet og Rådet en rapport. Rapporten kan, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssigt forslag, der har til formål at øge gennemsigtigheden og integriteten af kvotemarkedet, herunder relaterede markeder for derivater, og tage fat på de korrigerende foranstaltninger, der skal forbedre dets funktion samt forbedre forebyggelsen og afsløringen af markedsmisbrugsaktiviteter.«

27) Artikel 29a affattes således:

»Artikel 29a

Foranstaltninger i tilfælde af uforholdsmæssigt store prisudsving

1. Hvis den gennemsnitlige kvotepris for de seks foregående kalendermåneder er mere end 2,4 gange den gennemsnitlige kvotepris for den foregående referenceperiode på to år, frigives 75 mio. kvoter fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

Den kvotepris, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, som er omfattet af kapitel II og III, er prisen på auktioner gennemført i overensstemmelse med de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, for kvoter.

Den i første afsnit omhandlede referenceperiode på to år er den toårsperiode, som slutter inden den første måned i den periode på seks kalendermåneder, der er omhandlet i nævnte afsnit.

Hvis betingelsen i dette stykkes første afsnit er opfyldt, og stk. 2 ikke finder anvendelse, offentliggør Kommissionen en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende* med angivelse af den dato, hvor betingelsen blev opfyldt.

Kommissionen offentliggør inden for de første tre arbejdsdage i hver måned den gennemsnitlige kvotepris for de foregående seks kalendermåneder og den gennemsnitlige kvotepris for den foregående referenceperiode på to år. Hvis den i første afsnit omhandlede betingelse ikke er opfyldt, offentliggør Kommissionen også det niveau, som den gennemsnitlige kvotepris vil skulle nå den næste måned for at opfylde den i nævnte afsnit omhandlede betingelse.

2. Når betingelsen for frigivelse af kvoter fra markedsstabilitetsreserven i henhold til stk. 1 er opfyldt, anses den i nævnte stykke omhandlede betingelse først for igen at være opfyldt mindst 12 måneder efter afslutningen af den foregående frigivelse.

3. De nærmere regler for anvendelsen af de i denne artikels stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger fastsættes i de i artikel 10, stk. 4, omhandlede delegerede retsakter.»

28) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Dette direktiv skal tages op til revision i lyset af den internationale udvikling og bestræbelserne på at nå de langsigtede mål i Parisaftalen og alle relevante forpligtelser, der følger af Partskonferencen under De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Foranstaltningerne til støtte for visse energiintensive industrier, der kan være udsat for risiko for kulstoflækage som omhandlet i dette direktivs artikel 10a og 10b, skal endvidere tages op til revision i lyset af de klimapolitiske foranstaltninger i andre større økonomier. I denne forbindelse overvejer Kommissionen også, om foranstaltninger til kompensation af indirekte omkostninger bør harmoniseres yderligere. De foranstaltninger, der gælder for CBAM-sektorer, skal tages op til revision i lyset af anvendelsen af forordning (EU) 2023/956. Inden den 1. januar 2028 og hvert andet år derefter som led i sine rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til nævnte forordnings artikel 30, stk. 6, vurderer Kommissionen CBAMs indvirkning på risikoen for kulstoflækage, herunder i forbindelse med eksport.

Rapporten skal vurdere behovet for at træffe yderligere foranstaltninger, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger, for at imødegå risici for kulstoflækage. Denne rapport ledsages, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsmæssigt forslag.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med hver globale statusopgørelse, der er aftalt i henhold til Parisaftalen, navnlig hvad angår behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på nødvendige reduktioner af drivhusgasemissioner i Unionen og dens medlemsstater, herunder i forhold til den i dette direktivs artikel 9 omhandlede lineære faktor. Kommissionen kan, hvor det er relevant, fremsætte lovgivningsmæssige forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om ændring af dette direktiv, navnlig for at sikre overensstemmelse med målet om klimaneutralitet som fastlagt i artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1119 og Unionens klimamål som fastlagt i nævnte forordnings artikel 4. Ved fremsættelsen af sine lovgivningsmæssige forslag tager Kommissionen hensyn til det fremskrevne vejledende EU-drivhusgasbudget for perioden fra 2030 til 2050, jf. nævnte forordnings artikel 4, stk. 4.«

d) Følgende stykker tilføjes:

»5. Senest den 31. juli 2026 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om følgende forhold, og, hvor det er relevant, ledsaget af et lovgivningsmæssigt forslag og en konsekvensanalyse:

a) hvordan der skal tages højde for negative emissioner fra drivhusgasser, der fjernes fra atmosfæren og lagres sikkert og permanent, og hvordan disse negative emissioner kan dækkes af emissionshandelen, hvis det er relevant, herunder et klart anvendelsesområde og strenge kriterier for en sådan dækning og sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at sådanne optag ikke opvejer nødvendige emissionsreduktioner i overensstemmelse med Unionens klimamål som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119

b) muligheden for at sænke tærsklerne for den samlede nominelle indfyrede termiske effekt på 20 MW for aktiviteterne i bilag I fra 2031

- c) om der reelt tages højde for alle drivhusgasemissioner, der er omfattet af dette direktiv, og om dobbelttælling reelt undgås; rapporten skal navnlig vurdere medregningen af de drivhusgasemissioner, der anses for at være opsamlet og anvendt i et produkt på en anden måde end den, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3b.

6. Ved revisionen af dette direktiv, jf. denne artikels stk. 1, 2 og 3, analyserer Kommissionen, hvordan der kan etableres forbindelser mellem EU ETS og andre kvotemarkeder uden at undergrave opnåelsen af målet om klimaneutralitet og af Unionens klimamål som fastlagt i forordning (EU) 2021/1119.

7. Senest den 31. juli 2026 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, hvori den vurderer gennemførligheden af at medtage kommunale affaldsforbrændingsanlæg i EU ETS, herunder med henblik på at medtage dem fra 2028, og med en vurdering af det potentielle behov for en medlemsstats mulighed for fravalg indtil den 31. december 2030. I den forbindelse tager Kommissionen hensyn til vigtigheden af, at alle sektorer bidrager til emissionsreduktioner og potentiel omdirigering i retning af bortskaffelse ved deponering i Unionen og eksport af affald til tredjelande. Kommissionen tager desuden hensyn til relevante kriterier såsom indvirkningen på det indre marked, mulig konkurrenceforvriddning, miljømæssig integritet, tilpasning til målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (*) og robusthed og nøjagtighed med hensyn til overvågning og beregning af emissioner. Kommissionen lader, hvor det er relevant og med forbehold af nævnte direktivs artikel 4, rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag med henblik på at anvende bestemmelserne i dette kapitel på drivhusgasemissionstilladelser og tildeling og udstedelse af yderligere kvoter til kommunale affaldsforbrændingsanlæg og for at forhindre potentiel omdirigering af affald.

I den i første afsnit omhandlede rapport vurderer Kommissionen også muligheden for i EU ETS at medtage andre affaldshåndteringsprocesser, navnlig methan- og dinitrogenoxidemissioner fra deponeringsanlæg i Unionen. Kommissionen kan, hvor det er relevant, også lade rapporten ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om at medtage sådanne andre affaldshåndteringsprocesser i EU ETS.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).«

29) Efter artikel 30 indsættes følgende kapitel:

»Kapitel IVa

Emissionshandelssystem for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer

Artikel 30a

Anvendelsesområde

Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på emissioner, drivhusgasemissionstilladelser, udstedelse og returnering af kvoter, overvågning, rapportering og verifikation i forbindelse med den i bilag III omhandlede aktivitet. Dette kapitel finder ikke anvendelse på emissioner, der er omfattet af kapitel II og III.

Artikel 30b

Drivhusgasemissionstilladelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at regulerede enheder fra den 1. januar 2025 ikke udøver den i bilag III omhandlede aktivitet, medmindre den regulerede enhed er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med denne artikels stk. 2 og 3.

2. Den regulerede enheds ansøgning til den kompetente myndighed i henhold til denne artikels stk. 1 om en drivhusgasemissionstilladelse i henhold til dette kapitel skal mindst indeholde en beskrivelse af:

- a) den regulerede enhed

- b) den type brændsel, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, og de måder, hvorpå brændstofferne overgår til forbrug
- c) den eller de endelige anvendelsesformål for de brændstoffer, der overgår til forbrug i forbindelse med den i bilag III omhandlede aktivitet
- d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissioner i overensstemmelse med de i artikel 14 og 30f omhandlede gennemførelsesretsakter
- e) et ikke-teknisk resumé af de i dette stykkes litra a)-d) omhandlede oplysninger.

3. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse til den i denne artikels stk. 1 omhandlede regulerede enhed for den i bilag III omhandlede aktivitet, hvis den finder det godtgjort, at enheden er i stand til at overvåge og rapportere emissioner svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug i henhold til bilag III.

4. Drivhusgasemissionstilladelser skal mindst indeholde følgende:

- a) navn og adresse på den regulerede enhed
- b) en beskrivelse af, hvordan den regulerede enhed frigiver brændstofferne til forbrug i de sektorer, der er omfattet af dette kapitel
- c) en liste over de brændstoffer, som den regulerede enhed frigiver til forbrug i de sektorer, der er omfattet af dette kapitel
- d) en overvågningsplan, der opfylder kravene i de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter
- e) rapporteringskrav, der er fastsat ved de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter
- f) en forpligtelse til at returnere kvoter, der er udstedt i henhold til dette kapitel, svarende til de samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret i overensstemmelse med artikel 15, senest ved fristen, der er fastlagt i artikel 30e, stk. 2.

5. Medlemsstaterne kan tillade de regulerede enheder at ajourføre overvågningsplanerne uden at ændre tilladelsen. Regulerede enheder indsender eventuelle ajourførte overvågningsplaner til den kompetente myndighed til godkendelse.

6. Den regulerede enhed underretter den kompetente myndighed om alle planlagte ændringer af arten af dens aktivitet eller af de brændstoffer, den frigiver til forbrug, og som kan kræve en ajourføring af drivhusgasemissionstilladelsen. Hvis det er relevant, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen i overensstemmelse med de i artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter. Hvis identiteten på den regulerede enhed, der er omfattet af dette kapitel, ændres, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen, så den indeholder navn og adresse på den nye regulerede enhed.

Artikel 30c

Den samlede kvotemængde i Unionen

1. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel hvert år fra 2027, nedsættes lineært fra og med 2024. 2024-værdien defineres som emissionsgrænserne for 2024 beregnet på grundlag af referenceemissionerne i henhold til artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 (*) for de sektorer, der er omfattet af dette kapitel, og ved anvendelse af det lineære reduktionsforløb for alle emissioner, der er omfattet af nævnte forordning. Mængden nedsættes hvert år efter 2024 med en lineær reduktionsfaktor på 5,10 %. Senest den 1. januar 2025 offentliggør Kommissionen den samlede kvotemængde i Unionen for 2027.

2. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel hvert år fra 2028, nedsættes lineært fra 2025 på grundlag af de gennemsnitlige emissioner, der indberettes i henhold til dette kapitel for årene 2024-2026. Kvotemængden nedsættes med en lineær reduktionsfaktor på 5,38 %, medmindre betingelserne fastsat i punkt 1 i bilag IIIa finder anvendelse, i hvilket tilfælde mængden nedsættes med en lineær reduktionsfaktor justeret i overensstemmelse med reglerne i punkt 2 i bilag IIIa. Senest den 30. juni 2027 offentliggør Kommissionen den samlede kvotemængde i Unionen for 2028 og om nødvendigt den justerede lineære reduktionsfaktor.

3. Den samlede kvotemængde i Unionen, der udstedes i henhold til dette kapitel, justeres for hvert år fra 2028 for at kompensere for mængden af returnerede kvoter i tilfælde, hvor det ikke var muligt at undgå dobbelttælling af emissioner, eller hvor der er returneret kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, jf. artikel 30f, stk. 5. Justeringen skal svare til den samlede mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, og som blev kompenseret for i det relevante rapporteringsår i henhold til de i artikel 30f, stk. 5, andet afsnit, omhandlede gennemførelsesretsakter.

4. En medlemsstat, der i medfør af artikel 30j, ensidigt udvider den i bilag III omhandlede aktivitet til sektorer, der ikke er opført i nævnte bilag, sikrer, at de pågældende regulerede enheder senest den 30. april i det relevante år forelægger den relevante kompetente myndighed en behørigt begrundet rapport i overensstemmelse med artikel 30f. Hvis de forelagte data er behørigt begrundede, underretter den kompetente myndighed Kommissionen herom senest den 30. juni i det relevante år. Den mængde kvoter, der skal udstedes i henhold til nærværende artikels stk. 1, justeres under hensyntagen til den behørigt begrundede rapport, der er forelagt af de regulerede enheder.

Artikel 30d

Auktionering af kvoter for den i bilag III omhandlede aktivitet

1. Fra 2027 auktioneres kvoter, der er omfattet af dette kapitel, medmindre de overføres til den markedsstabilitetsreserve, der er oprettet ved afgørelse (EU) 2015/1814. De kvoter, der er omfattet af dette kapitel, auktioneres særskilt fra de kvoter, der er omfattet af dette direktivs kapitel II og III.

2. Auktioneringen af kvoter i henhold til dette kapitel begynder i 2027 med en mængde svarende til 130 % af auktionsmængderne for 2027 fastsat på grundlag af den samlede kvotemængde i Unionen for det pågældende år og de respektive auktionskvoter og -mængder i henhold til denne artikels stk. 3-6. De yderligere 30 %, der skal auktioneres, må kun anvendes til returnering af kvoter i henhold til artikel 30e, stk. 2, og kan auktioneres indtil den 31. maj 2028. De yderligere 30 % fratrækkes auktionsmængderne for perioden fra 2029 til 2031. Betingelserne for de i nærværende stykke omhandlede auktioner fastsættes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7 og artikel 10, stk. 4.

I 2027 oprettes der 600 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, som beholdninger i markedsstabilitetsreserven i henhold til artikel 1a, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814.

3. 150 mio. kvoter udstedt i henhold til dette kapitel auktioneres, og alle indtægter fra disse auktioner stilles til rådighed for den sociale klimafond oprettet i henhold til forordning (EU) 2023/955 indtil 2032.

4. Fra den resterende mængde kvoter og med henblik på sammen med indtægterne fra de kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og dette direktivs artikel 10a, stk. 8b, at generere et maksimalt beløb på 65 000 000 000 EUR sikrer Kommissionen, at en yderligere mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, auktioneres, og at indtægterne fra disse auktioner stilles til rådighed for den sociale klimafond, der er oprettet ved forordning (EU) 2023/955, indtil 2032.

Kommissionen sikrer, at de kvoter, der er bestemt til den sociale klimafond, jf. denne artikels stk. 3 og nærværende stykke, auktioneres i overensstemmelse med de i artikel 10, stk. 4, omhandlede principper og bestemmelser og de delegerede retsakter, der er vedtaget i medfør af artikel 10, stk. 4.

Indtægterne fra auktioneringen af de kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 3 og i nærværende stykke, udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og anvendes i overensstemmelse med reglerne for den sociale klimafond.

Det årlige beløb, der tildeles den sociale klimafond i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 8b, nærværende artikels stk. 3 og nærværende stykke, må ikke overstige:

a) for 2026: 4 000 000 000 EUR

b) for 2027: 10 900 000 000 EUR

- c) for 2028: 10 500 000 000 EUR
- d) for 2029: 10 300 000 000 EUR
- e) for 2030: 10 100 000 000 EUR
- f) for 2031: 9 800 000 000 EUR
- g) for 2032: 9 400 000 000 EUR.

Hvis det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel, udsættes til 2028, jf. artikel 30k, er det maksimale beløb, der skal stilles til rådighed for den sociale klimafond i overensstemmelse med nærværende stykkes første afsnit, 54 600 000 000 EUR. I så fald må de samlede årlige beløb, der tildeles den sociale klimafond, ikke overstige 4 000 000 000 EUR for årene 2026 og 2027, og for perioden fra den 1. januar 2028 til den 31. december 2032 må det relevante årlige beløb ikke overstige:

- a) for 2028: 11 400 000 000 EUR
- b) for 2029: 10 300 000 000 EUR
- c) for 2030: 10 100 000 000 EUR
- d) for 2031: 9 800 000 000 EUR
- e) for 2032: 9 000 000 000 EUR.

Hvis indtægterne fra den i denne artikels stk. 5 omhandlede auktionering fastsættes som en egen indtægt i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF, finder dette direktivs artikel 10a, stk. 8b, nærværende artikels stk. 3 og nærværende stykke ikke længere anvendelse.

5. Den samlede mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, efter fradrag af de mængder, der er fastsat i denne artikels stk. 3 og 4, auktioneres af medlemsstaterne og fordeles mellem dem i andele, der er identiske med andelen af referenceemissioner i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2018/842 for de kategorier af emissionskilder, der er omhandlet i andet afsnit, litra b), c) og d), i bilag III til nærværende direktiv, for gennemsnittet af perioden fra 2016 til 2018 i den pågældende medlemsstat, som revideret grundigt i henhold til nævnte forordnings artikel 4, stk. 3.

6. Medlemsstaterne fastsætter anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af de i denne artikels stk. 5 omhandlede kvoter, bortset fra de indtægter, der udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, eller de indtægter, der er fastlagt som egne indtægter i overensstemmelse med artikel 311, stk. 3, i TEUF og opført på Unionens budget. Medlemsstaterne anvender deres indtægter eller den tilsvarende finansielle værdi af disse indtægter til et eller flere af de formål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 10, stk. 3, idet de prioriterer aktiviteter, der kan bidrage til at håndtere sociale aspekter af emissionshandelen i henhold til dette kapitel, eller til et eller flere af følgende formål:

- a) foranstaltninger, der har til formål at bidrage til dekarbonisering af opvarmning og køling af bygninger eller til nedbringelse af energibehovet i bygninger, herunder integration af vedvarende energi og relaterede foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 11, og artikel 12 og 20 i direktiv 2012/27/EU, samt foranstaltninger til at yde finansiell støtte til lavindkomsthushold i bygninger med den dårligste ydeevne
- b) foranstaltninger, der har til formål at fremskynde udbredelsen af nulemissionskøretøjer eller yde finansiell støtte til etablering af fuldt ud interoperabel optankningsinfrastruktur og opladningsinfrastruktur til nulemissionskøretøjer eller foranstaltninger til at tilskynde til en overgang til offentlige transport og forbedre multimodaliteten eller yde finansiell støtte med henblik på at håndtere sociale aspekter vedrørende lav- og mellemindkomstransportbrugere
- c) at finansiere deres sociale klimaplan i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2023/955
- d) at yde finansiell kompensation til de endelige forbrugere af brændstoffer i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at undgå dobbelttælling af emissioner, eller hvor der er returneret kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, jf. artikel 30f, stk. 5.

Medlemsstaterne anses for at have opfyldt bestemmelserne i dette stykke, hvis de har indført og gennemfører finanspolitiske eller finansielle støttepolitikker eller reguleringspolitikker, der fungerer som løftestang for den finansielle støtte, der er fastsat med henblik på dette stykkes første afsnit, og som har en værdi svarende til de i nævnte afsnit omhandlede indtægter fra auktionering af de i dette kapitel omhandlede kvoter.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om anvendelsen af indtægterne og de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ved at medtage disse oplysninger i deres rapporter i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

7. Artikel 10, stk. 4 og 5, finder anvendelse på kvoter udstedt i henhold til dette kapitel.

Artikel 30e

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Artikel 12 finder anvendelse på de emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel, med undtagelse af nævnte artikels stk. 3 og 3a, stk. 4, andet og tredje punktum, og nævnte artikels stk. 5. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til de emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til driftsledere af anlæg, som om der var tale om en henvisning til de regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- c) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel.

2. Fra den 1. januar 2028 sørger medlemsstaterne for, at den regulerede enhed senest den 31. maj hvert år returnerer en mængde kvoter, der er omfattet af dette kapitel, svarende til den regulerede enheds samlede emissioner, der svarer til den mængde brændstof, der er overgået til forbrug i henhold til bilag III, i det foregående kalenderår som verificeret i overensstemmelse med artikel 15 og 30f, og at disse kvoter efterfølgende annulleres.

3. Hvis en reguleret enhed, der er etableret i en given medlemsstat, er underlagt en national kulstofafgift, der gælder for årene 2027-2030, og som omfatter den i bilag III omhandlede aktivitet, kan den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat uanset denne artikels stk. 1 og 2 indtil den 31. december 2030 undtage den regulerede enhed fra forpligtelsen til at returnere kvoter i henhold til denne artikels stk. 2 for et givet referenceår, forudsat at:

- a) den pågældende medlemsstat senest den 31. december 2023 underretter Kommissionen om denne nationale kulstofafgift, og at den nationale ret, der fastsætter afgiftssatserne for årene 2027-2030, er trådt i kraft senest den nævnte dato; den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om enhver efterfølgende ændring af den nationale kulstofafgift;
- b) den nationale kulstofafgift for referenceåret i den pågældende medlemsstat, som faktisk betales af den regulerede enhed, er højere end den gennemsnitlige resulterende auktionspris for det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel
- c) den regulerede enhed fuldt ud opfylder forpligtelserne i artikel 30b om drivhusgasemissionstilladelser og artikel 30f om overvågning, rapportering og verifikation af dens emissioner
- d) den pågældende medlemsstat senest den 31. maj året efter referenceåret underretter Kommissionen om anvendelsen af en sådan undtagelse, om den tilsvarende kvotemængde, der skal annulleres i overensstemmelse med dette afsnits litra g) og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4
- e) Kommissionen ikke gør indsigelse mod anvendelsen af undtagelsen med den begrundelse, at den foranstaltning, der er omfattet af underretningen, ikke opfylder betingelserne i dette stykke, senest tre måneder efter en underretning i henhold til dette afsnits litra a) eller senest én måned efter underretningen for det relevante år i henhold til dette afsnits litra d)

- f) den pågældende medlemsstat ikke auktionerer den kvotemængde, der er omhandlet i artikel 30d, stk. 5, for et bestemt referenceår, før den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykke, er fastsat i overensstemmelse med dette afsnits litra g), og at den pågældende medlemsstat ikke auktionerer nogen kvoter af den yderligere kvotemængde, jf. artikel 30d, stk. 2, første afsnit
- g) den pågældende medlemsstat i referenceåret annullerer en kvotemængde ud af den samlede kvotemængde, som den skal auktionere, jf. artikel 30d, stk. 5, som svarer til denne regulerede enheds verificerede emissioner i henhold til dette kapitel for referenceåret; hvis den kvotemængde, der stadig mangler at blive auktioneret i referenceåret efter anvendelsen af dette afsnits litra f), er mindre end den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykke, sikrer den pågældende medlemsstat, at den annullerer den kvotemængde, der svarer til forskellen inden udgangen af året efter referenceåret, og
- h) den pågældende medlemsstat på tidspunktet for den første underretning i henhold til dette afsnits litra a) forpligter sig til for en eller flere af de foranstaltninger, der er opført eller omhandlet i artikel 30d, stk. 6, første afsnit, at anvende et beløb svarende til de indtægter, som artikel 30d, stk. 6, ville have fundet anvendelse på uden denne undtagelse; artikel 30d, stk. 6, andet og tredje afsnit, finder anvendelse, og Kommissionen sikrer, at de oplysninger, der modtages i medfør heraf, er i overensstemmelse med de gældende forpligtelser i henhold til nærværende litra.

Den kvotemængde, der skal annulleres i henhold til dette stykkes første afsnit, litra g), berører ikke de eksternt formålsbestemte indtægter, der er fastsat i henhold til dette direktivs artikel 30d, stk. 4, eller, hvis de er fastsat i henhold til artikel 311, stk. 3, i TEUF, Unionens egne indtægter i henhold til Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 (**) fra indtægterne fra auktionering af kvoter i overensstemmelse med dette direktivs artikel 30d.

- 4. Hospitaler, der ikke er omfattet af kapitel III, kan modtage finansiel kompensation for de udgifter, der overvæltes på dem som følge af returnering af kvoter i henhold til dette kapitel. Med henblik herpå finder de bestemmelser i dette kapitel, der finder anvendelse på tilfælde af dobbelttælling, tilsvarende anvendelse.

Artikel 30f

Overvågning, rapportering, verifikation af emissioner og akkreditering

- 1. Artikel 14 og 15 finder anvendelse på de emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til de emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til en aktivitet, der er opført i bilag I, som om der var tale om en henvisning til den i bilag III omhandlede aktivitet
- c) forstås enhver henvisning til driftsledere, som om der var tale om en henvisning til de regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- d) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel
- e) forstås henvisningen til datoen i artikel 15 som en henvisning til den 30. april.

- 2. Medlemsstaterne sikrer, at hver reguleret enhed for hvert kalenderår fra 2025 overvåger de emissioner, der svarer til de mængder brændstof, der er overgået til forbrug i henhold til bilag III. De sikrer også, at hver reguleret enhed indberetter disse emissioner til den kompetente myndighed i det følgende år, begyndende i 2026, i overensstemmelse med de i artikel 14, stk. 1, omhandlede gennemførelsesretsakter.

- 3. Fra den 1. januar 2028 sikrer medlemsstaterne, at hver reguleret enhed senest den 30. april hvert år indtil 2030 indberetter den gennemsnitlige andel af omkostninger i forbindelse med returnering af kvoter i henhold til dette kapitel, som den overvælter på forbrugerne i det foregående år. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende kravene til og modellerne for disse rapporter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Kommissionen vurderer de forelagte rapporter og rapporterer årligt sine resultater til Europa-Parlamentet og Rådet. Hvor Kommissionen finder, at der findes ukorrekt praksis med hensyn til overvæltning af kulstofomkostninger, kan rapporten, hvis det er relevant, ledsages af lovgivningsmæssigt forslag, der tager sigte på at imødegå en sådan ukorrekt praksis.

4. Medlemsstaterne sikrer, at alle regulerede enheder, der er indehavere af en tilladelse i overensstemmelse med artikel 30b den 1. januar 2025, indberetter deres historiske emissioner for 2024 senest den 30. april 2025.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de regulerede enheder er i stand til pålideligt og nøjagtigt at identificere og dokumentere den mængde brændstof, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, og den endelige anvendelse af de brændstoffer, der frigives til forbrug af de regulerede enheder. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at begrænse risikoen for dobbelttælling af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, og emissioner i henhold til kapitel II og III samt risikoen for, at kvoter returneres for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende de nærmere regler for at undgå dobbelttælling og returnering af kvoter for emissioner, der ikke er omfattet af dette kapitel, samt for at yde finansiel kompensation til de endelige forbrugere af brændstofferne i tilfælde, hvor en sådan dobbelttælling eller returnering ikke kan undgås. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 22a, stk. 2. Beregningen af den finansielle kompensation til de endelige forbrugere af brændstofferne baseres på den gennemsnitlige kvotepris på de auktioner, der gennemføres i overensstemmelse med de delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 10, stk. 4, i det relevante rapporteringsår.

6. Principperne for overvågning og rapportering af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, er fastsat i bilag IV, del C.

7. Kriterierne for verifikation af emissioner, der er omfattet af dette kapitel, er anført i bilag V, del C.

8. Medlemsstaterne kan tillade forenklede overvågnings-, rapporterings- og verifikationsforanstaltninger for regulerede enheder, hvis årlige emissioner svarende til de mængder brændstof, der overgår til forbrug, er mindre end 1 000 ton CO₂-ækvivalent, i overensstemmelse med de i artikel 14, stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter.

Artikel 30g

Forvaltning

Artikel 13 og 15a, artikel 16, stk. 1, 2, 3, 4 og 12, og artikel 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 og 29 finder anvendelse på emissioner, regulerede enheder og kvoter, der er omfattet af dette kapitel. I den forbindelse:

- a) forstås enhver henvisning til emissioner som en henvisning til emissioner, der er omfattet af dette kapitel
- b) forstås enhver henvisning til driftsledere som en henvisning til regulerede enheder, der er omfattet af dette kapitel
- c) skal enhver henvisning til kvoter læses som en henvisning til de kvoter, der er omfattet af dette kapitel.

Artikel 30h

Foranstaltninger i tilfælde af en overdreven prisstigning

1. Hvis gennemsnitsprisen for kvoter på auktioner, der gennemføres i henhold til de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til dette direktivs artikel 10, stk. 4, i mere end tre på hinanden følgende måneder er mere end to gange den gennemsnitlige kvotepris i de seks foregående på hinanden følgende måneder på auktionerne for de kvoter, der er omfattet af dette kapitel, frigives 50 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

For årene 2027 og 2028 er de i første afsnit omhandlede betingelser opfyldt, hvis gennemsnitsprisen for kvoter i mere end tre på hinanden følgende måneder er mere end 1,5 gange den gennemsnitlige kvotepris i referenceperioden på de seks foregående på hinanden følgende måneder.

2. Hvis den gennemsnitlige pris for kvoter som omhandlet i denne artikels stk. 1 overstiger en pris på 45 EUR i en periode på to på hinanden følgende måneder, frigives 20 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814. Indeksering baseret på det europæiske forbrugerprisindeks for 2020 finder anvendelse. Kvoterne frigives gennem den i dette stykke fastsatte mekanisme frem til den 31. december 2029.

3. Hvis gennemsnitsprisen for kvoter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er mere end tre gange den gennemsnitlige kvotepris i de seks foregående på hinanden følgende måneder, frigives 150 mio. kvoter, der er omfattet af dette kapitel, fra markedsstabilitetsreserven i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 7, i afgørelse (EU) 2015/1814.

4. Hvis den i stk. 2 omhandlede betingelse er opfyldt samme dag som den i stk. 1 eller 3 omhandlede betingelse, frigives yderligere kvoter kun i henhold til stk. 1 eller 3.

5. Inden den 31. december 2029 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori den vurderer, om den i stk. 2 omhandlede mekanisme har været effektiv, og om den bør fortsætte. Kommissionen lader, hvis det er relevant, denne rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet for at ændre dette direktiv og tilpasse denne mekanisme.

6. Hvis en eller flere af de i stk. 1, 2 eller 3 omhandlede betingelser er opfyldt og har resulteret i en frigivelse af kvoter, frigives der ikke yderligere kvoter i henhold til denne artikel tidligere end 12 måneder derefter.

7. Hvis den i denne artikels stk. 2 omhandlede betingelse er opfyldt igen inden for anden halvdel af den i denne artikels stk. 6 omhandlede periode på 12 måneder, vurderer Kommissionen med bistand fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 44 i forordning (EU) 2018/1999, foranstaltningens effektivitet og kan ved hjælp af en gennemførelsesretsakt beslutte, at nærværende artikels stk. 6 ikke må finde anvendelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. dette direktivs artikel 22a, stk. 2.

8. Hvis en eller flere af de i stk. 1, 2 eller 3 omhandlede betingelser er opfyldt, og stk. 6 ikke finder anvendelse, offentliggør Kommissionen straks en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* vedrørende den dato, hvor den eller de betingelser blev opfyldt.

9. Medlemsstater, der er omfattet af forpligtelsen til at forelægge en korrigerende handlingsplan i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2018/842, tager behørigt hensyn til indvirkningen af en frigivelse af yderligere kvoter i henhold til nærværende artikels stk. 2 i løbet af de foregående to år, når de overvejer yderligere foranstaltninger, der skal gennemføres som omhandlet i nævnte forordnings artikel 8, stk. 1, første afsnit, litra c), med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte forordning.

Artikel 30i

Revision af dette kapitel

Senest den 1. januar 2028 aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår deres effektivitet, forvaltning og praktiske anvendelse, herunder om anvendelsen af reglerne i afgørelse (EU) 2015/1814. Kommissionen lader, hvor det er relevant, denne rapport ledsage af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af dette kapitel. Senest den 31. oktober 2031 vurderer Kommissionen muligheden for at integrere de sektorer, der er omfattet af dette direktivs bilag III, i EU ETS, der omfatter de sektorer, der er opført i dette direktivs bilag I.

Artikel 30j

Procedurer med henblik på ensidig udvidelse af den i bilag III omhandlede aktivitet til også at omfatte andre sektorer, der ikke er omfattet af kapitel II og III

1. Fra 2027 kan medlemsstaterne i overensstemmelse med dette kapitel udvide den i bilag III omhandlede aktivitet til sektorer, der ikke er opført i nævnte bilag, og dermed anvende emissionshandel i forbindelse med sådanne sektorer, idet der tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, den miljømæssige integritet af det emissionshandelssystem, der er oprettet i henhold til dette kapitel, og pålideligheden af det planlagte overvågnings- og rapporteringssystem, forudsat at udvidelsen af den i nævnte bilag omhandlede aktivitet godkendes af Kommissionen.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv vedrørende godkendelse af en udvidelse som omhandlet i dette stykkes første afsnit, tilladelse til udstedelse af yderligere kvoter og tilladelse til andre medlemsstater til at udvide den i bilag III omhandlede aktivitet. Kommissionen kan også, når den vedtager sådanne delegerede retsakter, supplere udvidelsen med yderligere regler for foranstaltninger til håndtering af mulige tilfælde af dobbelttælling, herunder for udstedelse af yderligere kvoter som kompensation for kvoter, der returneres for anvendelse af brændstoffer i aktiviteter, der er opført i bilag I. Eventuelle finansielle foranstaltninger fra medlemsstaternes side til fordel for virksomheder i sektorer og delsektorer, der er udsat for en reel risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte omkostninger, som skyldes drivhusgasemissionsomkostninger, der videregives i brændstofpriserne som følge af den ensidige udvidelse, skal være i overensstemmelse med statsstøttere reglerne og må ikke forårsage unødigt konkurrenceforvridning på det indre marked.

2. Yderligere kvoter, der udstedes ved en tilladelse i henhold til denne artikel, auktioneres i overensstemmelse med kravene fastlagt i artikel 30d. Uanset artikel 30d, stk. 1- 6, fastsætter de medlemsstater, der ensidigt har udvidet den i bilag III omhandlede aktivitet i overensstemmelse med nærværende artikel, anvendelsen af indtægterne fra auktioneringen af disse yderligere kvoter.

Artikel 30k

Udsættelse af emissionshandelen for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer indtil 2028 i tilfælde af ekstraordinært høje energipriser

1. Senest den 15. juli 2026 offentliggør Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* vedrørende om en af eller begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) den gennemsnitlige TTF-gaspris for de seks kalendermåneder, der slutter den 30. juni 2026, var højere end den gennemsnitlige TTF-gaspris i februar og marts 2022
- b) den gennemsnitlige pris på Brent-råolie for de seks kalendermåneder, der slutter den 30. juni 2026, er over to gange højere end den gennemsnitlige pris på Brent-råolie i de fem foregående år; referenceperioden på fem år er den femårsperiode, der slutter før den første måned i perioden på seks kalendermåneder.

2. Hvis en af eller begge betingelserne i stk. 1 er opfyldt, gælder følgende regler:

- a) uanset artikel 30c, stk. 1, er det første år, for hvilket den samlede kvotemængde i Unionen fastsættes, 2028, og, uanset artikel 30c, stk. 3, er det første år, for hvilket den samlede kvotemængde i Union justeres, 2029
- b) uanset artikel 30d, stk. 1 og 2, udsættes påbegyndelsen af auktioneringen af kvoter i henhold til dette kapitel til 2028
- c) uanset artikel 30d, stk. 2, trækkes de yderligere kvotemængder for det første auktionsår fra auktionsmængderne for perioden fra 2030 til 2032, og de indledende beholdninger i markedsstabilitetsreserven oprettes i 2028
- d) uanset artikel 30e, stk. 2, udskydes fristen for den første returnering af kvoter til den 31. maj 2029 for de samlede emissioner for 2028
- e) uanset artikel 30i udsættes Kommissionens frist for at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet til den 1. januar 2029.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissionerne fra medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimainsatsen med henblik på at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

(**) Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1).«

30) Følgende kapitel indsættes:

»Kapitel IVb

Videnskabelig rådgivning og synlighed af finansiering

Artikel 30l

Videnskabelig rådgivning

Det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer (»det rådgivende organ«), der er oprettet i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 (*), kan på eget initiativ yde videnskabelig rådgivning og udarbejde rapporter vedrørende dette direktiv. Kommissionen tager højde for det rådgivende udvalgs relevante rådgivning og rapporter, navnlig med hensyn til:

- a) behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger for at sikre overensstemmelse med de målsætninger og mål, der er omhandlet i dette direktivs artikel 30, stk. 3
- b) behovet for yderligere EU-politikker og -foranstaltninger med henblik på aftaler om globale foranstaltninger inden for ICAO for at mindske klimapåvirkningen fra luftfarten og ambitionen i og den miljømæssige integritet af IMO's globale markedsbaserede foranstaltning, jf. dette direktivs artikel 3gg.

Artikel 30m

Information, kommunikation og offentlig omtale

1. Kommissionen sikrer synligheden af finansieringen fra EU ETS-auktionsindtægterne som omhandlet i artikel 10a, stk. 8, ved at:

- a) sikre, at modtagere af en sådan finansiering anerkender denne finansierings oprindelse og sikrer synligheden af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer projekterne og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden, og
- b) sikre, at modtagerne af en sådan finansiering anvender et passende mærke med ordlyden »(med)finansieret af EU's emissionshandelssystem (innovationsfonden)« sammen med Unionens logo og finansieringsbeløbet; hvis det ikke er muligt at anvende dette mærke, nævnes innovationsfonden i forbindelse med alle kommunikationsaktiviteter, herunder på opslagstavler på strategiske steder, som er synlige for offentligheden.

Kommissionen fastsætter i den i artikel 10a, stk. 8, omhandlede delegerede retsakt de nødvendige krav for at sikre synligheden af finansieringen fra innovationsfonden, herunder et krav om omtale af denne fond.

2. Medlemsstaterne sikrer synligheden af finansiering fra EU ETS-auktionsindtægter som omhandlet i artikel 10d svarende til det, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, litra a) og b), herunder gennem et krav om omtale af moderniseringsfonden.

3. Under hensyntagen til de nationale forhold bestræber medlemsstaterne sig på at sikre synligheden af finansieringskilden til foranstaltninger eller projekter, der finansieres af EU ETS-auktionsindtægterne, for hvilke de fastsætter anvendelsen i overensstemmelse med artikel 3d, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 30d, stk. 6.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 401/2009 af 23. april 2009 om Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (EUT L 126 af 21.5.2009, s. 13).«

31) Bilag I, IIb, IV og V til direktiv 2003/87/EF ændres som angivet i nærværende direktivs bilag I, og bilag III og IIIa indsættes i direktiv 2003/87/EF som fastsat i nærværende direktivs bilag I.

Artikel 2

Ændringer af afgørelse (EU) 2015/1814

I afgørelse (EU) 2015/1814 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. Kommissionen offentliggør hvert år den samlede mængde kvoter i omsætning senest den 1. juni i det følgende år. Den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år er lig med den akkumulerede mængde kvoter, der er udstedt for anlæg og rederier og ikke overført til reserven i perioden siden den 1. januar 2008, inklusive den mængde kvoter, der er udstedt i henhold til artikel 13, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF i den udgave, der var i kraft den 18. marts 2018, i samme periode, og tilladelser til at anvende internationale kreditter, der er udnyttet af anlæg henhørende under EU ETS, frem til den 31. december i det givne år, minus den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton fra anlæg og rederier henhørende under EU ETS mellem den 1. januar 2008 og den 31. december i det samme givne år, og eventuelle kvoter annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Der tages ikke hensyn til emissioner i den treårsperiode, der begyndte i 2005 og sluttede i 2007, eller til de kvoter, der er udstedt for disse emissioner. Den første offentliggørelse finder sted senest den 15. maj 2017.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Fra 2024 skal beregningen af den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år omfatte den akkumulerede mængde kvoter, der er udstedt for luftfart, og den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton fra luftfart henhørende under EU ETS, med undtagelse af emissioner fra flyvninger på ruter, der er omfattet af kompensationer, som beregnes i henhold til artikel 12, stk. 6, i direktiv 2003/87/EF, mellem den 1. januar 2024 og den 31. december det samme givne år.

De kvoter, der annulleres i henhold til artikel 3gb i direktiv 2003/87/EF, betragtes som udstedt med henblik på beregningen af den samlede mængde kvoter i omsætning.«

c) Stk. 5 og 5a affattes således:

»5. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år ligger mellem 833 mio. og 1 096 mio. kvoter, trækkes en mængde kvoter svarende til forskellen mellem den samlede mængde kvoter i omsætning, jf. den seneste offentliggørelse som omhandlet i denne artikels stk. 4, og 833 mio. kvoter fra den mængde kvoter, som medlemsstaterne skal auktionere i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, og overføres til reserven i løbet af en periode på 12 måneder, der begynder den 1. september det pågældende år. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning overstiger 1 096 mio. kvoter, svarer den mængde kvoter, der skal trækkes fra den kvotemængde, der skal auktioneres af medlemsstaterne i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, og som skal overføres til reserven i en periode på 12 måneder, der begynder den 1. september det pågældende år, til 12 % af den samlede mængde kvoter i omsætning. Uanset dette afsnits andet punktum fordobles den i nævnte punktum omhandlede procentsats indtil den 31. december 2030.

Med forbehold af den samlede kvotemængde, der skal fratrækkes i henhold til dette stykke, tages der indtil den 31. december 2030 ikke hensyn til de kvoter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, første afsnit, litra b), i direktiv 2003/87/EF, ved fastsættelsen af medlemsstaternes andele, der bidrager til den samlede mængde.

5a. Medmindre andet besluttet ved den første revision i overensstemmelse med artikel 3, er kvoter i reserven på over 400 mio. kvoter fra 2023 ikke længere gyldige.«

d) Stk. 7 affattes således:

»7. Finder denne artikels stk. 6 ikke anvendelse, og er betingelsen i artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF opfyldt i et givet år, frigives der 75 mio. kvoter fra reserven, som lægges til mængden af kvoter, som medlemsstaterne skal auktionere i henhold til nævnte direktivs artikel 10, stk. 2. Er der mindre end 75 mio. kvoter i reserven, frigives alle kvoter i reserven i henhold til nærværende stykke. Er betingelsen i nævnte direktivs artikel 29a, stk. 1, opfyldt, fordeles de mængder, der skal frigives fra reserven i overensstemmelse med nævnte direktivs

artikel 29a, stk. 1, jævnt i en periode på tre måneder, der begynder senest to måneder efter den dato, hvor betingelsen i nævnte direktivs artikel 29a, stk. 1, er opfyldt, som meddelt af Kommissionen i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 29a, stk. 1, fjerde afsnit.»

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 1a

Anvendelse af markedsstabilitetsreserven for bygningssektoren, vejtransportsektoren og andre sektorer

1. Kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, overføres til og frigives fra en særskilt del af den reserve, der er oprettet i henhold til denne afgørelses artikel 1, i overensstemmelse med reglerne i nærværende artikel.

2. Overførslen til reserven i henhold til denne artikel træder i kraft den 1. september 2028. De kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, overføres til, opbevares i og frigives fra reserven adskilt fra de kvoter, der er omfattet af denne afgørelses artikel 1.

3. I 2027 oprettes det i denne artikels stk. 1 omhandlede afsnit i overensstemmelse med artikel 30d, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/87/EF. Senest den 1. januar 2031 er de kvoter, der er omhandlet i nævnte afsnit, og som ikke er blevet frigives fra reserven, ikke længere gyldige.

4. Kommissionen offentliggør hvert år senest den 1. juni i det efterfølgende år den samlede mængde kvoter i omsætning, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, adskilt fra mængden af kvoter i omsætning i henhold til denne afgørelses artikel 1, stk. 4. Det samlede mængde kvoter i omsætning i henhold til nærværende artikel i et givet år er den akkumulerede mængde kvoter, der er omfattet af det nævnte kapitel, og som er udstedt i perioden siden den 1. januar 2027, minus den akkumulerede mængde verificerede emissioner i ton, der er omfattet af nævnte kapitel for perioden mellem den 1. januar 2027 og den 31. december i det samme givne år, og eventuelle kvoter, der er omfattet af det nævnte kapitel, og som er annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF. Den første offentliggørelse finder sted senest den 1. juni 2028.

5. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år, som fastsat i den seneste offentliggørelse, jf. denne artikels stk. 4, overstiger 440 mio. kvoter, trækkes der 100 mio. kvoter fra den kvotemængde, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, og som skal auktioneres af medlemsstaterne i henhold til nævnte direktivs artikel 30d, som overføres til reserven i en periode på 12 måneder, der begynder den 1. september det pågældende år.

6. Hvis den samlede mængde kvoter i omsætning i et givet år er under 210 mio., frigives der 100 mio. kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF, fra reserven, som lægges til den kvotemængde, der er omfattet af dette kapitel, og som skal auktioneres af medlemsstaterne i henhold til nævnte direktivs artikel 30d. Er der mindre end 100 mio. kvoter i reserven, frigives alle kvoter i reserven i henhold til dette stykke.

7. De mængder, der skal frigives fra reserven i henhold til artikel 30h i direktiv 2003/87/EF, lægges til den kvotemængde, der er omfattet af nævnte direktivs kapitel IVa, og som medlemsstaterne skal auktionere i henhold til nævnte direktivs artikel 30d. De mængder, der skal frigives fra reserven, fordeles jævnt over en periode på tre måneder begyndende senest to måneder efter den dato, hvor betingelserne blev opfyldt i henhold til offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* i henhold til artikel 30h, stk. 8, i direktiv 2003/87/EF.

8. Denne afgørelses artikel 1, stk. 8, og artikel 3 finder anvendelse på kvoter, der er omfattet af kapitel IVa i direktiv 2003/87/EF.

9. Uanset denne artikels stk. 2, 3 og 4 gælder det, at hvis en af eller begge de betingelser, der er omhandlet i artikel 30k, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, er opfyldt, sker overførslen af kvoter til den reserve, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, fra den 1. september 2029, og de datoer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 3 og 4, udskydes med ét år.»

3) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Revision

Kommissionen overvåger reservens funktion i forbindelse med den i artikel 10, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF omhandlede rapport. I denne rapport bør der tages hensyn til relevante konkurrencemæssige virkninger, navnlig i industrisektoren, herunder i forbindelse med indikatorer for BNP, beskæftigelse og investeringer. Kommissionen foretager senest tre år efter starten for anvendelsen af reserven og derefter hvert femte år en revision af reserven med udgangspunkt i en analyse af det europæiske kvotemarkeds funktion og forelægger om nødvendigt Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsmæssigt forslag. Ved hver revision lægges der særlig vægt på den procentdel, der anvendes til at fastsætte den mængde kvoter, der skal overføres til reserven, jf. denne afgørelses artikel 1, stk. 5, den numeriske værdi af tærsklen for den samlede mængde kvoter i omsætning, herunder med henblik på en eventuel justering af denne tærskel i overensstemmelse med den lineære faktor, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 2003/87/EF, samt den mængde kvoter, der skal frigives fra reserven i henhold til denne afgørelses artikel 1, stk. 6 eller 7. I sin revision bør Kommissionen også se på reservens indvirkning på vækst, arbejdspladser, EU-industriens konkurrenceevne og på risikoen for kulstoflækage.»

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1 senest den 31. december 2023. De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2024.

Dog sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme følgende artikler senest den 30. juni 2024:

- a) dette direktivs artikel 1, nr. 3), litra ae)-ai)
- b) dette direktivs artikel 1, nr. 29), med undtagelse af artikel 30f, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF som indsat ved nævnte nummer, og
- c) dette direktivs artikel 1, nr. 31), vedrørende bilag III og IIIa til direktiv 2003/87/EF som indsat ved nævnte nummer.

De underretter straks Kommissionen om de love og bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med første og andet afsnit.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisninger.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

Når medlemsstaterne opfylder deres forpligtelse i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 1, sikrer de, at deres nationale lovgivning til gennemførelse af artikel 3, litra u), artikel 10a, stk. 3 og 4, artikel 10c, stk. 7, og bilag I, punkt 1 og 3, i direktiv 2003/87/EF, i den udgave, der fandt anvendelse den 4. juni 2023, fortsat finder anvendelse indtil den 31. december 2025. Uanset artikel 3, stk. 1, første afsnit, sidste punktum, anvender de deres nationale foranstaltninger til gennemførelse af ændringer af disse bestemmelser fra den 1. januar 2026.

*Artikel 5***Ikrafttræden og anvendelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2 finder anvendelse fra den 1. januar 2024.

*Artikel 6***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. maj 2023.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

J. ROSWALL

Formand

BILAG

1) Bilag I til direktiv 2003/87/EF ændres således:

a) Punkt 1 affattes således:

- »1. Anlæg eller dele af anlæg, der anvendes til forskning, udvikling og afprøvning af nye produkter og processer, er ikke omfattet af dette direktiv. Anlæg, hvis der i løbet af den foregående relevante femårsperiode, jf. artikel 11, stk. 1, andet afsnit, har været emissioner fra forbrænding af biomasse, der opfylder kriterierne i artikel 14, som gennemsnitligt bidrager til mere end 95 % af de samlede gennemsnitlige drivhusgasemissioner, er ikke omfattet af dette direktiv.«

b) Punkt 3 affattes således:

- »3. Når et anlægs samlede nominelle indfyrede termiske effekt beregnes med henblik på at afgøre, hvorvidt det skal medtages i EU ETS, sammenlægges den nominelle indfyrede termiske effekt i alle anlæggets tekniske enheder, der forbrænder brændsel. Disse enheder kan bl.a. omfatte alle typer af kedler, brændere, turbiner, varmeaggregater, industriovne, forbrændingsovne, sintringsovne, brændeovne, tørreovne, motorer, brændselsceller, kemisk looping forbrænding, gasflaring og termiske eller katalytiske efterbrændere. Enheder med en nominel indfyret termisk effekt på under 3 MW indgår ikke i denne beregning.«

c) I tabellen foretages følgende ændringer:

i) Første række affattes således:

»Forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW (undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald) Fra den 1. januar 2024 forbrænding af brændsel i anlæg til forbrænding af kommunalt affald med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, jf. artikel 14 og 15.	Kuldioxid«
---	------------

ii) Anden række affattes således:

»Raffinering af olie, hvor der drives forbrændingsenheder med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW	Kuldioxid«
---	------------

iii) Femte række affattes således:

»Produktion af jern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 ton/time	Kuldioxid«
--	------------

iv) Syvende række affattes således:

»Fremstilling af primær aluminium eller aluminiumoxid	Kuldioxid og perfluorcarboner«
---	--------------------------------

v) Femtende række affattes således:

»Tørring eller brænding af gips eller fremstilling af gipsplader og andre gipsprodukter med en produktionskapacitet for brændt gips eller tørret sekundært gips på over 20 ton/dag	Kuldioxid«
--	------------

vi) Attende række affattes således:

»Produktion af kønrøg, hvor organiske stoffer som olie, tjære og kraknings- og destillationsrester forkulles, med en produktionskapacitet på mere end 50 ton/dag	Kuldioxid«
--	------------

vii) Fireogtyvende række affattes således:

»Produktion af brint (H ₂) og syntesegas med en produktionskapacitet på mere end 5 ton/dag	Kuldioxid«
--	------------

viii) Syvogtyvende række affattes således:

»Transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring i et lagringsanlæg, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/31/EF, med undtagelse af de emissioner, der er omfattet af en anden aktivitet i henhold til nærværende direktiv	Kuldioxid«
--	------------

ix) Følgende række tilføjes efter den sidste nye række med en adskillelseslinje mellem:

»Søtransport Søtransportaktiviteter, der er omfattet af forordning (EU) 2015/757, med undtagelse af de søtransportaktiviteter, der er omfattet af artikel 2, stk. 1a, og, indtil den 31. december 2026, artikel 2, stk. 1b, i nævnte forordning	Kuldioxid Fra 1. januar 2026, methan og dinitrogenoxid«
--	--

2) Bilag IIb til direktiv 2003/87/EF affattes således:

»BILAG IIb

DEL A

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1, TREDJE AFSNIT

	Del
Bulgarien	5,84 %
Tjekkiet	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatien	3,14 %
Letland	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungarn	7,12 %
Polen	43,41 %
Rumænien	11,98 %
Slovakiet	6,13 %

DEL B

FORDELING AF MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDEN I HENHOLD TIL ARTIKEL 10, STK. 1, FJERDE AFSNIT

	Del
Bulgarien	4,9 %
Tjekkiet	12,6 %
Estland	2,1 %
Grækenland	10,1 %
Kroatien	2,3 %
Letland	1,0 %
Litauen	1,9 %
Ungarn	5,8 %
Polen	34,2 %
Portugal	8,6 %
Rumænien	9,7 %
Slovakiet	4,8 %
Slovenien	2,0 %«

3) Følgende bilag indsættes som bilag III og IIIa til direktiv 2003/87/EF:

»BILAG III

AKTIVITET OMFATTET AF KAPITEL IVa

Aktivitet:	Drivhusgasser
Overgang til forbrug af brændsel, der anvendes til forbrænding i bygningssektoren og vejtransportsektoren og andre sektorer. Denne aktivitet omfatter ikke: a) overgang til forbrug for brændstoffer, der anvendes til de aktiviteter, der er anført i bilag I, undtagen hvis de anvendes til forbrænding i forbindelse med transport af drivhusgasser med henblik på geologisk lagring som fastsat i nævnte bilags tabel, række syvogtyve, eller hvis de anvendes til forbrænding i anlæg, der er undtaget i henhold til artikel 27a b) overgangen til forbrug for brændstoffer, for hvilke emissionsfaktoren er nul c) overgang til forbrug af farligt affald eller kommunalt affald, der anvendes som brændsel. Bygningssektoren og vejtransportsektoren skal svare til følgende emissionskilder, der er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006, med de nødvendige ændringer af disse definitioner som følger: a) Kombineret kraftvarmeproduktion (kildekategorikode 1A1a ii) og varmegærker (kildekategorikode 1A1a iii), for så vidt de producerer varme til kategorierne under litra c) og d) i dette afsnit, enten direkte eller gennem fjernvarmenet	Kuldioxid
b) Vejtransport (kildekategorikode 1A3b), undtagen brug af landbrugskøretøjer på asfalterede veje c) Kommerciel/institutionel (kildekategorikode 1A4a) d) Beboelse (kildekategorikode 1A4b).	

Aktivitet:	Drivhusgasser
Andre sektorer skal svare til følgende emissionskilder, der er defineret i IPCC's retningslinjer for nationale drivhusgasopgørelser fra 2006: a) Energiindustrier (kildekategorikode 1A1), undtagen de kategorier, der er defineret i andet afsnit, litra a), i dette bilag b) Fremstillings- og anlægsindustrier (kildekategorikode 1A2).	

BILAG IIIa

JUSTERING AF LINEÆR REDUKTIONSAKTOR I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 30c, stk. 2

1. Hvis de gennemsnitlige emissioner, der rapporteres i henhold til kapitel IVa for årene 2024 til 2026, er mere end 2 % højere end værdien af 2025-mængden defineret i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 1, og hvis disse forskelle ikke skyldes forskellen på mindre end 5 % mellem de emissioner, der rapporteres i henhold til kapitel IVa, og opgørelsesdataene for Unionens drivhusgasemissioner for 2025 fra UNFCCC's kildekategorier for de sektorer, der er omfattet af kapitel IVa, beregnes den lineære reduktionsfaktor ved at justere den lineære reduktionsfaktor, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1.

2. Den justerede lineære reduktionsfaktor i overensstemmelse med punkt 1 bestemmes som følger:

$$LRF_{adj} = 100\% \cdot [MRV_{[2024-2026]} - (ESR_{[2024]} - 6 \cdot LRF_{[2024]} \cdot ESR_{[2024]})] / (5 \cdot MRV_{[2024-2026]}), \text{ hvor}$$

LRF_{adj} er den justerede lineære reduktionsfaktor

$MRV_{[2024-2026]}$ er gennemsnittet af verificerede emissioner i henhold til kapitel IVa for årene 2024 til 2026

$ESR_{[2024]}$ er værdien af 2024-emissioner som defineret i overensstemmelse med artikel 30c, stk. 1, for de sektorer, der er omfattet af kapitel IVa

$LRF_{[2024]}$ er den lineære reduktionsfaktor, der er omhandlet i artikel 30c, stk. 1.«

- 4) I bilag IV til direktiv 2003/87/EF foretages følgende ændringer:

- a) i del A ændres afsnittet »Beregning« således:

- i) i tredje afsnit affattes sidste punktum »Emissionsfaktoren for biomasse er nul« således:

»Emissionsfaktoren for biomasse, der opfylder bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for anvendelse af biomasse som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til nærværende direktiv som fastsat i de i nærværende direktivs artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter, er nul.«

- ii) femte afsnit affattes således:

»Der anvendes standardoxiderationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 2010/75/EU, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.«

- b) i del B, afsnittet »Overvågning af kuldioxidemissioner«, fjerde afsnit, affattes sidste punktum »Emissionsfaktoren for biomasse er nul« således:

»Emissionsfaktoren for biomasse, der opfylder bæredygtighedskriterierne og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne for anvendelse af biomasse som fastsat i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblik på anvendelse i henhold til nærværende direktiv som fastsat i de i nærværende direktivs artikel 14 omhandlede gennemførelsesretsakter, er nul.«

c) følgende del tilføjes:

»DEL C

Overvågning og rapportering af emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet

Overvågning af emissionerne

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger.

Beregning

Emissionerne beregnes ved hjælp af følgende formel:

Brændstof, der overgår til forbrug $\times$ emissionsfaktor

Brændstof, der overgår til forbrug, skal omfatte den mængde brændstof, der frigives til forbrug af den regulerede enhed.

IPCC's standardemissionsfaktorer (fra IPCC-retningslinjerne for drivhusgasopgørelser fra 2006 eller senere ajourføringer af disse retningslinjer) finder anvendelse, medmindre brændstofs specifikke emissionsfaktorer, som uafhængige akkrediterede laboratorier har identificeret ved hjælp af godkendte analysemetoder, er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver reguleret enhed og for hvert brændsel.

Rapportering af emissioner

Hver reguleret enhed medtager følgende oplysninger i sin rapport:

A. Data til identifikation af den regulerede enhed, herunder:

- den regulerede enheds navn
- den regulerede enheds adresse, herunder postnummer og land
- typen af de brændstoffer, der overgår til forbrug, og de aktiviteter, gennem hvilke brændstofferne overgår til forbrug, herunder den anvendte teknologi
- adresse, telefon- og fax-nr. samt e-mailadresse på en kontaktperson og
- navnet på ejeren af den regulerede enhed og på et eventuelt moderselskab.

B. For hver type brændstof, der overgår til forbrug, og som anvendes til forbrænding i de sektorer, der er omhandlet i bilag III, for hvilke emissionerne beregnes:

- mængde brændstof, der er overgået til forbrug
- emissionsfaktorer
- samlede emissioner
- slutanvendelse(r) af det brændstof, der overgår til forbrug og
- usikkerhed.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.»

5) i bilag V til direktiv 2003/87/EF tilføjes følgende del:

»DEL C

Verifikation af emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet

Generelle principper

1. Emissioner svarende til den i bilag III omhandlede aktivitet skal verificeres.
2. I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de indberettede brændstoffer, der overgår til forbrug, og tilhørende beregninger

- b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
 - c) de beregninger, der fører til bestemmelsen af de samlede emissioner.
3. Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed kræver, at den regulerede enhed påviser, at:
- a) de indberettede data er fri for uoverensstemmelser
 - b) indsamlingen af data er foretaget i overensstemmelse med de gældende videnskabelige standarder, og
 - c) den regulerede enheds relevante optegnelser er fuldstændige og konsekvente.
4. Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.
5. Verifikatoren skal tage hensyn til, om den regulerede enhed er registreret under EU's ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).
- Metodologi
- Strategisk analyse
6. Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de mængder brændstof, der overgår til forbrug hos den regulerede enhed. Dette kræver, at verifikatoren har et overblik over alle de aktiviteter, hvorigennem den regulerede enhed frigiver brændstofferne til forbrug, og deres betydning for emissionerne.
- Procesanalyse
7. Verifikationen af de indsendte data og oplysninger foretages, hvor det er relevant, på den regulerede enheds anlægsområde. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.
- Risikoanalyse
8. Verifikatoren indsender alle de midler, hvormed brændstofferne frigives til forbrug af den regulerede enhed, til en vurdering af pålideligheden af dataene om den regulerede enheds samlede emissioner.
9. På grundlag af denne analyse skal verifikatoren udtrykkeligt identificere ethvert element med høj fejlrisiko og andre aspekter af overvågnings- og rapporteringsproceduren, som sandsynligvis vil bidrage til fejl ved bestemmelsen af de samlede emissioner. Dette omfatter navnlig de beregninger, der er nødvendige for at bestemme emissionsniveauet fra de enkelte kilder. Der skal lægges særlig vægt på de elementer, der indebærer en høj fejlrisiko, og ovennævnte aspekter af overvågningsproceduren.
10. Verifikatoren skal tage hensyn til eventuelle effektive risikostyringsmetoder, som den regulerede enhed anvender med henblik på at minimere usikkerhedsgraden.
- Rapport
11. Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.
- Mindstekrav til verifikators kompetence
12. Verifikatoren skal være uafhængig af den regulerede enhed, udføre sine aktiviteter på en rationel, objektiv og professionel måde og være bekendt med:
- a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

- b) de love, forskrifter og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og
 - c) tilblivelsen af alle oplysninger vedrørende alle de måder, hvorpå brændstofferne frigives til forbrug af den regulerede enhed, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.«
-